

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · primer període · número 118 · dijous 5 de juliol de 2018

TAULA DE CONTINGUT

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei de modificació del llibre quart del Codi civil de Catalunya per tal de garantir la igualtat de drets i la no discriminació de les persones amb discapacitat sensorial

200-00001/12

Text presentat

5

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei de protecció integral dels alertadors en l'àmbit competencial de la Generalitat

202-00022/12

Presentació: GP JxCat, GP ERC, GP PSC-Units, GP CatECP, SP CUP-CC

10

Proposició de llei de protecció d'oliveres monumentals

202-00023/12

Presentació: GP PSC-Units

26

Proposició de llei de supressió del Consell Comarcal del Barcelonès

202-00024/12

Presentació: GP ERC, GP JxCat

33

Tramitació pel procediment d'urgència extraordinària i acord de reducció dels terminis

36

Proposició de llei de memòria democràtica de Catalunya

202-00025/12

Presentació: GP PSC-Units

37

3.01.03. Decrets llei

Decret llei 3/2018, del 26 de juny, de necessitats financeres del sector públic en pròrroga pressupostària

203-00003/12

Decret llei dictat pel Govern de la Generalitat

71

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre la falta de personal funcionari d'habilitació estatal

250-00072/12

Rectificació del text presentat

73

Proposta de resolució sobre la creació d'un segell de treball just i de qualitat aplicable en el sector de l'hostaleria i la restauració

250-00258/12

Presentació: GP CatECP

74

Proposta de resolució sobre les dones afectades pel mètode anticonceptiu Essure

250-00259/12

Presentació: GP CatECP

75

Proposta de resolució sobre la zonificació de la fracturació hidràulica

250-00260/12

Presentació: GP CatECP

77

Proposta de resolució de suport a les persones que pateixen la síndrome postpòlio 250-00261/12 Presentació: GP CatECP	78
Proposta de resolució sobre l'aturada del Pla director urbanístic de l'aeròdrom de la Cerdanya 250-00262/12 Presentació: GP CatECP	80
Proposta de resolució sobre l'adopció de mesures per a pal·liar la manca de socorristes en platges i piscines públiques 250-00263/12 Presentació: GP Cs	81
Proposta de resolució sobre l'abocador de Fígols 250-00264/12 Presentació: GP PSC-Units	83
Proposta de resolució sobre el servei de pediatria del CAP La Sagrera, de Barcelona 250-00265/12 Presentació: GP PSC-Units	84
Proposta de resolució sobre la introducció de la perspectiva de gènere en els protocols i els diagnòstics sanitaris 250-00266/12 Presentació: GP PSC-Units	85
Proposta de resolució sobre la residència i centre de dia Parc Central de Sabadell 250-00267/12 Presentació: GP CatECP	86
Proposta de resolució sobre la commemoració del centenari de la vaga de La Canadenca 250-00268/12 Presentació: GP CatECP	87
Proposta de resolució sobre la qualitat de l'ocupació i assistencial dels centres residencials i de dia per a persones amb dependència i gent gran 250-00269/12 Presentació: GP CatECP	88
Proposta de resolució sobre la construcció d'un gimnàs i una sala d'usos múltiples a l'Escola Splai, de Barcelona 250-00270/12 Presentació: GP PSC-Units	90
Proposta de resolució sobre les persones refugiades LGBTI 250-00271/12 Presentació: GP Cs	92
Proposta de resolució sobre la neteja de la vegetació i el sotabosc de les Gavarres, els Àngels i el Montnegre 250-00272/12 Presentació: GP Cs	93
Proposta de resolució sobre el consorci que ha de gestionar l'Hospital Sant Joan, de Reus 250-00273/12 Presentació: GP Cs	94
Proposta de resolució sobre l'Hospital Nadal Meroles, de Lleida 250-00274/12 Presentació: GP Cs	96
Proposta de resolució sobre l'atenció pediàtrica urgent a Tarragona 250-00275/12 Presentació: GP Cs	96
Proposta de resolució sobre el sector d'atenció a la gent gran 250-00276/12 Presentació: GP PSC-Units	97

Proposta de resolució de rebuig i condemna de la promoció de polítiques discriminatòries i contràries al principi d'igualtat de la Unió Europea que afectin els ciutadans gitanos 250-00277/12 Presentació: GP Cs	98
Proposta de resolució sobre la promoció de l'esport femení 250-00278/12 Presentació: GP Cs	99
3.10.60. Procediments relatius a la memòria anual i a altres informes de la Sindicatura de Comptes	
Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 9/2018, sobre l'Agència de Residus de Catalunya, corresponent a l'exercici del 2015 256-00009/12 Presentació: síndic major, de la Sindicatura de Comptes de Catalunya Termini per a proposar compareixences	101 101
3.30. Altres tramitacions	
3.30.06. Procediments relatius a les corporacions locals i a altres informes o memòries de la Sindicatura de Comptes	
Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 10/2018, sobre la Mancomunitat de Municipis del Bages per al Sanejament, corresponent a l'exercici del 2015 258-00008/12 Presentació: síndic major, de la Sindicatura de Comptes de Catalunya Termini per a demanar la presentació de l'informe	102 102
4. Informació	
4.48. Intergrups parlamentaris	
Composició de l'Intergrup del Poble Gitano 413-00001/12 Designació de membres	103
Composició de l'Intergrup per la Pau i la Llibertat al Sàhara 413-00002/12 Designació de membres	103
Composició de l'Intergrup de Població, Desenvolupament i Salut Reproductiva 413-00003/12 Designació de membres	104
Composició de l'Intergrup pels Drets Col·lectius dels Pobles 413-00004/12 Designació de membres	105
Composició de l'Intergrup per Palestina 413-00005/12 Designació de membres	106
4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i comunicacions del Govern i d'altres òrgans	
4.70.05. Documentació tramesa en compliment de lleis i altres normes	
Informe corresponent al 2017 i Memòria corresponent al 2016 del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts 334-00013/12 i 334-00014/12 Presentació: president del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts	107
Estats de desenvolupament i d'execució del pressupost de la Generalitat en data del 31 de març de 2018 334-00015/12 Presentació: Conseller, del Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda	107
Informe sobre l'evolució dels resultats no financers i de l'endeutament de la Generalitat en data del 31 de març de 2018 334-00016/12 Presentació: Conseller, del Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda	108

Informe sobre la situació dels avals concedits per la Generalitat en data del 31 de març de 2018

334-00017/12

Presentació: Conseller, del Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda

108

4.88. Consells assessors del Parlament

4.88.01. Consell Assessor del Parlament sobre Ciència i Tecnologia (CAPCIT)

Composició del Consell Assessor del Parlament sobre Ciència i Tecnologia (CAPCIT)

414-00001/12

Designació de membres

109

Ratificació de membres

109

4.90. Règim interior

4.90.10. Càrrecs i personal

Concurs per a proveir temporalment un lloc de treball d'analista administrador o analista administradora de portals d'informació de la Direcció d'Informàtica del Parlament de Catalunya

501-00003/12

Convocatòria

110

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

Els documents publicats en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) són una reproducció fidel dels documents originals presentats al Registre General del Parlament.

La numeració del BOPC no està necessàriament vinculada a una sola data.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7798

DL: B-20.066-1980

www.parlament.cat

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei de modificació del llibre quart del Codi civil de Catalunya per tal de garantir la igualtat de drets i la no discriminació de les persones amb discapacitat sensorial

200-00001/12

TEXT PRESENTAT

Reg. 8327 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 03.07.2018

A la Mesa del Parlament

Víctor Culler i Comellas, secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

Certifico:

Que en la sessió del Govern de la Generalitat de Catalunya del dia 26 de juny de 2018 s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reproduïx a continuació:

«A proposta de la consellera de Justícia, s'aprova la iniciativa SIG18JUS0265 Avantprojecte de llei de modificació del llibre quart del Codi civil de Catalunya per tal de garantir la igualtat de drets i la no discriminació de les persones amb discapacitat sensorial, i s'autoritza la consellera perquè el presenti al Parlament.»

I, perquè així consti, lliuro aquest certificat a Barcelona.

Projecte de llei de modificació del llibre quart del Codi civil de Catalunya per tal de garantir la igualtat de drets i la no discriminació de les persones amb discapacitat sensorial

Exposició de motius

I

La finalitat de la llei és situar les persones amb discapacitat sensorial en igualtat de condicions respecte de les altres persones pel que fa a l'exercici efectiu dels seus drets a l'hora d'atorgar un testament davant del notari i de poder intervenir en qualitat de testimoni en l'acte d'atorgament del testament per una altra persona.

Les persones amb discapacitat sensorial són aquelles que pateixen o bé una disfunció, una discapacitat o bé un hàndicap visual, auditiu o verbal que limita les seves facultats de comunicació expressiva i receptiva, i per tal de subvenir les seves necessitats específiques és convenient adoptar les mesures oportunes per aconseguir la igualtat de tracte o d'oportunitats en l'exercici dels seus drets i deures com a ciutadans.

Aquesta llei té per objecte, en primer lloc, suprimir les expressions recollides en el Codi civil de Catalunya que identifiquen les persones com sordes, cegues o mudes, perquè la seva desaparició pot contribuir a eliminar l'estigmatització que deriva d'aquesta discapacitat, que, com és obvi, és susceptible d'una ampla gradació i classificació segons els casos. I, en segon lloc, la llei té per objecte eliminar les restriccions que el Codi estableix a les persones amb discapacitat sensorial a l'hora de realitzar actes de naturalesa successòria i situar-les en el mateix pla d'igualtat que el que correspon a les persones que no tenen discapacitats sensorials quan volen atorgar testament i ordenar les últimes voluntats, o bé quan intervenen com a testimonis en l'atorgament d'un testament aliè.

Es tracta, doncs, que en l'àmbit del dret civil una persona amb discapacitat sensorial sigui tractada igual que ho està essent qualsevol altra persona que no tingui la capacitat modificada judicialment, car el fet de patir una malaltia o tenir una patolo-

gia determinada no té, per ella mateixa, per què constituir una limitació a l'hora de realitzar determinats actes amb eficàcia jurídica, com és –en l'àmbit d'aquesta llei– el fet d'atorgar testament davant de notari o el d'intervenir en qualitat de testimoni en el testament que atorga una altra persona.

La malaltia o la disfunció de caràcter físic no és, per ella mateixa, un criteri per determinar si una persona és capaç o no per atorgar un testament o per intervenir en qualitat de testimoni en l'acte de l'atorgament de testament per una altra persona. La llei elimina, amb caràcter general, el criteri restrictiu que suposava la pertinença al col·lectiu de persones amb discapacitat sensorial i, tot mantenint la norma vigent que així ho estableix, deixa que sigui el notari qui, en cada cas i en funció de les circumstàncies personals de l'atorgant, valori quina és la seva capacitat de comprensió i les seves habilitats comunicatives, tingui o no discapacitat sensorial, de conformitat amb el que estableixen les disposicions del Codi civil de Catalunya i, de forma supletòria, de la legislació notarial.

Es tracta, en definitiva, de modificar les disposicions del Codi civil de Catalunya en matèria testamentària que establien restriccions vers les persones amb discapacitat sensorial que poden qualificar-se de discriminatòries. Aquestes són persones que ja poden realitzar actes jurídics amb plena eficàcia, atès que la malaltia o patologia que afecta els seus sentits no restringeix el seu autogovern, perquè són persones que poden manifestar la seva voluntat conscient i lliure i tenen facultats de comprendre i de discerniment per prendre les decisions més adequades en relació a l'àmbit personal o patrimonial. Actualment, amb els avenços tecnològics existents, no té cap justificació mantenir en el Codi civil de Catalunya limitacions específiques per als col·lectius de persones amb discapacitat sensorial, amb l'efecte, a més, que la designació col·lectiva de les persones amb una disfunció dels seus sentits resulta discriminatòria. Avui dia, aquestes mancances sensorials es poden suplir amb alternatives de comunicació no verbal o amb l'ús de mitjans tecnològics que atorguen una fiabilitat i una seguretat jurídica equivalent a la que té lloc quan qui es manifesta és una persona sense aquest tipus de discapacitat.

Aquesta llei implementa la Convenció de les Nacions Unides sobre els drets de les persones amb discapacitat, feta a Nova York el 13 de desembre de 2006 i que forma part, a tots els efectes, del nostre ordenament jurídic des del dia 3 de maig de 2008, així com la Carta de Drets Fonamentals de la Unió Europea. El text de la Convenció recull expressament a la lletra e) del preàmbul que «la discapacitat és un concepte que evoluciona i que resulta de la integració entre les persones amb deficiències i les barreres degudes a l'actitud i a l'entorn que impedeixen llur participació plena i efectiva a la societat, en igualtat de condicions amb els altres» i, dins de l'àmbit de la Unió Europea, la Carta dels drets Fonamentals de la Unió Europea estableix, a l'article 21, el principi de no discriminació per raó de discapacitat i, a l'article 26, inclou el principi d'integració de les persones amb discapacitat. La Comissió Europea, també, va aprovar el document que estableix l'Estratègia Europea sobre Discapacitat 2010-2020 que té com a objectiu fer possible que les persones amb discapacitat puguin gaudir de tots els seus drets, així com beneficiar-se de la seva participació en la societat. En la línia d'aquests precedents, aquesta llei pretén que les persones amb discapacitat sensorial no pateixin cap discriminació per raó de la seva discapacitat sensorial en l'exercici dels drets i llibertats que els corresponen com a ciutadans en l'àmbit del dret civil de Catalunya.

II

Amb aquesta iniciativa, el Govern dona compliment a la Resolució 683/XI, de 25 de maig de 2017, del Parlament de Catalunya, sobre la igualtat de drets i la no discriminació de les persones amb discapacitat sensorial, mitjançant la qual el Parlament va instar el Govern a estudiar i presentar la modificació del Codi civil de Catalunya per a fer efectiu el dret de no discriminació de les persones amb discapacitat sensorial en matèria testamentària.

Del mateix contingut de la Llei es desprèn la seva adequació als principis de bona regulació de l'article 129.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, que es concreten en els principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència. En aquest sentit, es tracta d'una norma necessària per donar compliment al mandat de la Resolució 683/XI, de 25 de maig de 2017, del Parlament de Catalunya, i per dotar de seguretat jurídica les persones amb discapacitat sensorial respecte dels seus drets successoris. Atès el criteri de proporcionalitat, s'han modificat estrictament aquells preceptes del llibre quart del Codi civil de Catalunya per tal d'equiparar els drets de les persones discapacitades i aquesta modificació s'ha dut a terme per mitjà d'una llei atès el rang de la norma que es modifica, amb la finalitat que la regulació assoleixi l'eficàcia i eficiència preteses.

Per aconseguir aquest objectiu, es modifica l'actual redacció de diversos articles del llibre quart del Codi civil de Catalunya, amb la finalitat d'eliminar qualsevol tracte discriminatori de les persones amb discapacitat sensorial en matèria testamentària.

La llei modifica quatre articles del llibre quart del Codi civil de Catalunya, que són concretament: en primer lloc, l'article 421-8, relatiu al testador que és una persona amb discapacitat sensorial en el moment de l'atorgament; en segon lloc, l'apartat 2 de l'article 421-10, que estableix que no cal la intervenció de testimonis quan el testador sigui una persona amb discapacitat sensorial; en tercer lloc, s'elimina la lletra b) de l'apartat 2 de l'article 421-11, fet que té per conseqüència que les persones amb discapacitat sensorial ara podran intervenir en qualitat de testimoni en l'atorgament de testament per altri; i, en darrer lloc, es modifica l'apartat 5 de l'article 421-14, en relació al testament tancat, eliminant l'expressió «cecs», i permetent que les persones amb discapacitat visual puguin atorgar un testament tancat tal com ho pot fer qualsevol altra persona.

Amb la modificació dels esmentats articles del llibre quart del Codi civil de Catalunya s'aconsegueix promoure la igualtat de drets i eliminar regulacions discriminatòries que afecten les persones amb discapacitat sensorial a l'hora d'atorgar un testament i de poder intervenir en qualitat de testimoni en l'acte d'atorgament del testament per una altra persona.

Article 1. Testament atorgat per una persona amb discapacitat sensorial

Es modifica l'article 421-8 del Codi civil de Catalunya i queda redactat de la manera següent:

«Article 421-8. Testament atorgat per una persona amb discapacitat sensorial

»Si el testador té una discapacitat sensorial en el moment d'atorgar testament, el notari ha d'aplicar el que estableix aquest Codi i, de forma supletòria, la legislació notarial.»

Article 2. Testimonis

Es modifica l'article 421-10 del Codi civil de Catalunya, apartat 2, de forma que l'article queda redactat de la manera següent:

«Article 421-10. Testimonis

»1. En l'atorgament del testament notarial, no cal la intervenció de testimonis, llevat que concorrin circumstàncies especials en el testador o que aquest o el notari ho demanin.

»2. Concorren circumstàncies especials en el testador si per qualsevol causa no sap o no pot signar o declara que no sap o no pot llegir per si mateix el testament.»

Article 3. Idoneïtat dels testimonis

Es modifica l'article 421-11 del Codi civil de Catalunya, apartat 2, en el sentit de suprimir la lletra b), de manera que els apartats c), d) i e) passen a ser els apartats b), c) i d), respectivament. L'article queda redactat de la manera següent:

«Article 421-11. Idoneïtat dels testimonis

»1. Els testimonis, si n'han d'intervenir, són dos, han d'entendre el testador i el notari i han de saber signar. No cal que siguin pregats, ni que coneguin el testador, ni que tinguin la seva mateixa residència.

»2. No poden ésser testimonis:

a) Els menors d'edat i els incapaços per a testar.

b) Els condemnats per delictes de falsificació de documents, per calúmnies o per fals testimoni.

c) Els afavorits pel testament.

d) El cònjuge, el convivent en parella estable i els parents dins del quart grau de consanguinitat i el segon d'afinitat dels hereus instituïts o els legataris designats i del notari autoritzant.

»3. Les causes d'inidoneïtat s'apliquen, a més de les persones a què fa referència l'apartat 2, als facultatius, els intèrprets i els experts que intervenen en el testament.»

Article 4. Redacció del testament tancat

Es modifica l'article 421-14 del Codi civil de Catalunya, apartat 5, de forma que l'article queda redactat de la manera següent:

«Article 421-14. Redacció del testament tancat

»1. El testament tancat és escrit pel testador, en forma autògrafa o per altres mitjans tècnics, o per una altra persona per encàrrec seu, amb l'expressió del lloc i la data. Si l'escriu una altra persona a prec del testador, s'ha de fer constar aquesta circumstància i s'ha d'identificar la dita persona, que ha de signar amb el testador al final del testament.

»2. El testador ha de signar en tots els fulls i al final del testament, després d'haver salvat les paraules esmenades, ratllades, afegides o entre línies. Si el testament s'ha redactat en suport electrònic, s'ha de signar amb una signatura electrònica reconeguda.

»3. Si el testador no sap o no pot signar, ho pot fer per encàrrec seu una altra persona, que ha de signar al final del testament i en tots els fulls, després d'haver fet constar la seva identitat i la causa de la impossibilitat que signi el testador.

»4. El document que conté el testament s'ha d'introduir en una coberta tancada de manera que no en pugui ésser extret sense esquinçar-la.

»5. No poden atorgar testament tancat els qui no saben o no poden llegir.»

Disposició addicional. Tractament del gènere en les denominacions referides a persones

En aquesta llei s'entén que les denominacions en gènere masculí referides a persones inclouen dones i homes, llevat que del context se'n dedueixi el contrari.

Disposició final. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Antecedents del Projecte de llei

Bloc I

– Informe de la Direcció General de Pressupostos, de 16 de juliol de 2017

– Acord del Govern pel qual s'aprova la memòria preliminar de l'Avantprojecte de llei de modificació del llibre quart del Codi civil de Catalunya per tal de garantir la igualtat de drets i la no discriminació de les persones amb discapacitat sensorial, de 25 de juliol de 2017

– Avantprojecte de llei de modificació del llibre quart del Codi civil de Catalunya per tal de garantir la igualtat de drets i la no discriminació de les persones amb discapacitat sensorial

– Memòria general del director general de Dret i d'Entitats Jurídiques, de 28 de juliol de 2017

– Memòria d'avaluació d'impacte de les mesures proposades del director general de Dret i d'Entitats Jurídiques, de 28 de juliol de 2017

Bloc II

– Informe jurídic preliminar de l'Assessoria Jurídica del Departament de Justícia, de 31 d'agost de 2017

– Informe de la Direcció General de Pressupostos, d'1 de setembre de 2017

– Avantprojecte de llei de modificació del llibre quart del Codi civil de Catalunya per tal de garantir la igualtat de drets i la no discriminació de les persones amb discapacitat sensorial

– Memòria general complementària del director general de Dret i d'Entitats Jurídiques, d'1 de setembre de 2017

– Fitxa tècnica

Bloc III

– Memòria d'avaluació d'impacte de les mesures proposades del director general de Dret i d'Entitats Jurídiques, de 4 de setembre de 2017

– Certificat del Consell Tècnic, de 12 de setembre de 2017

– Edicte de 13 de setembre de 2017, pel qual se sotmet a informació pública l'Avantprojecte de llei de modificació del llibre quart del Codi civil de Catalunya per tal de garantir la igualtat de drets i la no discriminació de les persones amb discapacitat sensorial

– Escrit signat en data 18 de setembre de 2017, del director general de Dret i d'Entitats Jurídiques, pel qual es dona audiència al Col·legi de Notaris de Catalunya

– Informe de l'Institut Català de les Dones, de 29 de setembre de 2017

– Nota de la Comissió de Codificació de Catalunya, de 17 d'octubre de 2017, en relació amb l'Avantprojecte de llei de modificació del llibre quart del Codi civil de Catalunya per tal de garantir la igualtat de drets i la no discriminació de les persones amb discapacitat sensorial

– Certificats, de 16 d'octubre de 2017, de 19 d'octubre de 2017, de 20 d'octubre de 2017 i de 20 de febrer de 2018 dels serveis territorials del Departament de Justícia de les Terres de l'Ebre, de Tarragona, de Girona i de Lleida, sobre l'Avantprojecte de llei de modificació del llibre quart del Codi civil de Catalunya

– Memòria valorativa de les observacions i les al·legacions presentades en els tràmits de consulta de l'Avantprojecte de llei de modificació del llibre quart del Codi civil de Catalunya per tal de garantir la igualtat de drets i la no discriminació de les persones amb discapacitat sensorial

– Avantprojecte de llei de modificació del llibre quart del Codi civil de Catalunya per tal de garantir la igualtat de drets i la no discriminació de les persones amb discapacitat sensorial

– Informe jurídic final de l'Assessoria Jurídica del Departament de Justícia, de 20 de febrer de 2018

– Memòria valorativa de l'informe final de l'Assessoria Jurídica del Departament de Justícia, de 23 de febrer de 2018

Bloc IV

– Avantprojecte de llei de modificació del llibre quart del Codi civil de Catalunya per tal de garantir la igualtat de drets i la no discriminació de les persones amb discapacitat sensorial

Barcelona, 15 de maig de 2018

N. de la r: Els antecedents del Projecte de llei poden ésser consultats a l'Arxiu del Parlament

Proposició de llei de protecció integral dels alertadors en l'àmbit competencial de la Generalitat

202-00022/12

PRESENTACIÓ: GP JXCAT, GP ERC, GP PSC-UNITS, GP CATECP, SP CUP-CC
Reg. 7639 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 03.07.2018

A la Mesa del Parlament

Albert Batet i Canadell, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Gemma Geis i Carreras, diputada del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Anna Caula i Paretas, portaveu del Grup Parlamentari Republicà, Gerard Gómez del Moral i Fuster, portaveu adjunt del Grup Parlamentari Republicà, Eva Granados Galiano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Ferran Pedret i Santos, portaveu adjunt del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Elisenda Alamany Gutiérrez, portaveu del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, Susanna Segovia Sánchez, diputada del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, Carles Riera Albert, representant del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, Maria Sirvent Escrig, diputada del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, d'acord amb el que estableixen els articles 111.b i 112 del Reglament del Parlament, presenten la proposició de llei següent:

Proposició de llei de protecció integral dels alertadors en l'àmbit competencial de la Generalitat de Catalunya

Exposició de motius

La present Llei pretén contribuir a consolidar els sistemes de control i denúncia d'irregularitats en el sector públic dins l'àmbit competencial de la Generalitat de Catalunya i dels ens locals, així com en el sector privat oferint en ambdós sectors una protecció integral als alertadors d'informacions que revelen irregularitats, accions u omissions doloses o imprudents susceptibles de causar danys i amenaces a l'interès general. A més de regular els canals de denúncia interns i externs de l'Administració de la Generalitat i els ens locals, així com d'empreses i entitats, s'estableix quines obligacions han de complir els seus responsables públics i privats, així com les conseqüències que se'n poden derivar del seu incompliment dins del procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat. Amb totes aquestes mesures es vol posar fi, des del consens social, als abusos sistèmics.

Aquesta proposta de llei ha estat elaborada pel projecte Xnet*, grup ciutadà que treballa la renovació democràtica a l'era digital. L'esperit de la Llei pren com a referent la «Propuesta de texto articulado de la proposición de ley de protección integral de los alertadores» d'Xnet i el Decàleg per a la Protecció dels Denunciants i Alertadors del Grup de Treball Ciutadà contra la Corrupció del que Xnet és membre fundador i pretén complementar i enfortir allò que preveu l'ordenament jurídic vigent en el marc de l'Estat espanyol –especialment en relació al deure de tot ciutadà que tingui coneixement de la perpetració d'un delictes de posar-ho en coneixement de l'autoritat competent, tal i com disposen els articles 259 i 262 de la Llei d'Enjuiciament Criminal– així com tenir em compte varies fonts de textos legals que ja es troben en ple ús o proposades a debat en d'altres àmbits temàtics o geogràfics i que es troben en l'esperit de la present norma, i que són principalment: On Prevention of Corruption Act No. 1700-VII (Ucraïna, 2014), The Protected Disclosures Act (Irlanda, 2014), Dutch Whistleblowers Act (Països Baixos, 2016) i Whistleblower Protection Act (Hellenic Anti-corruption Organization, Grècia, 2017), els Principle for

Whistleblower Protection de l'organització Blueprint for Free Speech, les recomanacions de - entre d'altres - Whistleblowers International Network, European Center for Whistleblower Rights, Public Concern, Whistleblowing For Change, Courage Foundation, Expose Facts, diverses sentències de l'European Court of Human Rights, la Llei Orgànica 19/1994, de 23 de desembre, de protecció a testimonis i pèrits en causes criminals, Llei 11/2016, de 28 de novembre, de l'Agència de Prevenció i Lluita contra el Fraude i la Corrupció de la Comunitat Valenciana i, en la mesura en que s'ha pres de referència llur model de protecció integral de les víctimes, la Llei Orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de Mesures de protecció integral contra la violència de gènere i de l'Estatut de Protecció de la Víctima del Delicte 4/2015, de 27 d'abril. A més inclou les directrius de la Resolució del Parlament Europeu, de 24 d'octubre de 2017, sobre les «Mesures Legítimes per a la Protecció dels Denunciants de irregularitats que, en nom de l'interès públic, revelen informació confidencial sobre empreses i organismes públics» i de la Proposta de Directiva Europea per a la Protecció de les Persones que Reporten Infraccions en Àrees de Competència de la Unió Europea del 17 d'abril de 2018.

L'administració de la Generalitat de Catalunya i els ens locals actuen, en els seus respectius àmbits, amb subjecció als principis de legalitat i d'eficàcia dels poders públics, així com en el món empresarial quan s'afecten drets i interessos de una gran part de la societat, la transparència n'ha de ser la norma i el secret l'excepció. En aquest sentit, cal remarcar el mandat de l'article 71.4 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que obliga l'Administració de la Generalitat a fer pública la informació necessària perquè la ciutadania en pugui avaluar la gestió. I no sols avaluar-la. La col·laboració de la ciutadania o de grups de la societat civil organitzada amb la denúncia d'irregularitats és un dels mitjans més eficaços per exposar i combatre la corrupció i els abusos que afecten tota la societat. A més dels problemes morals, jurídics i polítics que això comporta, no deixen de ser problemes tècnics i, com a tals, poden també ser abordats pragmàticament per ser resolts de manera concreta i eficaç.

El tenor literal de l'article 259 de la Llei d'Enjudiciament Criminal preveu l'obligació, de qualsevol que presenciï la perpetració de qualsevol delicte públic, de posar-ho immediatament en coneixement del Jutge d'instrucció, de pau, comarcal o municipal, o funcionari fiscal més proper al lloc on es trobi. Així mateix, l'article 264 del mateix text legal estableix que qui, per qualsevol mitjà diferent dels mencionats en els articles precedents, tingui coneixement de la perpetració d'algun delicte dels que han de perseguir-se d'ofici, haurà de denunciar-ho al Ministeri Fiscal, al Tribunal competent o al Jutge d'instrucció o municipal, o funcionari de policia, sense que per això s'entengui obligat a provar els fets denunciats ni a formalitzar querella. Però, com a regla general, els denunciants que alerten sovint ho fan amb un alt risc personal, i com a resultat solen sofrir un gran cost professional i personal, malgrat que la denúncia d'irregularitats és essencial per protegir l'interès públic i per mantenir la rendició de comptes i la integritat tant en el sector públic com en el privat.

És per això que cal protegir tothom que presenciï qualsevol tipus d'abús i fer possible que en pugui aportar proves sense rebre represàlies ja que la desprotecció per als anomenats whistleblowers o alertadors - i per als qui faciliten la seva acció - en front de les persecucions que poden sofrir -des d'accions legals per presumptes delictes contra l'honor, la protecció de dades personals o la propietat intel·lectual dels defraudadors fins a casos de mobbing, assetjament o acomiadament d'empleats o directius de corporacions públiques o privades-, esdevé una aclaparadora llosa de despeses i greuges que dissuadeix la majoria de denunciar o revelar comportaments il·lícits, irregularitats o delictes.

Si hi sumem les dificultats probatòries i els costos inherents als procediments judicials assistim a una situació d'assimetria de forces entre la ciutadania i les institucions o les corporacions que impossibilita de facto que les persones puguin complir

amb el deure ciutadà de denunciar els delictes dels que se'n tingui coneixement, així com denunciar comportaments impropis, irregularitats o activitats il·lícites.

En el món anglosaxó des de 1778 existeixen legislacions de protecció dels whistleblowers –qui empra un xiulet per fer una alerta–, que traduirem com a «aleradors». La primera definició jurídica és del 1972 del defensor del consumidor estatunidenc Ralph Nader, qui defineix el whistleblowing com «un acte d'un home o dona que, creient que l'interès públic anul·la l'interès de l'organització a la què serveix, fa sonar el xiulet de que l'organització està involucrada en activitats corruptes, il·legals, fraudulentos o danyoses».

Segons la Direcció General Grow de la UE «s'estima que la corrupció en la UE costarà 120 mil milions d'euros a l'any, que representa aproximadament l'1 per cent del PIB total de la UE. La contractació pública és una de les activitats del govern que es més vulnerable a la corrupció. Només en aquesta àrea, s'estima que el risc de corrupció li costa a l'UE 5,3 mil milions d'euros anuals. La protecció dels denunciants, que informen o divulguen informació sobre les amenaces al interès públic que hagin presenciats durant el seu treball, pot contribuir a la lluita contra la corrupció i a la salvaguarda dels drets fonamentals a la UE.» Segons l'estudi «Global Fraud Study» de ACFE (Association of Certified Fraud Examiners) de 2014 que analitza més de 2400 casos de frau en 114 països, al voltant del 40 per cent de tots els casos de frau detectats són descoberts per aleradors.

El passat 24 d'octubre de 2017 el Parlament Europeu adoptà la Resolució núm. 2016/2224 (INI) sobre les mesures legítimes per a la protecció dels denunciants d'irregularitats que, en ares del interès públic, revelen informació confidencial sobre empreses i organismes públics, en favor de desenvolupar mesures legítimes per a protegir als aleradors (whistleblowers) en tota la Unió Europea.

La jurisprudència del Tribunal Europeu de Drets Humans interpreta la denúncia d'irregularitats com una forma de llibertat d'expressió protegida en virtut de l'article 10 del Conveni Europeu de Drets Humans, del que tots els Estats de la UE en són part. A més, la protecció jurídica dels denunciants permet reflectir també l'objectiu perseguit per l'article 151 del Tractat Fundacional de la UE, en relació amb l'article 153, apartat 1, lletra b) del mateix: la millora de les condicions de treball i la legislació de la UE ja protegeix als denunciants mitjançant diverses normatives com ara la Directiva sobre blanqueig de capitals i finançament del terrorisme.

La Resolució aprovada pel Parlament UE de 24 d'octubre de 2017 conté recomanacions molt importants, reflectides en aquesta llei, com ara mesures que contemplen la possibilitat de denúncia anònima, la possibilitat de denúncia directa a tercers com la premsa o ONGs, a més de mesures de protecció laboral, legal, física i econòmica d'aquells que denuncien corrupció i abusos. La resolució preveu una legislació de protecció de aleradors forta i transversal que abasti tant els sectors públics com privats i en favor de la lluita contra la corrupció i el frau, la justícia, la salut, el medi ambient i la democràcia.

L'ús d'eines tecnològiques ara permet ser més eficients en la protecció de la confidencialitat i anonimat de qui aporta informació rellevant. Això permet corregir l'esmentada assimetria. Hem de preservar l'anonimat de les persones privades perquè són vulnerables quan s'exposen per protegir el bé comú.

La diferència entre anonimat i confidencialitat és que l'anonimat és l'únic que permet a la font de la informació controlar en la seva totalitat la seva pròpia protecció i l'ús que es fa de la informació. Ha quedat àmpliament demostrat la vulnerabilitat i porositat dels sistemes de denúncia que es basen en la mera confidencialitat. Comporta a més perills inherents al fet que es centralitzi tot el poder (la informació) en mans d'unes poques persones (directius de corporacions o superiors jeràrquics en les administracions públiques).

És evident que les corporacions i institucions han de complir els seus deures de transparència i implementar sistemes de vigilància d'irregularitats. Tot i així no és

possible evitar abusos confiant en una mena d'autoregulació ja que el frau i la corrupció es donen en posicions privilegiades respecte a aquests sistemes interns. Per això hem d'aprofitar les oportunitats que ens ofereix ara la tecnologia i traçar vies que ens permetin una vigilància ciutadana distribuïda.

L'anonimat és la més robusta protecció real que se li pot oferir a un ciutadà alertador i ja ha estat reconegut com a via justa i necessària a Espanya per la Fiscalia en les seves recomanacions des de 1993, així com per diferents disposicions legals del nostre ordenament i per organitzacions com l'ONU en el seu Report on Encryption, Anonymity and the Human Rights Framework de 2015.

La present llei ve a regular la protecció d'alertadors dins l'àmbit de les competències de la Generalitat de Catalunya i els ens locals. Aquesta protecció concreta al col·lectiu d'alertadors d'informacions que perjudiquen o poden perjudicar el medi ambient, els drets dels consumidors i usuaris, la seguretat i la salut públiques, així com que volen evitar les pràctiques corruptes en les nostres institucions i grans operadors de la nostra economia, es vol dispensar en compliment d'una sèrie de deures de protecció establerts a l'article 27 en relació a l'article 144.1 k) de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya –de protecció del medi ambient–; l'article 28 en relació a l'article 49 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya –en matèria de protecció de la salut, la seguretat i la defensa dels drets i els interessos legítims dels consumidors i usuaris; l'article 25.3 de l'Estatut en quant als drets de tots els treballadores i treballadores d'exercir les seves tasques laborals i professionals en condicions de garantia per a la salut, la seguretat i la dignitat; i el principi d'eficàcia que ha de regir tota administració pública, així com el deure de transparència que l'Estatut també imposa a la Generalitat en el seu article 71.4. Protecció que es dispensarà sense perjudici dels instruments que l'Estat puguin posar en funcionament quan aquell desenvolupi els aspectes bàsics en relació a la matèria d'acord amb el seu exercici de competències. Aquesta llei es fonamenta en l'empara del títol competencial que la Generalitat ostenta sobre l'estructura i funcionament de la seva administració (article 150 EAC), en matèria de consum (article 123 EAC), sobre el règim jurídic d'associacions i fundacions i el control dels ajuts públics a aquestes entitats privades (article 118 EAC); així com pel que fa al medi (article 144 EAC), en matèria de règim local (article 160.1.a); la salut i seguretat públiques (articles 162 i 164 EAC) i la protecció de les dades de caràcter personal (article 156 EAC).

Aquesta llei es divideix en sis Títols, començant per un títol preliminar que exposa l'objecte de la llei que no és altre que establir mesures per a la protecció de les persones que revelin informacions sobre actuacions il·lícites o males pràctiques que afectin l'interès general, a més de regular els canals de denúncia interns i externs de les administracions, empreses i entitats, establint quines obligacions han de complir els responsables públics i privats, així com les conseqüències que en l'àmbit del procediment sancionador es puguin derivar del seu incompliment.

El Títol Primer defineix l'àmbit subjectiu d'aplicació de la llei (capítol I), així com les informacions que constitueixen alerta als efectes d'aquesta llei i els que són considerats alertadors i facilitadors de la informació (Capítol II). Amb aquestes especificacions s'ha volgut estendre la protecció no només a les persones denunciants coneixedores d'informacions sobre frauds o actuacions corruptes de les corporacions públiques i privades incloses en l'àmbit d'aquesta norma, sinó també als facilitadors de les alertes: persones físiques o jurídiques com ara ONGs, plataformes ciutadanes o mitjans de comunicació, entre altres, que permeten que la informació donada per un denunciador o alertador sigui accessible. La superposició de facilitadors és una pràctica comuna dels whistleblowers o alertadors quan troben qui els garanteixi el seu anonimat i seguretat personal i familiar, que és l'objectiu prioritari que persegueix aquesta llei, i és compatible el sistema de garanties dels alertadors també per a la protecció del facilitador si s'escau. També s'indica com, tal com ha expressat la sentència del Tribunal Europeu de Drets Humans sobre el cas Hungarian

Hèlsinki Committee respecte al FOI, per tal de garantir el ple respecte del dret a la informació, en el cas d'informació relacionada amb l'interès general, aquest prima per sobre d'altres circumstàncies. Respecte a les informacions constitutives d'alertes que fan referència a informació relacionada amb la defensa nacional, s'adopten les mesures dissenyades a la llei Irlandesa Protected Disclosures Act 2014 en el seu article 18.

El Títol Segon recull, en el capítol Primer, els drets i garanties que assisteixen als alertadors i facilitadors d'informacions que constitueixen alertes, des del dret fonamental a la seguretat personal i familiar (article 6) fins al dret a la confidencialitat i l'anonimat com a eines bàsiques de l'alertador (article 7), passant pel dret a la informació i accés al procediment a què doni lloc la seva alerta o denúncia (article 8) i inclusivament el dret a l'assistència jurídica gratuïta (article 9), com garantia per afrontar els procediments judicials que puguin incoar contra la seva persona com a conseqüència de l'alerta i que d'una altra manera suposarien un fre econòmic a l'impuls de les denúncies contra el frau, la corrupció i altres delictes.

El Capítol Segon contempla les mesures concretes de protecció als alertadors per preservar la seva ocupació o activitat econòmica, que acostumen ser el blanc de les represàlies més habituals davant d'aquest tipus d'alertes ciutadanes. S'han tingut en compte tant el supòsit en el qual el alertador forma part de la pròpia estructura orgànica o corporativa que resulta afectada per les irregularitats o males pràctiques denunciades, com el en que és extern a ella o tingui una ocupació per compte propi. I el Capítol Tercer com a revers a aquest sistema de drets i garanties ha vingut a establir un règim de responsabilitat dels alertadors, als quals s'exigeix que tinguin una convicció raonable sobre la versemblança i fiabilitat de la informació que comuniquen o revelen. Així, tot i que el pes de la comprovació de la possible comissió de delictes o accions contra l'interès públic ha de recaure sobre l'organisme o institució a càrrec de la investigació i no sobre l'alertador, sí se li exigeix una responsabilitat davant l'alerta sostraint de la protecció que dispensa aquesta Llei a qualsevol persona que, sabent-ne la falsedat o inexactitud, utilitza el sistema d'alertes per comunicar informacions que no s'ajustin a la realitat. Aquest comportament és castigat expressament per aquesta Llei a fi de no desvirtuar la col·laboració ciutadana digna de protecció i que s'ha mostrat indispensable per lluitar contra la corrupció.

El Títol Tercer es dedica a regular els sistemes d'informació o canals de denúncia de què disposen els alertadors, prioritzant la seva llibertat d'elecció (article 15) així com respectant els propis ritmes en la implantació de sistemes interns de denúncia en corporacions i entitats públiques i privades, però sempre garantint que els canals que es posin a disposició dels alertadors seran anònims i segurs o, si no, s'informarà de la no concurrència d'aquestes qualitats perquè els ciutadans sàpiguen per endavant a què riscos estaran exposant i que proteccions els assisteixen.

El Títol Quart preveu la funció de l'Oficina Antifrau en la informació, acollida i protecció d'alertadors, en quant a canal extern de denúncia d'alertes en l'àmbit territorial de la Generalitat de Catalunya, funció que ve a ampliar les recollides en la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya, d'acord amb l'article 3 d) d'aquella Llei.

Essent finalitats fonamentals de l'OAC prevenir i investigar possibles casos concrets d'ús o destinació il·legals de fons públics o qualsevol altre aprofitament irregular derivat de conductes que comportin conflicte d'interessos o l'ús en benefici privat d'informacions derivades de les funcions pròpies del personal al servei del sector públic; així com assessorar i fer recomanacions per a adoptar mesures contra la corrupció, les pràctiques fraudulentament i les conductes que atemptin contra la integritat i la transparència en l'exercici de les funcions públiques; es considera l'organisme adient per reconèixer la condició d'alertador dels sol·licitants de la recepció d'alertes que fan ús d'aquest canal extern de denúncies. El Títol Cinquè estableix que és l'OAC qui concedeix la condició d'alertadors als sol·licitants.

Es centra el Títol Sisè en establir un règim per a l'exercici de la potestat sancionadora en matèria de protecció d'alertadors dins l'àmbit competencial d'aquesta llei, que troba empara en l'article 159.1 b) de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i el Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, el qual desenvolupa la potestat sancionadora de la Generalitat en totes les seves competències a excepció de la matèria tributària, les infraccions de l'ordre social i el règim disciplinari de l'empleat públic. S'estableix així un catàleg d'infraccions (article 24) i sancions (article 25) que pretenen dissuadir accions que menyscaben la indemnitat dels alertadors i dels facilitadors i al mateix temps castigar aquestes conductes i rescabalar les víctimes per al cas que la represàlia ja hagi tingut lloc.

Títol preliminar

Article 1. Objecte de la llei

1. Aquesta Llei té per objecte establir mesures per a la protecció de les persones que revelin informacions sobre actuacions il·lícites o males pràctiques que afectin a l'interès general i que es produeixin a l'àmbit de l'administració de la Generalitat de Catalunya i dels ens locals, així com en empreses o entitats privades que operen en l'àmbit de Catalunya.

2. Aquesta Llei també regula els sistemes d'informació o canals de denúncia de què disposen les administracions, empreses i entitats per a la recepció d'aquestes informacions.

3. Finalment, la llei regula els òrgans encarregats de vetllar pel compliment de les mesures de protecció establertes i per a la tramitació dels procediments de comprovació de les actuacions denunciades.

Títol I. Disposicions generals

Capítol I. Àmbit d'aplicació

Article 2. Àmbit subjectiu d'aplicació.

1. Aquesta llei és aplicable a l'àmbit competencial de Catalunya:

a) A l'Administració de la Generalitat i els ens que integren l'Administració local a Catalunya.

b) Als organismes i ens públics, les societats amb participació majoritària o vinculades, les fundacions del sector públic, les entitats de dret públic dependents o vinculades amb les administracions a què fa referència la lletra a, les entitats de dret públic que actuen amb independència funcional o amb una autonomia especial reconeguda per llei que exerceixen funcions de regulació o supervisió externa sobre un determinat sector o activitat, les institucions de la Generalitat a què fa referència el capítol V del títol II de l'Estatut d'autonomia, els col·legis professionals i les corporacions de dret públic en allò que afecta l'exercici de llurs funcions públiques i els consorcis o altres formes associatives i llurs ens vinculats i societats mercantils en què participa de manera majoritària alguna d'aquestes administracions.

c) A les universitats públiques de Catalunya i els ens que en depenen o hi estan vinculats o participats, incloses les societats mercantils, les fundacions i altres ens instrumentals.

d) A les persones físiques o jurídiques que exerceixen funcions públiques o potestats administratives, que presten serveis públics o que perceben fons públics per a funcionar o per a dur a terme llurs activitats per qualsevol títol jurídic.

e) A les persones físiques o jurídiques que duen a terme activitats qualificades legalment com a serveis d'interès general o universal.

2. En els casos de l'apartat 1.d i e, el compliment de les obligacions establertes per aquesta llei l'ha de fer efectiu l'Administració responsable.

3. Els municipis poden complir les obligacions que imposa aquesta llei, de manera associada o per mitjà de fórmules de cooperació establertes amb els ens locals supramunicipals o amb l'Administració de la Generalitat, si per raons de capacitat o eficàcia no les poden complir directament.

4. Les obligacions establertes també són aplicable a:

a) Els partits polítics, les organitzacions sindicals i empresarials en relació al seu àmbit d'actuació dins l'àmbit territorial de la Generalitat de Catalunya i dels ens locals.

b) Les entitats privades en els supòsits següents:

– Si perceben subvencions o ajuts públics de la Generalitat i els ens locals de més de 100.000 euros anuals.

– Si almenys el cinquanta per cent de llurs ingressos anuals procedeix de subvencions o ajuts públics de la Generalitat i els ens locals, sempre que aquesta quantitat sigui de més de 50.000 euros.

c) Les societats privades amb un volum de negoci anual igual o superior a dos milions d'euros quan operin dins l'àmbit territorial de la Generalitat de Catalunya i dels ens locals.

Capítol II. Definicions

Article 3. Definicions

A l'efecte d'aquesta llei s'entén per:

a) Alertador o alertadora: qualsevol persona que tenint una convicció raonable sobre la fiabilitat d'una informació constitutiva d'alerta a la qual hagi tingut accés, la posa en coneixement de tercers mitjançant denúncia administrativa o davant de l'autoritat judicial o ministeri fiscal, o mitjançant d'un canal de recepció d'alertes. No tindrà la consideració d'alertadora la persona que actui com a tal a canvi d'una remuneració econòmica o contraprestació patrimonial de qualsevol índole. Amb aquesta excepció, serà irrellevant la motivació de l'alertador.

b) Informació constitutiva d'alerta: qualsevol informació que, acompanyada d'elements probatoris o indicis consistents, permeti sospitar amb fonament sobre la possible perpetració de irregularitats, fets il·lícits, delictes o males pràctiques les conseqüències dels quals no només afecten a l'administració o entitat privada en què siguin duts a terme sinó que transcendeixin i siguin susceptibles de perjudicar l'interès general.

c) Facilitador o facilitadora: és la persona física o jurídica que contribueix, facilita o ajuda a l'alertador a revelar o fer pública la informació constitutiva d'una alerta.

d) Canals de recepció d'alertes: són sistemes o mecanismes de comunicació i recepció d'alertes que es posen a disposició de qualsevol persona que tingui informació que pugui constituir una alerta, sempre que reuneixin els requisits especificats en el títol III de la present llei. Aquests canals poden ser interns, quan venen establerts per la mateixa administració o entitat pública o privada per a les alertes referides al seu àmbit d'actuació, o externs, quan són canals habilitats per qualsevol altra entitat o plataforma que es posen a disposició de qualsevol persona i sobre alertes de qualsevol àmbit.

e) Interès públic: 1) administració pública i organització administrativament dependents de l'administració pública; 2) qualsevol entitat l'activitat de la qual afecti més del 10% de la població d'una circumscripció legal.

Article 4. Informacions que constitueixen alerta

1. Les informacions objecte d'alerta poden ser sobre fets il·lícits o males pràctiques que malmetin o amenacin l'interès general, amb independència que hagin estat executades, s'estiguin executant, estiguin en fase de temptativa o es tingui indicis que es produiran dins l'àmbit territorial de la Generalitat de Catalunya. En aquells casos en que els fets es produeixin en un àmbit territorial superior o diferent, es podrà dispensar la protecció a l'alertador sempre que aquest comuniqui o reveli l'alerta

dins l'àmbit territorial de la Generalitat i de conformitat amb l'article 115.2 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

2. Sense limitar-nos a aquestes, són considerades en tot cas informacions constitutives d'alerta les següents:

- a) Qualsevol delictes dolós o imprudent;
- b) Violacions dels drets humans, atacs contra les llibertats fonamentals, els drets dels treballadors i altres drets socials, així com sobre l'estat de dret;
- c) Accidents, desastres, perills naturals i altres emergències que ja hagin ocorregut o que es puguin produir en el futur.
- d) Pràctiques que impliquen riscos per a la vida i la salut de les persones o qualsevol altra amenaça per a la seguretat, la salut pública, la seguretat del transport, els drets dels consumidors i usuaris, la seguretat nacional i mundial, la privacitat i la protecció de dades personals, i el medi ambient;
- e) Males pràctiques administratives o empresarials, en el si d'entitats públiques o privades, relacionades amb l'abús d'autoritat, conflictes d'interès, la corrupció, la prevaricació, la malversació de caudals públics, el tràfic d'influències, el frau fiscal, la responsabilitat i seguretat financera, i lliure competència, entre altres.
- f) Males pràctiques disciplinàries, administratives, en matèria de privacitat, protecció de dades o qualsevol altra negligència o omissió per part de les agències governamentals, autoritats públiques o qualsevol dels seus empleats, entitats legals, els seus funcionaris i el seu personal, abús de poder, abús de autoritat, mala administració, conflictes d'interessos, incompliment d'obligacions legals;
- g) Encobriment
- h) Qualsevol altra informació no inclosa en les seccions anteriors que reveli un dany o una amenaça per l'interès públic.

3. No és obstacle per a la comunicació i recepció de la informació constitutiva d'alerta el fet que la mateixa compregui dades especialment protegides d'acord amb la normativa de protecció de dades de caràcter personal vigent.

Per tal de garantir el ple respecte del dret a la informació, en el cas que la informació es faci pública, es podrà fer pública la informació personal directament relacionada amb les actuacions il·lícites denunciades -com la identificació - nom -de la persona/es.

S'hauran d'ometre les dades personals relacionats amb l'àmbit privat i que no aporten cap valor informatiu, com ara els números de telèfon personals, les adreces de correu electrònic personal o les adreces del domicili particular.

La publicació no s'estendrà en cap cas a les dades personals de terceres persones a les quals no els siguin de cap manera imputables les actuacions il·lícites denunciades. Aquestes persones han de romandre inidentificables. El compliment d'aquesta excepció serà responsabilitat de qui realitzi la publicació.

4. Tampoc serà obstacle per a la comunicació, recepció o divulgació de la informació que constitueixi una alerta que la mateixa es trobi sota la protecció de la normativa vigent sobre protecció de la propietat intel·lectual i patents.

5. En els casos en què la informació constitutiva d'alerta estigui catalogada com de seguretat pública, secrets oficials o informació classificada, la mateixa podrà ser objecte de comunicació i recepció, però no podrà ser objecte de divulgació pública indiscriminada sinó que s'han de prendre les precaucions necessàries perquè pugui conèixer-se el il·lícit sense posar en perill la seguretat pública. La divulgació pública es considerarà justificada en casos d'amenaques urgents o greus a la salut pública, la seguretat o el medi ambient.

Títol II. Drets i responsabilitats de les persones que transmeten informacions constitutives d'alerta

Capítol I. Drets i garanties dels alertadors i facilitadors

Article 5. Drets que assisteixen a l'alertador i al facilitador

Es garanteix el dret dels alertadors i facilitadors a la seguretat, a l'anonimat i a la confidencialitat de la seva identitat, a l'accés a la informació del procediment, a l'assessorament jurídic i la indemnitat.

Article 6. Dret a la seguretat

1. Els alertadors i els facilitadors rebran protecció policial quan aquests denunciïn l'existència d'un perill o amenaça sobre la seva vida, la seva integritat física o sobre els seus béns com a conseqüència de la revelació o divulgació d'aquestes informacions. En aquest cas s'han d'aplicar totes les mesures de protecció preventiva indicades en la normativa de protecció a testimonis i pèrits en causes criminals per l'autoritat i de l'Estatut de la Víctima.

2. La mateixa mesura es dispensarà, quan sigui necessari, als seus cònjuges o persones lligades per anàloga relació d'afectivitat, així com als familiars de tots dos per parentiu de fins a segon grau de consanguinitat o afinitat.

Article 7. Dret a la confidencialitat i l'anonimat de l'alertador

1. Els poders públics han de garantir el dret de l'alertador a la confidencialitat i a la preservació del seu anonimat.

2. Els facilitadors i qualsevol altres persones, públiques o privades, a les quals l'alertador hagi comunicat la seva identitat fent constar la seva voluntat de mantenir l'anonimat, també estan obligats a preservar-lo i no poden revelar la identitat de l'alertador en cap cas.

3. Els canals de recepció d'alertes salvaguardaran aquests drets en els termes que disposa l'article 18 de la present Llei.

4. Els alertadors podran comunicar al canal receptor la informació de forma confidencial, és a dir, donant a conèixer la seva identitat però fent constar la seva voluntat de no divulgar-la. En aquest cas, les seves dades personals o qualsevol altra informació que permeti conèixer la identitat de l'alertador no podrà ser divulgada sense el seu consentiment exprés, i tots els gestors del canal quedaran obligats en els termes que preveu l'apartat segon d'aquest article.

5. Només l'alertador podrà decidir sobre una eventual renúncia a l'anonimat, que podrà produir-se en qualsevol moment del procediment.

Article 8. Dret a la informació i accés al procediment

1. Mentre el procediment es tramiti dins l'àmbit competencial d'aquesta llei, tots els alertadors, inclosos els que hagin triat una forma de comunicació anònima o confidencial, tenen el dret a ser informats sobre l'estat i els resultats de l'examen, inspecció i investigació a què hagi donat lloc la informació revelada, llevat la informació que posi en perill la investigació.

2. El dret d'accés dels alertadors a aquesta informació serà garantit d'ofici, o a instància de l'alertador, amb la posada a disposició de l'estat del procediment com a mínim cada noranta dies naturals.

Article 9. Dret a l'assessorament i defensa jurídica

1. Els alertadors i facilitadors tenen dret a ser assessorats sobre els seus drets i responsabilitats i envers totes les actuacions que derivin de la mateixa tal i com indicat en el article 19.2.

2. Des del començament del procediment, quan no disposin de mitjans econòmics suficients per a la seva defensa en procediments incoats contra la seva persona per raó de l'alerta, tindran dret a sol·licitar advocat d'ofici i la resta de prestacions inherents amb subjecció a la Llei d'assistència jurídica gratuïta.

3. La Generalitat posarà els seus serveis jurídics a disposició d'aquelles persones que tinguin reconeguda la condició d'alertador o facilitador que sigui demandat o investigat en processos que tinguin vinculació o siguin conseqüència de tal condició.

4. Els alertadors i facilitadors ostenten la condició d'interessats / perjudicats en tots els procediments que portin causa de la comunicació d'informació que hagin efectuat. Aquests procediments tindran caràcter contradictori, garantint si és el cas l'anonimat o la confidencialitat de l'alertador a la seva elecció.

5. Els col·legis d'advocats, quan exigeixin per a l'exercici del torn d'ofici cursos d'especialització, han d'assegurar una formació específica que coadjuvi a l'exercici professional d'una defensa eficaç en matèria de protecció d'alertadors i facilitadors.

6. Igualment, els col·legis d'advocats han d'adoptar les mesures necessàries per a la designació urgent de lletrat d'ofici en els procediments que se segueixin a instància d'alertadors o facilitadors a qui s'hagi reconegut el benefici de justícia gratuïta.

Capítol II. Mesures de protecció de l'ocupació o activitat econòmica dels alertadors

Article 10. Mesures comunes

1. Els alertadors tenen dret a la indemnitat laboral, entre altres que es respectin els contractes i acords individuals de la seva relació de funcionari, de treball o de servei, sigui per compte d'altri o propi, amb l'ocupador o òrgan de contractació públic o privat sense que aquests puguin posar obstacles a l'ocupació, activitat professional, econòmica, social, científica, acadèmica o d'una altra índole de l'alertador.

2. La revelació d'una alerta d'acord amb les disposicions d'aquesta Llei no pot constituir un incompliment de les clàusules de confidencialitat previstes en un contracte o conveni dins l'àmbit de l'administració de la Generalitat i dels ens locals. Així mateix és nul·la de ple dret qualsevol clàusula contractual que prohibeixi la revelació d'alertes entre les parts d'un contracte privat en aquest mateix àmbit.

3. Quan es causin danys i perjudicis a l'alertador per decisions arbitràries degudes a l'acció o omisió d'un funcionari, empleat, empresari o un altre membre d'una institució o entitat pública o privada en l'exercici de la seva autoritat deguda a la revelació de un avís, el alertador serà compensat a càrrec d'aquesta institució o entitat pública o privada mitjançant el corresponent procediment de determinació objectiva de danys i perjudicis davant la instància o jurisdicció que correspongui.

Article 11. Mesures de protecció a l'alertador funcionari o empleat de l'administració de la Generalitat de Catalunya i dels ens locals

Quan l'alertador o facilitador sigui un funcionari, empleat públic, interí o treballador fix o temporal en l'administració de la Generalitat de Catalunya i dels ens locals, o ens dependents de les anteriors, gaudirà dels següents drets:

a) Dret a no ser sancionat ni represaliat d'una altra manera per part d'aquesta administració o entitat privada, mitjançant separació del servei amb pèrdua de la condició de funcionari, sanció, suspensió, trasllat, assignació a un lloc de menor remuneració, reducció del salari, deteriorament de les condicions de treball o qualsevol altres mesures de la mateixa naturalesa, ni a rebre l'amenaça de l'aplicació d'aquestes mesures.

b) Dret a ser reintegrat en les anteriors condicions en els casos anteriors en els termes i amb els efectes previstos per la legislació sobre funció pública de la Generalitat de Catalunya, així com a adreçar-se als tribunals en els termes que li reconeix al funcionari l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, la legislació vigent sobre el procediment a seguir en matèria de rehabilitació dels funcionaris públics, i normativa concordant, així com en el cas del treballador en règim laboral li reconeix l'Estatut dels Treballadors, els convenis col·lectius i normativa concordant, respectivament.

Article 12. Mesures de protecció de l'alertador ocupat per compte aliè

Quan l'alertador o facilitador sigui un empleat, antic empleat o membre de qualsevol empresa o entitat privada de la qual hagi revelat informació constitutiva d'alerta que hagi donat lloc a la tramitació d'un procediment intern o extern de depuració de responsabilitats, i mentre duri el mateix, gaudirà dels següents drets:

a) Dret a no ser sancionat ni represaliat d'una altra manera per part de l'ocupador, directiu o qualsevol altre empleat o membre de l'empresa o entitat privada, mitjançant acomiadament, sanció, suspensió, trasllat, assignació a un lloc de menor remuneració, reducció del salari, deteriorament de les condicions de treball o qualsevol altres mesures de la mateixa naturalesa, ni a rebre l'amenaça de l'aplicació d'aquestes mesures.

b) Dret, en cas que no es respecti l'anterior, a adreçar-se als tribunals en els termes que li reconeix l'Estatut dels Treballadors, els convenis col·lectius i normativa concordant.

Article 13. Mesures de protecció de l'activitat econòmica o professional de l'alertador ocupat per compte propi

La Generalitat de Catalunya obrirà una línia d'ajuts, de caràcter temporal no superiors a un any, per alertadors que siguin professionals o treballadors per compte propi i es vegin obligats a cessar en la seva activitat per fer efectiva la seva protecció.

Capítol III. Del règimen de responsabilitat dels alertadors per la revelació d'informacions que constitueixen alertes

Article 14. De la responsabilitat de l'alertador

1. L'alertador i el facilitador han de tenir una convicció raonable de la versemblança i fiabilitat de la informació que comuniquin. La responsabilitat de la comprovació de la versemblança dels fets objecte de l'alerta i de la qualificació dels mateixos com a possibles delictes o accions contra l'interès general recau en tot cas sobre l'organisme o institució que es faci càrrec de la investigació.

2. Quan la resolució que posi fi a la investigació dels fets generats per l'alerta conclouï que no es tracti d'irregularitats, males pràctiques o fets constitutius d'illícit penal, l'alertador o facilitador mantindrà la protecció reconeguda per la present Llei i no patirà perjudici, sanció o represàlia alguna, llevat que la resolució que posa fi a l'esmentat procediment declari expressament que l'alertador coneixia l'escassa fiabilitat, inexactitud o falsedat de la informació o se'l condemni per denúncia falsa. En aquest cas la conducta de l'alertador serà objecte de sanció d'acord amb el Títol VI.

3. Amb la mateixa excepció assenyalada en l'apartat anterior, els organismes o institucions que es facin càrrec de la investigació dins l'àmbit competencial d'aquesta norma, no exigiran responsabilitats a l'alertador i el facilitador per danys i perjudicis que puguin derivar-se de la comunicació o divulgació de l'alerta.

Títol III. Sistemes d'informació o canals de recepció d'alertes

Article 15. Llibertat d'elecció

És lliure decisió de l'alertador triar el canal més adequat per a la seva comunicació sense que això suposi cap limitació dels drets i garanties que l'assisteixen en aquesta Llei.

Article 16. Sistemes interns

1. L'alertador que mantingui una relació de treball o de servei amb entitats públiques o privades, dins l'àmbit competencial d'aquesta norma, que disposin de canals de recepció d'alertes podrà dirigir-se en primer lloc i a la seva elecció als esmentats canals interns, però sense que estigui obligat a fer-ho.

2. A l'alertador que utilitzi canals interns de recepció d'alertes l'assisteixen els drets que preveu el títol II d'aquesta Llei.

3. L'entitat responsable d'un canal de recepció d'alertes informarà als seus empleats, contractistes i usuaris sobre l'existència i condicions d'accés dels canals, sobre el seu caràcter anònim i segur, o en cas que no reuneixi aquestes condicions, haurà d'informar dels possibles riscos per a l'alertador derivats de la comunicació de la seva alerta. La informació serà clara, precisa, detallada i d'accés públic. Els administradors del canal seran responsables de fer arribar la informació constitutiva d'alerta a les institucions competents per investigar-la i d'informar l'alertador dels tràmits que necessiti efectuar si vol que s'activin els protocols de protecció establerts per aquesta Llei.

4. Les empreses i organitzacions de més de 50 treballadors; les empreses privades amb un volum de negocis o balanç de més de 10 milions d'euros; les administracions estatals, les regions i departaments i els municipis amb més de 10.000 residents; les persones jurídiques privades de qualsevol mida que operin en l'àrea de serveis financers o vulnerables al blanqueig de diners; altres entitats quan així ho disposin altres lleis específiques tindran amb l'obligació de disposar d'un canal intern de recepció d'alertes anònimes i segures i tal com s'ha definit en l'article 18.2. Els administradors del canal seran responsables de fer arribar la informació constitutiva d'alerta a les institucions competents per investigar-la i d'informar l'alertador dels tràmits que necessiti efectuar si vol que s'activin els protocols de protecció establerts per aquesta Llei.

Article 17. Sistemes externs

1. L'Oficina Antifrau de Catalunya establirà un canal de recepció d'alertes, anònim i segur, que podrà ser utilitzat per qualsevol persona i podrà rebre informacions constitutives d'alerta relacionades amb l'activitat de qualsevol de les entitats enumerades en l'article 2 d'aquesta Llei. Els administradors del canal seran responsables de fer arribar la informació constitutiva d'alerta a les institucions competents per investigar-la i d'informar l'alertador dels tràmits que necessiti efectuar si vol que s'activin els protocols de protecció establerts per aquesta Llei.

2. També poden establir canals de recepció d'alertes de caràcter extern qualsevol altra entitat, dins l'àmbit competencial d'aquesta norma, com ara mitjans de comunicació, organitzacions no governamentals, sindicats, membres de cambres legislatives, institucions i entitats anàlogues. Els administradors de la cadena seran responsables d'informar l'alertador dels tràmits que necessiti efectuar si vol que s'activin els protocols de protecció establerts per aquesta Llei.

Article 18. Protecció de la confidencialitat o anonimat

1. Els canals de recepció d'alertes hauran d'estar dotats de mecanismes que permetin protegir la confidencialitat o anonimat dels alertadors. La informació sobre l'accés al canal de comunicació i la manera i els límits de la preservació de l'anonimat que ofereixen, han de ser explicitats detalladament perquè l'alertador tingui tota la informació necessària i no pugui ser induït a error per omissió d'informació.

2. A aquests efectes només es consideraran anònims i segurs aquells com ara bústies, línies telefòniques o mecanismes de comunicació electrònica que garanteixin el seu accés mitjançant navegació i connexió anònimes. Han d'informar amb indicacions prèvies clares sobre com utilitzar-los sense exposar la pròpia identitat -inclòs la «identitat electrònica» (Internet Protocol IP)- i sobre les formes d'eliminació de les metadades perquè els documents no comprometin l'anonimat de l'alertador. Hauran de proveir a l'alertador de justificant de recepció amb codi identificador, o un altre procediment segur, que permeti el seguiment de les actuacions i les comunicacions successives amb l'alertador sense perjudicar el seu anonimat. Les administracions o ens responsables del canal aplicaran les mesures tècniques i

d'organització adequades per a la protecció de les dades quan es recaptin, es transmetin o es conservin.

3. Els canals que no reuneixin les condicions de l'anterior apartat no poden publicitar-se com anònims i segurs podent ser en cas contrari objecte de sanció per afectar el dret a la indemnitat de l'alertador.

Títol IV. La funció de protecció dels alertadors de l'oficina antifrau de Catalunya

Article 19. Potestats de l'Oficina Antifrau en matèria de protecció d'alertadors

1. L'Oficina Antifrau de Catalunya (OAC), com a entitat de dret públic amb personalitat jurídica pròpia, independència de les administracions públiques i plena capacitat d'obrar, que s'adscriu al Parlament de Catalunya, actuarà com a canal extern anònim i segur de recepció d'alertes que s'adaptarà als termes de l'article 17.2.

2. Així mateix l'OAC informará al sol·licitant del règim jurídic i funcionament del canal de denúncia, dels drets i deures de l'alertador previstos per aquesta llei, de la responsabilitat en què pot incórrer si comunica una alerta amb coneixement de la seva inexactitud o falsedat, de les mesures de protecció a què es pot acollir en règim de confidencialitat de les seves dades personals i del dret d'accés al procediment i comunicació amb l'instructor que es mantindrà també en règim d'anonimat. A més proveirà d'informació clara, senzilla, precisa, detallada i d'accés públic sobre el contingut de la present llei i els drets i deures dels alertadors perquè les persones que estiguin considerant alertar puguin prendre una decisió informada sobre com i quan fer-ho.

3. Així mateix publicarà anualment les dades relatives a la condició dels alertadors i funcionament del seu canal d'alerta.

Títol V. Del reconeixement de la condició d'alertador

Article 20. Reconeixement de la condició d'alertador

1. És l'OAC que concedeix la condició d'alertador als sol·licitants que compleixin els requisits indicats per aquesta llei. La decisió de l'OAC que resolgui sobre la condició d'alertador es dictarà en el termini improrrogable de cinc dies i posarà fi a la via administrativa i contra la mateixa cabrà el règim ordinari de recursos davant la jurisdicció contenciosa administrativa, que requerirà de la posada a disposició de les dades en règim de confidencialitat del sol·licitant per accedir a la jurisdicció. La informació podrà oferir-se al públic també pel canal anònim i segur.

En els casos en que els sol·licitants siguin reconeguts com alertadors per part de l'OAC, aquesta vetllarà per posar en coneixement de les autoritats competents en cada cas, inclosa la pròpia oficina, la investigació dels fets i la depuració de responsabilitats, i en la mateixa resolució atorgarà a cada alertador les mesures de protecció adients en cada cas en atenció al risc per a la vida, la integritat física, els propis béns i la protecció de l'ocupació i del concret règim i condicions en què s'exerceix.

Títol VI. Règim sancionador

Article 21. Règim jurídic

1. L'incompliment dels deures i les obligacions establerts per aquesta llei per part de les persones que en són responsables comporta l'aplicació del règim sancionador regulat per aquest títol.

2. El règim sancionador no s'aplica, però, a aquells fets que poden ésser constitutius d'infracció penal sempre que es doni també identitat de subjecte i fonament, ni tampoc si, d'acord amb la llei, ha de ser aplicable un altre règim de depuració de responsabilitats.

3. En tot allò que no determina aquest capítol són aplicables els principis i les regles generals sobre l'exercici de la potestat sancionadora i el procediment sancionador, establerts per la legislació bàsica i per la legislació de la Generalitat en matèria de règim jurídic i procediment administratiu comú, especialment allò previst per la legislació vigent sobre procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, la Llei de règim jurídic del sector públic, i resta de legislació d'aplicació.

Article 22. Obligació de denunciar

1. Els òrgans administratius, les empreses i les entitats que tinguin al seu càrrec canals de recepció d'alertes, ja siguin interns o externs, tenen obligació de denunciar immediatament qualsevol indici de lesió dels drets dels alertadors o facilitadors dels que en tinguin coneixement. La mateixa obligació recau sobre les persones físiques encarregades materialment de la gestió dels canals de recepció d'alertes.

2. Els òrgans i entitats a què es refereix l'apartat anterior han d'adreçar la denúncia a la instància indicada només a l'apartat g) quan el presumpte infractor sigui qualsevol subjecte de l'entitat encarregat de depurar responsabilitats, i a més a una o més de les instàncies següents quan no sigui així:

a) Davant l'òrgan que dins de l'administració o entitat pública de l'àmbit de la Generalitat o dels ens locals tingui la potestat sancionadora en matèria disciplinària quan el presumpte infractor sigui funcionari, empleat o treballador d'aquesta entitat.

b) Davant la Presidència o òrgan de govern de l'entitat quan el presumpte infractor sigui un càrrec electe, directiu, conseller, patró o càrrec de confiança, que no es trobi sotmès a l'òrgan disciplinari que preveu l'apartat anterior.

c) Davant el cap de Recursos Humans quan el presumpte infractor sigui empleat o treballador d'una entitat o empresa privada.

d) Davant el president del consell d'administració o administrador de l'entitat o empresa privada quan el presumpte infractor sigui un directiu, conseller o un altre càrrec de la mateixa no sotmès a responsabilitat disciplinària laboral.

e) Davant l'òrgan de contractació pública o privada de qualsevol de les entitats anteriors quan el presumpte infractor sigui un contractista de les mateixes.

f) Davant el rector, en el cas de les universitats públiques.

g) Davant l'Oficina Antifrau quan el presumpte infractor sigui qualsevol dels anteriors subjectes encarregats de depurar responsabilitats.

Article 23. Òrgans competents per a l'exercici de la potestat sancionadora

1. Quan del contingut de la denúncia es pugui inferir la possible existència d'una actuació constitutiva de delictes, l'òrgan que l'hagi rebut la posarà en coneixement immediat de les autoritats judicials competents o del ministeri fiscal.

2. Quan els fets no revesteixen aparença delictiva però puguin constituir infraccions del que disposa aquesta Llei, i siguin imputables a personal al servei de les administracions públiques, seran competents per conèixer les denúncies i incoar, instruir i resoldre els corresponents expedients disciplinaris, qui ho siguin d'acord amb la legislació reguladora de l'administració de què es tracti.

3. En els casos no previstos en els apartats anteriors, és competent per a la incoació, instrucció i resolució de l'expedient l'Oficina Antifrau.

Article 24. Infraccions

1. Es consideren infraccions contra el règim de protecció dels drets dels alertadors i facilitadors les accions o omissions que contravinguin el que disposa la present Llei.

2. Les infraccions tipificades en aquesta Llei es classifiquen en molt greus, greus i lleus:

a) Es consideren molt greus les següents actuacions:

a.i) el trencament de les garanties d'anonimat i seguretat que aquesta Llei prescriu així com d'aquelles amb que s'hagin fet públics els canals de recepció d'alertes.

a.ii) la revelació de la identitat de l'alertador quan aquest hagi optat per l'anonimat, o la infracció de la regla de confidencialitat, si s'escau.

a.iii) les accions o omissions que tendeixen a revelar la identitat de l'alertador quan aquest hagi optat per l'anonimat o la confidencialitat encara que no s'arribi a produir l'efectiva revelació de la identitat del alertador.

a.iv) la imposició de sancions o l'adopció de mesures perjudicials per causa de la revelació de l'alerta quan hagin col·locat en una situació de perjudici personal irreversible a l'alertador o facilitador que les hagi patit, que només pugui ser reparada mitjançant indemnització econòmica.

a.v) no haver pres les precaucions indicades en l'article 5 en el cas d'informació catalogada com de seguretat pública, secrets oficials o informació classificada.

a.vi) Els canals que no reuneixin les condicions de l'article 18.2 i que es publicitin com anònims i segurs.

a.vii) la comunicació o publicació, per part d'un alertador o facilitador, d'informacions constitutives d'alerta que s'hagin demostrat falses, quan la resolució que posi terme a l'esbrinament dels fets generats per l'alerta conclouï que la informació continguda en l'alerta era falsa i quedi acreditat amb proves objectives que l'alertador o facilitador coneixien la seva falsedat en el moment de comunicar-la o publicar-la.

b) Es consideren greus les següents actuacions:

b.i) l'omissió de la informació necessària sobre la utilització d'un canal de comunicació i recepció d'alertes.

b.ii) l'amenaça d'inici d'expedient sancionador o d'imposició de sanció a l'alertador o facilitador, així com l'inici efectiu dels tràmits per a la seva imposició, quan aquesta no s'hagi arribat a imposar, sempre que estigui relacionat amb la comunicació de la informació constitutiva d'alerta.

b.iii) la imposició de sancions o l'adopció de mesures perjudicials per causa de la revelació de l'alerta quan hagin provocat una situació de perjudici personal i econòmic de caràcter temporal a l'alertador o facilitador que les hagi sofert, de manera que pugui ser deixada sense efecte i compensada raonablement, sempre que l'import d'aquesta compensació s'estimi superior a DOS MIL EUROS (2.000,00 €).

c) Es consideren lleus les següents actuacions:

c.i) les tipificades en els apartats b.i) i b.ii) quan per la seva escassa entitat i transcendència no mereixin la consideració de greus.

c.ii) la comunicació o publicació, per part d'un alertador o facilitador, d'informacions constitutives d'alerta que s'hagin demostrat falses, quan la resolució que posi terme a l'esbrinament dels fets generats per l'alerta conclouï que la informació continguda en l'alerta era falsa i declari expressament que l'alertador o facilitador ha operat de manera imprudent pel que fa a l'exactitud i fiabilitat de la informació.

c.iii) totes les altres actuacions que contravinguin el que disposa aquesta Llei quan concorrin les circumstàncies del paràgraf b) anterior i el dany produït no s'estimi superior als CINC MIL EUROS (5.000,00 €).

Article 25. Sancions

1. Les infraccions molt greus es sancionaran amb multa de 100.001 a 300.000 euros; les greus, amb multa de 10.001 a 100.000 euros, i les lleus, amb multa de fins a 10.000,00 euros.

2. Quan la infracció sigui comesa per funcionari públic o personal al servei de l'Administració de la Generalitat o dels ens locals, i la mateixa tingui relació directa amb les seves atribucions, si el supòsit d'infracció pot quedar inclòs en alguna de les infraccions disciplinàries establertes per la legislació de la funció pública, s'aplicarà

la suspensió de fins a 3 mesos si es tracta d'infracció lleu, fins a un any si es tracta d'infracció greu, i d'inhabilitació o separació si es tracta d'infracció molt greu.

3. Quan la infracció sigui comesa per persones físiques o jurídiques que no tenen la condició d'alts càrrecs o de personal al servei de les administracions públiques, a més de les sancions previstes en l'article 23.1 s'aplicarà en tots els casos:

a) La suspensió per a poder contractar amb l'administració, durant un període entre un any i cinc anys, si l'infractor fos contractista.

b) La inhabilitació per ésser beneficiaris d'ajuts públics, durant un període entre un any i cinc anys, si l'infractor era beneficiari de tals ajuts.

Article 26. Proporcionalitat en la imposició de sancions

La graduació de la sanció considerarà especialment els següents criteris:

a) El grau de culpabilitat o l'existència d'intencionalitat.

b) La continuïtat o persistència en la conducta infractora.

c) La naturalesa dels perjudicis causats.

d) La reincidència, per comissió en el terme de tres anys de més d'una infracció de la mateixa naturalesa quan així hagi estat declarat per resolució ferma. A més la persistència de la conducta infractora per acumulació transforma les infraccions de lleus a greu i de greus a molt greus.

Article 27. Prescripció

1. S'aplicaran les normes generals sobre prescripció que regeixen en matèria disciplinària.

2. Quedaran suspesos els terminis de prescripció pels alertadors mentre mantinguin la seva situació d'anonimat i la denúncia de la infracció pogués fer-la perdre i ocasionar-les un major perjudici.

Article 28. Indemnització per danys i perjudicis

1. Si les conductes sancionades haguessin ocasionat danys o perjudicis a una administració pública, entitat privada o a l'alertador o facilitador, la resolució del procediment contindrà un pronunciament exprés sobre els punts següents:

a) L'exigència a l'infractor de la reposició al seu estat originari de la situació alterada per la infracció.

b) Quan això no fos possible, la indemnització pels danys i perjudicis causats.

2. La responsabilitat civil derivada d'una infracció serà sempre solidària entre tots els causants del dany tret que la resolució que la declari, la distribueixi raonadament entre els infractors.

Article 29. Caducitat del procediment

1. El procediment caduca transcorreguts 6 mesos des de la seva incoació sense que s'hagi notificat la resolució, havent, no obstant, de tenir en compte en el còmput les possibles paralitzacions per causes imputables a l'interessat o la suspensió que hauria de ser acordada per l'existència d'un procediment judicial penal, quan concorri identitat de subjecte, fet i fonament, fins a la finalització d'aquest.

2. La resolució que declari la caducitat es notificarà a l'interessat i posarà fi al procediment, sens perjudici que l'administració pugui acordar la incoació d'un nou procediment fins que no hagi prescrit la infracció. Els procediments caducats no interrompren el termini de prescripció.

Altres disposicions

Disposicions addicionals

Única. Comissió de Seguiment

Aquesta Llei s'ha de sotmetre a una comissió de seguiment i revisió en seu parlamentària. Cada sis anys la comissió durà a terme un procés de revisió obert a la par-

ticipació de tots els interessats, entitats de defensa d'alertadors, grups d'interès, acadèmics, societat civil, organitzacions empresarials i qualsevol altra part interessada.

Disposició derogatòria

Única. Derogació de normes

Queden derogades aquelles disposicions, d'igual o inferior rang, que dins l'àmbit competencial de la Generalitat de Catalunya s'oposin a allò disposat per la present Llei.

Disposicions finals

Única. Entrada en vigor

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 21 de juny de 2018

Albert Batet i Canadell, portaveu; Gemma Geis i Carreras, diputada, GP JxCat. Anna Caula i Paretas, portaveu; Gerard Gómez del Moral i Fuster, portaveu adjunt, GP ERC. Eva Granados Galiano, portaveu; Ferran Pedret i Santos, portaveu adjunt, GP PSC-Units. Elisenda Alamany Gutiérrez, portaveu; Susanna Segovia Sánchez, diputada, GP CatECP. Carles Riera Albert, representant; Maria Sirvent Escrig, diputada, SP CUP-CC

Proposició de llei de protecció d'oliveres monumentals

202-00023/12

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 7735 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 03.07.2018

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu, Jordi Terrades i Santacreu, diputat, Rosa Ma. Ibarra Ollé, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 111.b i 112 del Reglament del Parlament, presenten la proposició de llei següent:

Proposició de llei sobre la protecció d'oliveres monumentals

Exposició de motius

I

L'olivera, arbre mil·lenari de la saviesa i de la pau, és font de riquesa i aliment des de fa mil·lennis. La història de l'olivera té les seves arrels en el temps fins al mateix origen de l'agricultura en les primeres civilitzacions de la mediterrània.

Tots els pobles que han ocupat el mediterrani han aportat cultura, regadiu i altres tecnologies al cultiu de l'olivera i l'extracció de l'oli, fent d'ell un producte d'ús habitual i una mercaderia principal en els intercanvis comercials de totes les èpoques.

A Catalunya, l'ús de l'oli ha format part de la cultura del país des de temps immemorials, no es concep cap taula ni cap cuina sense un oli generós. També per les seves característiques ambientals i històriques les plantacions d'oliveres han format part dels nostres conreus i del paisatge dels nostres pobles.

Tots aquests fets han facilitat que en el medi natural, agrícola però també urbà existeixin grups i exemplars d'oliverars i d'oliveres monumentals, centenàries i mil·lenàries.

Aquesta riquesa paisatgística constitueix un patrimoni ambiental, agrari, cultural, social, històric i econòmic que es també patrimoni de Catalunya, i per tant d'evident interès públic la seva protecció i conservació.

Aquestes oliveres que responen a aquestes característiques són deutores de l'esforç humà en la seva cura i manteniment centenari. Són monuments vius en desenvolupament i producció.

Molts d'aquests espais estan avui en perill per diverses causes, dissortadament en les darreres dècades els paisatges i els espais agraris catalans han patit processos de degradació i de banalització tal com reconeix la llei de protecció, gestió i ordenació del paisatge.

Per tal de detenir i evitar la degradació i desaparició d'aquest patrimoni, s'han d'establir mecanismes i instruments de planificació que assegurin la seva adequada gestió i la seva permanència en el lloc que els ha vist arrelar-se, prohibint de manera explícita la seva extracció, transplantament i comercialització d'aquests exemplars.

Aquesta llei no pretén regular de manera omnicomprendensiva tots els elements que influeixen en la producció i la transformació del paisatge. Les legislacions sectorials han de regular l'impacte paisatgístic de les actuacions urbanístiques i de les productives. L'objecte d'aquesta llei es la protecció en el seu medi actual d'aquestes oliveres monumentals.

Les oliveres monumentals són propietat tan de propietaris públics com privats i la llei els hi ha de reconèixer el paper que han tingut en la seva preservació, però també en la seva gestió futura.

II

La present llei s'estructura en 24 articles, agrupats en IV títols i tres disposicions finals.

El Títol I estableix l'objecte de la llei, les definicions així com la creació de la Comissió Tècnica per a la protecció de les oliveres monumentals. També es preveu l'elaboració de la llista de les oliveres i oliverars monumentals depenent del Departament de Territori i Sostenibilitat i el sistema de protecció previst per aquestes.

El Títol II regula les accions de promoció sobre les oliveres i oliverars monumentals i les accions de divulgació.

El Títol III estableix, les prohibicions, les exempcions i el règim sancionador que comporta l'incompliment de les obligacions establertes en aquesta llei. Tanmateix es contemplan les obres de millora de la terra i el cos competent per dur a terme les funcions de control i vigilància.

Per últim el títol IV preveu la normativa financera prevista per garantir la protecció de les oliveres i oliverars monumentals objecte de la present llei.

Les disposicions finals estableixen el desenvolupament reglamentari, l'habilitació pressupostària i l'entrada en vigor.

Títol I. Objecte, definicions, detecció i protecció

Article 1. Objecte

Aquesta llei té per objecte regular i protegir aquelles oliveres monumentals, també les aïllades, en virtut de la seva funció productiva agrària, de defensa ecològica i hidrogeològica, així com pels seus elements peculiars i característics de la història, la cultura i el paisatge.

Article 2. Àmbit

Aquesta llei és d'aplicació a totes les oliveres i oliverars que formin part de la llista prevista a l'article 6 d'aquesta llei, que radiquin al territori de Catalunya, independentment de la naturalesa i la propietat del sòl en el qual s'assenten.

Article 3. Definicions

1. El caràcter monumental s'atribueix quan l'olivera posseeix segles d'edat de-duïbles a partir de:

a) la mida del tronc de l'arbre, amb un perímetre de tronc igual o major de 350 cm mesurat a l'altura de 130 centímetres del sòl; en el cas d'olivars i oliveres amb

un tronc fragmentat el perímetre és el total obtingut reconstruint la forma teòrica del tronc sencer;

b) o es veu determinat pel valor històric-antropològic degut a la cita o la representació en documents o representacions històriques icòniques.

2. Es pot prescindir de les característiques definides al paràgraf 1 en el cas d'oliverars i oliverars amb un perímetre de tronc igual o major de 300 centímetres mesurats reconstruïts, i en el cas d'un tronc fragmentat, segons la forma teòrica de tot el tronc en els següents casos:

a) la forma escultural del tronc (amb forma espiral, alveolar, cavata, coixinet de bandera, presència de formacions de «mammellonari»);

b) pel valor simbòlic reconegut atribuït per una comunitat;

c) ubicacions adjacents a béns d'interès històric, artístic, arquitectònic i arqueològic reconeguts.

3. El caràcter de monumentalitat es pot atribuir als oliverars que presenten un percentatge mínim del 60 per cent dels arbres monumentals dins de la unitat de cultiu, identificades en la parcel·la cadastral corresponent.

Article 4. Comissió Tècnica de protecció de les oliveres i oliverars monumentals

1. S'estableix una Comissió Tècnica per a la protecció de les oliveres i oliverars monumentals, que dependrà del Departament de Territori i Sostenibilitat, la composició de la qual estarà regulada per Reglament.

2. La Comissió duu a terme les tasques següents en relació amb les oliveres i oliverars monumentals:

a) formular opinions sobre la metodologia, els paràmetres i la targeta d'identificació dels de les oliveres i oliverars monumentals.

b) Validar els informes rebuts realitzats per encàrrec del Departament.

c) formular opinions sobre la inclusió de les oliveres i oliverars monumentals senyalats a la llista d'oliveres monumentals a què es refereix l'article 6.

d) suggerir formes integrades de protecció i millora del patrimoni ambiental en qüestió, incloses les mesures de polítiques agrícoles i forestals adequades a aquest efecte i la promoció de l'activitat de recerca.

Article 5. Fitxa d'oliveres monumentals

1. El Departament de Territori i Sostenibilitat, en el termini de dos mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, aprovarà la Comissió Tècnica de Protecció d'Oliveres Monumentals, el Reglament que regularà la seva composició i funcionament, així com la fitxa d'oliveres i oliverars monumentals per tal de confeccionar el cens oficial i per organitzar la detecció i la identificació sistemàtica de les mateixes.

2. La fitxa d'oliveres i oliverars monumentals ha de contenir els següents elements d'informació:

a) la ubicació unívoca.

b) la propietat.

c) la grandària i el nombre de plantes, en el cas de tractar-se d'oliverars.

d) les característiques monumentals, paisatgístiques, agràries, ambientals, històriques i culturals.

3. Amb la disposició a què es fa referència a l'apartat 1, el Departament de Territori i Sostenibilitat declara l'inici de la fitxa d'oliveres i oliveres monumentals, que també es pot dur a terme mitjançant l'establiment d'acords i memoràndums d'entesa amb altres ens o organitzacions. La ciutadania, les associacions, les organitzacions, els ens públics i les seves articulacions poden assenyalar l'existència d'oliveres monumentals i/o oliveres que s'han de sotmetre a protecció i millora.

Article 6. Llista d'oliveres monumentals i olivars

1. Després del registre sistemàtic i la notificació de les oliveres monumentals, el Departament de Territori i Sostenibilitat, després d'haver escoltat l'opinió de la Co-

missió Tècnica a la que es fa referència a l'article 4, elaborarà i actualitzarà anualment la llista de les oliveres i oliverars monumentals de Catalunya i determinarà els recursos financers destinats a la seva protecció i millora.

2. La llista a què es refereix l'apartat 1 es publicarà al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya i es comunicarà als òrgans interessats. Aquesta llista també contindrà les indicacions cadastrals útils per a la identificació de les propietats individuals. Els propietaris dels oliverars o de les oliveres monumentals, en el termini de trenta dies a partir de la data de publicació en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, podran interposar recurs contra la inclusió de la seva propietat en la llista de les oliveres i oliverars protegits.

3. El conseller de Territori i Sostenibilitat després d'escoltar l'opinió de la Comissió Tècnica a la que es fa referència a l'article 4, decideix sobre les objeccions rebudes i aprova la llista definitiva d'oliveres monumentals. Aquesta llista està subjecta a una nova publicació en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Article 7. Protecció d'oliveres monumentals

1. Amb la publicació definitiva de la llista, les oliveres monumentals queden sotmeses automàticament a restriccions paisatgístiques en quan passen a ser assimilades com a patrimoni paisatgístic comú i com a tal han de ser identificats pels instruments de planificació municipal. Per a això es proporcionaran les formes adequades de millora.

2. S'atribuirà un únic codi d'identificació a cada olivera monumental, encara que aquest es converteixi en un oliverar monumental.

3. Per a la protecció i el manteniment de les oliveres monumentals i les zones on existeixen, el Govern de la Generalitat i els governs locals, dins de les seves competències respectives, poden recórrer a acords amb empresaris agrícoles. Aquests acords estan estipulats prioritàriament amb els agricultors.

Títol II. Accions de promoció i divulgació

Article 8. Menció especial «Oli d'oliva verge extra de les oliveres monumentals de Catalunya»

1. S'establirà la menció especial «Oli d'oliva verge extra de les oliveres monumentals de Catalunya», que pot ser utilitzat per tots els productors d'oli d'oliva verge extra obtinguts a partir dels fruits d'oliveres monumentals i oliverars inclosos a la llista a què fa referència l'article 6.

2. La menció especial deu estar associada amb aquelles previstes per les marques comercials de denominació d'origen protegida (DOP), d'indicació geogràfica protegida (IGP), de les marques collectives i de les marques de garantia.

3. La promoció dels productes que gaudeixen d'aquesta menció especial garantida es farà, al seu propi càrrec, dins dels límits dels fons del pressupost, fent ús dels fons europeus en el marc del programa de desenvolupament rural, fins i tot en cas de petició dels propietaris o associacions de propietaris i dels titulars, mitjançant acords comercials específics, la promoció de consorcis de productors, la participació en fires i esdeveniments, i la promoció a través de canals publicitaris.

Article 9. Promoció del paisatge d'oliveres

1. El Departament de Territori i Sostenibilitat promourà la imatge del paisatge d'oliveres de Catalunya i, en particular, de les oliveres i olivars monumentals i dels seus productes, fins i tot aquells amb fins turístics.

2. Tenint en compte les peculiaritats del paisatge històric, rural, social, ambiental i que caracteritzen el patrimoni d'oliveres monumentals, el Departament d'Empresa i Ocupació, a través de l'Agència Catalana de Turisme, amb el Departament de Territori i Sostenibilitat, prèvia consulta amb la Comissió Tècnica de la protecció de les oliveres i oliverars monumentals a què es fa referència a l'article 4, promourà

un projecte específic de desenvolupament turístic, que s'ha de posar en marxa dins d'un any a partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta llei.

3. En el context de l'aplicació de la política agrícola comunitària, i les successives modificacions i integracions, el Govern de la Generalitat promourà accions en relació amb el Ministeri d'Agricultura relatives a la política agrícola i forestal de la mateixa Unió Europea dirigides a dur a terme operacions col·lectives de manteniment de la producció d'oliveres monumentals de gran valor històric, cultural i ambiental i/o en risc d'abandonament.

Article 10

La Generalitat, a través de les conselleries amb les competències en educació, medi ambient i agricultura, sense minva de la col·laboració d'altres departaments, facilitarà el suport i promoció del coneixement de les oliveres i olivars protegits, i de la conscienciació per a la seva conservació, així com la inclusió de l'arbrat monumental en circuits i currículums ecoeducatius.

La conselleria amb competència en cultura crearà, conservarà i vetllarà el llegat oliverer mitjançant la creació d'un arxiu documental, bibliogràfic i audiovisual que guardi per a futures generacions aquest patrimoni i la seva relació amb Catalunya.

Títol III. Prohibicions, exempcions i règim sancionador

Article 11. Prohibicions

Està prohibit malmetre, matar, explantar i comercialitzar oliveres monumentals incloses en la llista a què es fa referència a l'article 6.

Article 12. Exempcions

1. Per als oliverars i les oliveres monumentals a què fa referència l'article 6, es podrà concedir excepcions a les prohibicions de l'article 11 només per motius d'interès general o per obres quin procediment d'autorització s'hagi completat en la data d'entrada en vigor d'aquesta llei.

2. En qualsevol cas, està prohibit assignar i transportar les plantes a les quals fa referència l'apartat 1 per a vivers i/o objectes ornamentals.

3. Es poden concedir excepcions només després d'obtenir el dictamen vinculant de la Comissió Tècnica a la que es fa referència a l'article 4, que consisteix a avaluar si les condicions que poden permetre l'eliminació, els seus propòsits, l'absència documentada de solucions alternatives, l'existència d'un projecte específic de replantació ho determinen.

4. Les autoritzacions expedides d'acord amb aquest article són vàlides durant dos anys improrrogables.

Article 13. Reposició d'oliveres monumentals

L'operació de replantació d'oliveres monumentals a què es refereix l'article 12 és responsabilitat exclusiva de l'empresa constructora.

Article 14. Obres de millora de la terra

1. Els treballs de millora de terres permesos als terrenys amb una presència significativa d'oliveres monumentals incloses a la llista a què fa referència l'article 6 són només les de l'oliverar o les que preveuen la producció de cultius associats que es realitzin sense causar dany a les plantes existents.

2. El reagrupament s'ha d'efectuar amb oliveres de varietat local i/o varietats previstes per la normativa de producció corresponent de la DOP.

3. En els oliverars monumentals també es pot permetre, si es requereix un nombre limitat d'oliveres monumentals dins d'una mateixa parcel·la cadastral, la realització de petites obres al servei de l'activitat agrícola.

4. Les obres a què es refereix l'apartat 3 estaran subjectes al dictamen de la Comissió a què es refereix l'article 4.

5. Les autoritzacions es publiquen de la mateixa manera que els plans de millora.

Article 15. Transmissió

1. Queda prohibit l'extracció, trasplantament i tinència d'exemplars arrencats, el comerç i tot tipus de transacció amb les oliveres o oliverars monumentals. Queda exclòs d'aquest apartat la venda o transacció lligada a la transferència de la propietat del terreny en tant que l'exemplar o exemplars romanguin a la mateixa ubicació.

2. Les oliveres monumentals que en el seu dia van ser arrancades i trasplantades fora del seu espai originari, i que estan en un jardí o un altre espai al qual han estat trasplantades ja no es podran moure del mateix espai, per no causar-los-hi més danys.

3. El cas dels exemplars que estan en viviers, jardins, etc, a l'espera de ser venuts i replantats, les empreses propietàries en els 30 dies següents a l'aprovació d'aquesta llei hauran de fer una declaració responsable del número d'oliveres monumentals que tenen a les seves instal·lacions, en el cas de no fer-ho i prèvia inspecció pel cos d'Agents Rurals se'ls hi aplicaran les sancions tipificades com a molt greus en el art. 16 d'aquesta llei. En el termini d'un any el govern de la Generalitat de Catalunya podrà exercir el dret de tempteig i retracte sobre aquests exemplars.

4. Les oliveres monumentals que són propietat de viviers, jardins etc.. i que romanen a les finques d'origen en cap cas podran ser extretes d'allí i el govern de la Generalitat exercirà el dret de tempteig i retracte.

Article 16. Funcions de control i vigilància

Les funcions de control i vigilància sobre violacions d'aquesta llei estan delegades al cos d'Agents Rurals de Catalunya. Les activitats de control també poden ser dutes a terme per la policia autonòmica i municipal.

Article 17. Denúncies

1. Les autoritats, els agents de l'autoritat i els agents auxiliars faran avinent a la conselleria competent en matèria de medi ambient i dels ajuntaments de totes les actuacions, les accions o les omissions que coneguin i que puguin constituir una infracció d'aquesta llei.

2. La vulneració per acció o omissió voluntària de les prescripcions contingudes en aquesta llei tindrà la consideració d'infracció administrativa i motivarà, amb la instrucció prèvia de l'expedient administratiu oportú, la imposició de sancions als responsables, tot això amb independència de les responsabilitats civils, penals o d'altre ordre en què puguin incórrer els infractors.

3. En els supòsits en què s'aprecii un fet que pugui ser constitutiu de delictes o falta, es posarà en coneixement de l'òrgan judicial competent i, mentre l'autoritat judicial en tingui coneixement, se suspènirà el procediment administratiu sancionador.

Article 18. Classificació d'infraccions

1. Són infraccions administratives molt greus:

a. Danyar, mutilar, deteriorar, arrancar o donar mort a les oliveres i olivars protegits, i també modificar físicament o químicament l'entorn de manera que es provoquen danys als exemplars.

b. Arrancar o trasplantar les oliveres i olivars protegits, i també la tinença d'exemplars arrencats i el comerç o la transacció d'aquests.

2. Són infraccions administratives greus:

a. La instal·lació de plataformes, objectes o cartells que puguin danyar significativament el tronc, el brancatge o les arrels de les oliveres i oliverars.

b. No permetre l'accés als tècnics i el personal de l'administració degudament acreditats, agents mediambientals i membres de cossos de seguretat amb funcions de vigilància mediambiental.

3. Constituiran infraccions administratives lleus l'incompliment de qualsevol altre precepte d'aquesta llei o dels que per a desenvolupar-la es fixin reglamentàriament.

Article 19. Prescripció de les infraccions

1. Les infraccions previstes en aquesta llei prescriuran a l'any les lleus, als dos anys les greus i als tres anys les molt greus.

2. El termini de prescripció començarà a comptar-se des del dia en què la infracció s'hagués comès. En les infraccions derivades d'una activitat continuada, la data inicial del còmput serà la d'acabament de l'activitat o la del darrer acte en què la infracció es consuma.

3. La iniciació amb coneixement de l'interessat del procediment sancionador interrompra el còmput del termini de prescripció.

Article 20. Sancions aplicables

Per la comissió de les infraccions tipificades en aquesta llei s'imposaran les sancions següents:

- a) Multa de fins a 18.000 euros per a les infraccions lleus.
- b) Multa de 18.001 a 100.000 euros per a les infraccions greus.
- c) Multa de 100.001 a 500.000 euros per a les infraccions molt greus.

Article 21. Graduació de les sancions

Les circumstàncies a tenir en compte per a la graduació de les sancions seran les següents:

- La intencionalitat.
- El dany efectivament causat a les oliveres i oliverars.
- La reincidència, entesa com la comissió en el termini d'un any de més d'una infracció de les tipificades en aquesta llei quan així s'hagi declarat per resolució ferma.
- La situació de risc creada per a la supervivència de les oliveres i oliverars.
- L'ànim de lucre i la quantia del benefici esperat o obtingut.
- Ostentar càrrec o funció que obliguen a fer complir els preceptes d'esta llei.
- La col·laboració de l'infractor en l'aclariment dels fets i en la restitució del bé protegit.

Article 22. Indemnitzacions

Amb independència de les sancions imposades, tot infractor està obligat a indemnitzar els danys i els perjudicis que hagi causat a les oliveres o olivars amb motiu de la infracció d'aquesta llei o dels reglaments que la desenvolupin, i a la reposició de la situació alterada a l'estat originari.

Tot això sense perjudici de l'obligació, si s'escau, d'indemnitzar el titular de les oliveres i oliverars danyats.

Article 23. Multes coercitives

Amb independència de les sancions que puguin correspondre en concepte de sanció, si l'infractor no adopta voluntàriament les mesures correctores en el termini que s'indiqui en el requeriment corresponent, l'òrgan competent podrà acordar la imposició de multes reiterades per lapses de temps no inferiors a un mes ni superiors a dos mesos. La quantia no excedirà en cada cas el vint per cent de la multa principal amb el límit màxim de 3.000 euros per cada multa coercitiva.

Títol IV. Normativa financera

Article 24. Norma financera

Els pressupostos de la Generalitat hauran de destinar anualment un fons per a la protecció i la gestió dels oliverars i de les oliveres monumentals del que en podran gaudir els propietaris i ens locals de Catalunya.

Els propietaris agrícoles interessats en les oliveres monumentals i les seves associacions tenen prioritat en el finançament de la Generalitat, i si s'escau de l'Estat i de la Unió Europea per a la realització de projectes destinats a mantenir oliveres monumentals, millorar la qualitat del producte, recuperar i mantenir el paisatge rural.

Disposicions finals

Primera. Desenvolupament reglamentari

El Govern, com també els departaments competents per raó de la matèria, han d'aprovar les disposicions necessàries per a desenvolupar i aplicar el que hi ha establert en aquesta llei.

Segona. Habilitació pressupostària

Els preceptes que eventualment comportessin la realització de despeses amb càrrec als Pressupostos de la Generalitat produeixen efectes a partir de l'entrada en vigor de la llei de pressupostos, corresponent a l'exercici pressupostari immediatament posterior a l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Tercera. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 26 de juny de 2018

Eva Granados Galiano, portaveu; Jordi Terrades i Santacreu, Rosa Ma. Ibarra Ollé, diputats, GP PSC-Units

Proposició de llei de supressió del Consell Comarcal del Barcelonès

202-00024/12

PRESENTACIÓ: GP ERC, GP JXCAT

Reg. 7757 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 03.07.2018

A la Mesa del Parlament

Anna Caula i Paretas, portaveu del Grup Parlamentari Republicà, Albert Batet i Canadell, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Gerard Gómez del Moral i Fuster, portaveu adjunt del Grup Parlamentari Republicà, Marc Solsona i Aixalà, diputat del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 111.b i 112 del Reglament del Parlament, presenten la proposició de llei següent:

Proposició de llei de supressió del Consell Comarcal del Barcelonès

Exposició de motius

La Llei 30/2010, del 3 d'agost, de vegueries, va modificar l'article 5 del text reafós de la Llei de l'organització comarcal de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 4/2003, del 4 de novembre, i va determinar que qualsevol modificació de les demarcacions comarcals s'ha de fer per llei, excepte quan es tracti de modificacions que afectin parts de termes municipals i siguin conseqüència de la modificació dels límits dels corresponents termes municipals. D'aquesta manera, es constata la voluntat del Parlament de Catalunya de què el mapa comarcal de Catalunya es determini per llei.

Simultàniament es va aprovar la Llei 31/2010, del 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, configurant-se com a un ens local supramunicipal de caràcter territorial integrat pels municipis de la conurbació de Barcelona a què fa referència el seu article 2, entre els quals hi ha vinculacions econòmiques i socials que fan necessària la planificació de polítiques públiques i la implantació de serveis d'una manera conjunta i en els que s'hi troben integrats els municipis que conformen la comarca del Barcelonès.

L'Àrea Metropolitana de Barcelona exerceix les competències que li atribueix la Llei 31/2010, les que li poden atribuir altres lleis i, amb l'acceptació prèvia, les que

li deleguen els municipis i altres administracions; mentre que els consells comarcals del seu àmbit territorial exerceixen les competències i les funcions pròpies que no s'atribueixen a l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

D'altra banda, el Consell Comarcal del Barcelonès fou constituït el 9 de març de 1988, i ha exercit les competències que li són pròpies, a l'empara del text refós de la Llei de l'organització comarcal de Catalunya. Durant gairebé trenta anys d'història, el Consell Comarcal ha exercit competències d'ordenació del territori, ha gestionat serveis socials, esportius i de l'àmbit de l'ensenyament, ha impulsat activitats i programes adreçats als joves, ha creat el Centre Comarcal d'Atenció d'Animals de Companyia, ha realitzat obres de regeneració i millora urbanística, ha promogut i gestionat habitatges amb protecció oficial, estacionaments urbans i dotacions públiques, i ha dut a terme funcions clau per al territori com ho són el desenvolupament de la Ronda Verda i el manteniment integral de les Rondes de Barcelona. No obstant això, no es pot desconèixer la realitat del solapament de funcions, activitats i serveis del Consell Comarcal del Barcelonès, amb l'Àrea Metropolitana de Barcelona, ja que la totalitat dels municipis del consell comarcal es troben inclosos a l'AMB.

Paral·lelament, la reforma de l'organització territorial i del món local a Catalunya és una de les prioritats del Govern de la Generalitat, amb la que s'ha de donar resposta a les necessitats dels governs locals de Catalunya i, simultàniament, reestructurar els diferents nivells d'administració existents a Catalunya, sota els paràmetres de racionalització, simplificació, eficiència diferenciada, cohesió i sostenibilitat.

Els òrgans de Govern del Consell comarcal del Barcelonès han aprovat en data 15 de març de 2017 una Moció per la qual insten la Generalitat i el Parlament a iniciar el procediment de supressió de la institució, el que determina que cal adoptar-ne les mesures normatives necessàries per donar cobertura a aquesta situació i, simultàniament, garantir l'exercici de les competències que li són pròpies.

Ara bé, el procés de traspàs de les funcions i competències del Consell Comarcal del Barcelonès hauria d'estar presidit pels principis de garantia a la ciutadania, en favor del perfeccionament, racionalització i sostenibilitat de tots els serveis i activitats que actualment presta l'administració comarcal per tal de contribuir a la millora de la qualitat de vida de les més de dos milions de persones que viuen al territori, tot garantint al mateix temps els drets dels treballadors i treballadores comarcals.

Per imperatiu legal, cal una norma amb rang de llei que reguli la supressió del consell comarcal i, simultàniament, garanteixi l'exercici de les seves competències envers els ciutadans i ciutadanes dels municipis de la comarca.

Article 1. Supressió del Consell Comarcal del Barcelonès

Se suprimeix el Consell Comarcal del Barcelonès i els òrgans que, d'acord amb el text refós de la Llei d'organització comarcal de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 4/2003, del 4 de novembre, el constitueixen.

Article 2. Distribució de competències, activitats i serveis

1. Les competències, les activitats i els serveis propis del Consell Comarcal del Barcelonès s'han de distribuir, per decret del Govern, d'acord amb els criteris següents:

- a) El principi d'autonomia municipal.
- b) Les regles de distribució de competències entre els ens locals, establertes per la legislació de règim local i, si escau, per la legislació sectorial.
- c) La naturalesa i titularitat de les competències exercides pel Consell Comarcal del Barcelonès.
- d) La necessitat o conveniència de mantenir formes de gestió supramunicipal de les activitats i els serveis, especialment per l'Àrea Metropolitana de Barcelona.
- e) L'aplicació dels principis de racionalització, simplificació, diferenciada, subsidiarietat, cohesió, eficiència econòmica i sostenibilitat financera, per a garantir el correcte funcionament dels serveis i les activitats concernits.

2. Les competències exercides pel Consell Comarcal del Barcelonès per delegació, per encàrrec de gestió o per mitjà d'altres fórmules de col·laboració interadministrativa dels municipis, d'altres administracions locals o de l'Administració de la Generalitat han d'ésser assumides per l'administració titular de la competència.

Article 3. Comissió mixta

1. S'ha de crear una comissió mixta, integrada per representants de la Generalitat, dels municipis de la comarca del Barcelonès i del Consell Comarcal del Barcelonès, perquè elabori una proposta de distribució de les competències, les activitats i els serveis del Consell Comarcal del Barcelonès. També han de formar part d'aquesta comissió representants de l'Àrea Metropolitana de Barcelona i de les altres administracions supramunicipals quan siguin directament afectades per la supressió del Consell Comarcal del Barcelonès.

2. La proposta que ha d'elaborar la comissió mixta ha d'incloure, com a mínim:

a) La distribució dels serveis, béns, drets, accions, obligacions i personal dels quals, en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei, són titulars el Consell Comarcal del Barcelonès i els seus organismes, entitats i empreses vinculats o dependents.

b) El calendari i els procediments per a materialitzar els traspessos en favor de l'entitat que en cada cas es determini, amb la identificació dels drets, obligacions, béns, personal, contractes, convenis o altres mecanismes de col·laboració.

c) La distribució, total o parcial, de les quantitats del Fons de Cooperació Local assignades al Consell Comarcal del Barcelonès entre les entitats locals que correspongui.

d) Les mesures per a garantir el manteniment sense interrupció de les activitats i els serveis del Consell Comarcal del Barcelonès.

3. La comissió mixta ha de presentar la proposta al departament de la Generalitat competent en matèria d'Administració local en el termini de sis mesos a comptar del dia següent a l'entrada en vigor d'aquesta llei. Abans de presentar la proposta, la comissió mixta l'ha de sotmetre a consulta dels sindicats representants dels empleats del Consell Comarcal del Barcelonès i dels organismes, entitats i empreses vinculats o dependents.

4. La comissió mixta s'ha de constituir en el termini d'un mes a comptar de la data d'entrada en vigor d'aquesta llei.

Article 4. Tramitació i aprovació de la proposta de la comissió mixta

1. El departament de la Generalitat competent en matèria d'Administració local ha de sotmetre la proposta de la comissió mixta, a què fa referència l'article 3, a audiència dels municipis i de les entitats supramunicipals afectats i a dictamen del Consell de Govern Locals.

2. Si s'han produït discrepàncies en el si de la comissió mixta durant l'elaboració de la proposta, aquestes s'hi han d'adjuntar. En aquest cas, el Govern ha d'eleva la proposta i les discrepàncies formulades al Parlament perquè s'hi pronunciï.

3. El Govern ha d'aprovar per decret la distribució i el traspàs de les competències, les activitats i els serveis del Consell Comarcal del Barcelonès, d'acord amb la proposta presentada per la comissió mixta i, si escau, amb la decisió parlamentària a què fa referència l'apartat 2.

Article 5. Subrogació en les relacions jurídiques i els drets del personal del Consell Comarcal del Barcelonès

1. L'aprovació del decret de distribució i traspàs de competències, activitats i serveis comporta la subrogació per part de les administracions corresponents en les relacions jurídiques, de dret públic i privat, establertes pel Consell Comarcal del Barcelonès.

2. S'han de respectar i garantir els drets de qualsevol ordre i naturalesa dels funcionaris i el personal del Consell Comarcal del Barcelonès i dels organismes, entitats i empreses vinculats o dependents afectats per la seva supressió.

Disposició adicional. Règim especial de la comarca del Barcelonès

La representació i gestió dels interessos de la comarca del Barcelonès correspon, com a excepció al règim general establert pel text refós de la Llei d'organització comarcal de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 4/2003, de 4 de novembre, als ens locals que d'acord amb aquesta llei assumeixen les competències, les activitats i els serveis del Consell Comarcal del Barcelonès.

Disposició transitòria. Continuïtat de la prestació dels serveis

1. Mentre no es produeixi el traspàs efectiu a les altres administracions o entitats públiques dels serveis, activitats, drets i obligacions de què són titulars el Consell Comarcal del Barcelonès i els organismes, entitats i empreses que en depenen, la gestió i la prestació corresponen a aquest organisme i als organismes, entitats i empreses que en depenen, que han de mantenir els equips, mitjans i fons necessaris per a garantir el funcionament normal dels serveis i les activitats.

2. Les administracions públiques i les entitats responsables del finançament del Consell Comarcal del Barcelonès han de garantir que aquest disposi dels recursos necessaris per donar compliment al que estableix l'apartat 1.

Disposició derogatòria

Resten derogades totes les normes de rang igual o inferior que s'oposin al que disposa aquesta llei.

Disposició final primera. Habilitació pressupostària

Els preceptes d'aquesta llei que comportin la realització de despeses amb càrrec als pressupostos de la Generalitat produeixen efectes a partir de l'entrada en vigor de la Llei de pressupostos corresponent a l'exercici immediatament posterior a l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Disposició final primera bis. Desplegament reglamentari

S'autoritza el Govern perquè dicti les disposicions reglamentàries necessàries per a desplegar i aplicar aquesta llei.

Disposició final segona. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 27 de juny de 2018

Anna Caula i Paretas, portaveu; Gerard Gómez del Moral i Fuster, portaveu adjunt, GP ERC. Albert Batet i Canadell, portaveu; Marc Solsona i Aixalà, diputat, GP JxCat

TRAMITACIÓ PEL PROCEDIMENT D'URGÈNCIA EXTRAORDINÀRIA I ACORD DE REDUCCIÓ DELS TERMINIS

Sol·licitud: GP ERC, GP JxCat, GP PSC-Units (reg. 8100).

D'acord amb l'article 107.4 del Reglament, se n'acorda la tramitació pel procediment d'urgència extraordinària sol·licitada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Grup Parlamentari Republicà i Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i que els terminis, des de l'inici de la tramitació, siguin reduïts a la meitat dels que són fixats en el procediment d'urgència ordinari.

Acord: Mesa del Parlament, 03.07.2018.

Proposició de llei de memòria democràtica de Catalunya

202-00025/12

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 8111 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 03.07.2018

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu, Ferran Pedret i Santos, portaveu adjunt del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 111.b i 112 del Reglament del Parlament, presenten la proposició de llei següent:

Proposició de llei de Memòria Democràtica de Catalunya

Exposició de motius

I

Les fortes tensions polítiques, socials i econòmiques que van caracteritzar el segle XIX i principis del segle XX a Catalunya i al conjunt d'Espanya, i que van conduir gràcies al creixent pes del moviment democràtic a l'establiment de la Segona República i de la Generalitat republicana, van ser abordades per aquestes en un intent de modernitzar i democratitzar el país, malgrat les enormes dificultats del període (en plena Gran Depressió mundial), i els no escassos intents de desestabilització. L'experiència democràtica de la Segona República i de la Generalitat republicana va rebre un cop de coltell amb la rebel·lió militar de signe feixista i tradicionalista encetat a Àfrica el 17 i 18 de juliol de 1936, i que va arribar a Catalunya el 19 de juliol del mateix any. La ràpida reacció de les organitzacions polítiques i sindicals de la classe treballadora, així com de la resta de forces democràtiques i republicanes va permetre la desfeta de la rebel·lió al conjunt de Catalunya i en àmplies zones de la República, però l'ocupació de bona part del territori de la República per l'Exèrcit rebel i les seves forces aliades va donar lloc a una llarga i sagnant Guerra Civil, en el transcurs de la qual es van cometre atrocitats ben fixades i documentades per la historiografia.

La derrota final de les forces republicanes l'any 1939 va donar pas a una llarga dictadura que combinà elements del feixisme amb un nacionalcatolicisme de propi encuny, que va reprimir durament col·lectius i individus per raó de les seves idees polítiques o socials, per les seves creences o conviccions, per la seva llengua i identitat, per la seva orientació sexual o mode de vida, i també per raó de la seva ètnia. Les moltes facetes i modes d'aquesta repressió excedeixen l'abast que pot tenir aquest preàmbul, però valgui esmentar que van de les desaparicions forçades fins a la sostracció de menors, passant per les execucions directament extrajudicials o bé per mediació de simulacres de tribunals, que només poden ser qualificades d'assassinats, la creació de camps de concentració i el constrènyer milers de persones a treballs forçats, la tortura, la censura, la presó, el confinament o el desterrament, l'exili, la depuració de funcionaris i treballadors públics, la persecució aferrissada de determinats col·lectius o grups socials, l'intent d'imposar una identitat i una llengua uniformement a un Estat plurinacional i plurilingüe, o la col·laboració necessària en la deportació de republicans i republicanes als camps de concentració i extermini del règim nazi, per fer-se una idea cabal del que va significar la Dictadura per a diverses generacions de ciutadans, del primer al darrer dia de la seva existència.

Amb el creixent impuls de les organitzacions de l'antifranquisme, poc a poc refetes de la derrota en la Guerra i de les successives onades repressives del règim, i la progressiva pèrdua de la Dictadura d'aturar la creixent obertura de la societat, la mort del Dictador va resultar insuperable pel franquisme i, tot i intentar fins al darrer moment mantenir l'*statu quo* o, perdut aquest, intentar una involució, la ciutada-

nia va reconquerir les seves llibertats i, amb elles, les institucions democràtiques, entre les quals la Generalitat de Catalunya.

L'Informe de 22 de juliol de 2014 de Pablo de Greiff, Relator Especial de les Nacions Unides per la promoció de la veritat, la justícia, la reparació i les garanties de no repetició, saluda positivament el significat i el progrés que va suposar la legislació estatal en matèria de reconeixement i ampliació de drets de les víctimes del franquisme, però també assenyala els dèficits de les actuacions dels poders públics en matèria de memòria democràtica, tot reiterant que la Guerra Civil i els quaranta anys de Dictadura que van seguir van deixar un saldo colossal de víctimes de violacions greus dels drets humans i del dret humanitari. Les greus i massives violacions als drets humans durant aquest període de la història han estat també assenyalats pel Grup de Treball de Desaparicions Forçades o Involuntàries del Consell de Drets Humans de Nacions Unides en l'informe de la seva missió a Espanya de 2 de juliol de 2014, en el que es destaca la inexistència fins la data d'una xifra oficial del número de persones desaparegudes.

D'altra banda, l'informe del Comissari pels Drets Humans del Consell d'Europa sobre persones desaparegudes i víctimes de desaparició forçada a Europa de 29 de novembre de 2016 fa referència a la documentació de 114.226 víctimes de desaparició forçada entre el 17 de juliol de 1936 i el desembre de 1951, i a la xifra de 30.960 infants, fills de detinguts, raptats i entregats a famílies que recolzaven el règim franquista, i la identitat dels quals va ser canviada al Registre Civil.

D'aquesta manera, sobre la base dels fets corroborats pel Consell d'Europa i els diferents organismes i experts de Nacions Unides, es pot afirmar amb major coneixement de causa que mai que durant la dictadura franquista van ser comesos crims de lesa humanitat i crims de guerra, tal i com han estat definits pels diversos instruments internacionals reguladors d'aquestes tipologies penals. Aquests delictes que ni podien ni poden ser objecte d'amnistia, que per la seva gravetat no prescriuen, han deixat una ferida la superació de la qual requereix una efectiva política de veritat, justícia, reparació i garanties de no repetició, que és l'objecte i raó de ser d'aquesta Llei de memòria democràtica de Catalunya.

Les generacions presents i futures tenen el deure de preservar la memòria històrica i democràtica de Catalunya, en el període que abasta la Segona República, la Guerra Civil, la Dictadura i la Transició fins a l'entrada en vigor de l'Estatut d'Autonomia de 1979, com una de les millors eines per contribuir a assegurar que mai més es pugui imposar un règim dictatorial com el que va finir amb la conquesta de la democràcia durant la Transició.

Les polítiques públiques en matèria de memòria democràtica han d'anar adreçades a les víctimes i alhora al conjunt de la societat, ja que aquesta en el seu conjunt també n'és destinatària i mereix conèixer la veritat del succeït durant aquells anys, l'obtenció de justícia i reparació per les persones i col·lectius que en van patir les conseqüències, i l'establiment de garanties de no repetició del succeït.

Alhora, els poders públics han de restituir la memòria de les víctimes, la seva dignitat, i garantir que es recordi en el futur com en va ser de dura la lluita per la recuperació de les llibertats individuals i col·lectives.

II

Entre els principis rectors que recull l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, el legislador estatutari hi va situar, a l'article 54, la memòria històrica. De conformitat aquest article, el conjunt dels poders públics, incloent-hi la Generalitat de Catalunya, «han de vetllar pel coneixement i el manteniment de la memòria històrica de Catalunya com a patrimoni col·lectiu que testimonia la resistència i la lluita pels drets i les llibertats democràtiques», i estipula que aquests mateixos poders públics «han d'adoptar les iniciatives institucionals necessàries per al reconeixement i la rehabili-

tació de tots els ciutadans que han patit persecució com a conseqüència de la defensa de la democràcia i l'autogovern de Catalunya».

Alhora, el segon i darrer apartat de l'article 54 de l'Estatut comina a la Generalitat a vetllar per tal que la memòria històrica «es converteixi en símbol permanent de la tolerància, de la dignitat dels valors democràtics, del rebuig dels totalitarismes i del reconeixement de totes les persones que han patit persecució a causa de llurs opcions personals, ideològiques o de consciència».

Cal destacar que, com a disposicions generals respecte als principis rectors, l'article 39 de l'Estatut disposa que els poders públics «han d'orientar les polítiques públiques d'acord amb els principis rectors que estableixen la Constitució i aquest Estatut. En l'exercici de llurs competències, els poders públics de Catalunya han de promoure i adoptar les mesures necessàries per a garantir-ne l'eficàcia plena».

L'article continua establint que el reconeixement, el respecte i la protecció dels principis rectors «informen la legislació positiva, la pràctica judicial i l'actuació dels poders públics».

Des del restabliment de la Generalitat de Catalunya han estat diverses les actuacions dels poders públics catalans que cal considerar incardinades en aquest esforç de recuperació i manteniment de la memòria col·lectiva sobre el període que abasta la Segona República, la Guerra Civil, la Dictadura franquista i la Transició.

En la vessant legislativa, però, l'actuació es pot considerar tardana. Trobem, en primer lloc, la Llei 13/2007, del 31 d'octubre, del Memorial Democràtic, que creà aquesta entitat de dret públic dotada de personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar, amb l'objecte de desplegar les polítiques públiques del Govern adreçades a l'acció cívica de recuperació, commemoració i foment de la memòria democràtica, i en concret, del coneixement del període de la Segona República, de la Generalitat republicana, de la Guerra Civil, de les víctimes del conflicte per motius ideològics, de consciència, religiosos o socials, de la repressió de la dictadura franquista, de l'exili i la deportació, de l'intent d'eliminar la llengua i la cultura catalanes, dels valors i les accions de l'antifranquisme i de totes les tradicions de la cultura democràtica, amb la finalitat de donar a conèixer d'una manera científica i objectiva el passat recent i estimular la comprensió del temps present.

Poc temps més tard s va aprovar la Llei 10/2009, del 30 de juny, sobre la localització i la identificació de les persones desaparegudes durant la Guerra Civil i la dictadura franquista, i la dignificació de les fosses comunes, l'objecte de la qual queda ben patent en el seu títol, i que va despertar l'esperança de milers de famílies de poder acomiadar-se finalment de persones llargament desaparegudes i poder-los donar un digne repòs.

Finalment, trobem la Llei 11/2017, del 4 de juliol, de reparació jurídica de les víctimes del franquisme, que de conformitat amb el conjunt de l'ordenament jurídic, que inclou normes tant de dret internacional com de dret intern, va declarar il·legals els tribunals de l'Auditoria de Guerra de l'Exèrcit d'Ocupació franquista, anomenada posteriorment Auditoria de la IV Regió Militar, que van actuar a Catalunya a partir de l'abril de 1938 fins al desembre de 1978, per ésser contraris a la llei i vulnerar les més elementals exigències del dret a un judici just i, en conseqüència, en va deduir la nul·litat de ple dret, originària o sobrevinguda, de totes les sentències i resolucions de les causes instruïdes i dels consells de guerra, dictades per causes polítiques a Catalunya pel règim franquista. Cal destacar-ne el fet que va ser impulsada per entitats i associacions memorialistes i que va ser la primera llei en matèria de memòria històrica en assolir una aprovació per unanimitat en qualsevol cambra legislativa.

Totes elles regulen aspectes centrals i d'enorme rellevància per a l'assoliment dels principis de veritat, justícia, reparació i de garanties de no repetició que han de presidir l'actuació dels poders públics a l'hora d'abordar les polítiques de memòria democràtica del període que abasta aquesta llei, però per la seva pròpia naturalesa

i objecte, ho feien centrant-se en cadascun dels aspectes regulats i, per tant, amb una visió de conjunt, no poden sinó considerar-se fragmentàries, sense que això els imputi en absolut cap demèrit. Ans al contrari, com a precedents immediats a la regulació que la present llei disposa, són d'un valor incalculable i s'han vist incorporades, en la pràctica, al text que segueix, amb les mínimes modificacions necessàries per permetre la coherència del text articulat i la seva vocació d'esdevenir una regulació completa de l'àmbit de la memòria democràtica de Catalunya, necessitat aquesta que és la raó última de l'existència de la present llei.

No es pot ignorar tampoc, en parlar dels antecedents d'aquesta llei i de la influència que hi han tingut, l'existència de la Llei 52/2007, de 26 de desembre, per la que es reconeixen i amplien drets i s'estableixen mesures en favor dels qui van patir persecució o violència durant la Guerra Civil i la Dictadura, o regulacions autonòmiques recents: el projecte de llei de Memòria Democràtica d'Aragó, publicat al Butlletí Oficial de les Corts d'Aragó en data 10 d'agost de 2017 i encara en fase de tramitació, la Llei foral de Navarra 33/2013, de 26 de novembre, de reconeixement i reparació moral de les ciutadanes i els ciutadans navarresos assassinats i víctimes de la repressió arran del cop militar de 1936; la Llei del País Basc 4/2014, de 27 de novembre, de creació de l'Institut de la Memòria, la Convivència i els Drets Humans; la Llei de les Illes Balears 10/2016, de 13 de juny, per a la recuperació de persones desaparegudes durant la guerra civil i el franquisme; la Llei 2/2017, de 28 de març, de memòria històrica i democràtica d'Andalusia; i la Llei 14/2017, de 10 de novembre, de la Generalitat, de memòria democràtica i per la convivència de la Comunitat Valenciana, de les que el text que segueix n'és tributari.

III

El Títol preliminar de la llei es divideix en dos capítols, el primer dels quals perfila l'objecte de la llei, en disposa el principis rectors, descriu alguns conceptes bàsics que apareixen al llarg de la llei i cataloga les mesures adreçades a les víctimes, mentre el segon dels quals efectua un reconeixement general a les víctimes, en reconeix els drets de caràcter general en congruència amb els principis de veritat, justícia, reparació i garanties de no repetició, i reproduïx la reparació jurídica de les víctimes del franquisme introduïda per la Llei 11/2017, del 4 de juliol.

El Títol primer de la llei es divideix també en dos capítols, el primer dels quals estableix un Cens general de víctimes i, dins d'aquest, hi incorpora el Cens de persones desaparegudes creat per la Llei 10/2009, del 30 de juny, així com incorpora la regulació del Mapa de Fosses, mentre el segon capítol es dedica a la regulació del procediment i els protocols per a la localització, recuperació, identificació i trasllat de restes, a la regulació del Banc de dades d'ADN i el programa d'identificació genètica, i finalment del Comitè Tècnic per a la Recuperació i la Identificació de Persones Desaparegudes durant la Guerra Civil i la Dictadura Franquista, i per a la senyalització i dignificació dels espais de memòria.

El Títol segon es dedica al dret a la justícia de les víctimes, i en concret disposa la creació d'un protocol d'informació per indicis de la comissió de delictes en les investigacions de les troballes respecte a persones desaparegudes, a preveure l'exercici d'accions per part de l'Administració de la Generalitat, a donar contingut al dret d'informació i assistència jurídica de les víctimes, i a establir mecanismes per al seguiment d'informes i recomanacions estatals i internacionals.

El Títol tercer es divideix en quatre capítols. El primer d'entre ells conté les disposicions que atenyen a la documentació relativa a la memòria democràtica i la seva conservació. El segon, dividit en tres seccions, fa referència als llocs i itineraris de la memòria democràtica de Catalunya, a l'establiment d'un catàleg que els comprengui, al seu règim de protecció, i a la difusió i interpretació d'aquests llocs i itineraris de la memòria. El tercer capítol del Títol tercer conté les disposicions relatives al reconeixement i foment del moviment memorialista, i a l'establiment d'un registre

d'associacions de víctimes i entitats memorialistes. El quart capítol, finalment, conté les disposicions relatives a la investigació, l'ensenyament i la divulgació de la memòria democràtica de Catalunya.

El Títol quart es divideix en dos capítols, el primer dels quals regula les actuacions i mesures en matèria de reparació i reconeixement, així com en matèria de preservació, senyalització i dignificació de fosses, mentre el segon dels quals conté les disposicions relatives als símbols, vestigis i actes contraris a la memòria democràtica.

El Títol cinquè es divideix també en dos capítols, el primer dels quals conté el gruix de les disposicions de la llei relatives al Memorial Democràtic, recollint en gran mesura la regulació de la seva llei de creació, i el segon dels quals conté les disposicions relatives a la coordinació, col·laboració i cooperació administrativa.

El Títol sisè conté el règim sancionador de la llei, que pretén contribuir a l'efectivitat del conjunt de les seves disposicions.

La part final de la llei té sis disposicions addicionals, una de transitòria, una de derogatòria i quatre de finals.

Entre les disposicions addicionals, trobem la primera, relativa a la retirada dels símbols contraris a la memòria democràtica en sis mesos des de l'entrada en vigor de la llei, que dona igual termini a les administracions públiques per revisar i invalidar totes les distincions, els nomenaments, els títols honorífics i la resta de formes d'exaltació de persones vinculades a la defensa del règim franquista. La segona encomana la investigació i l'evitació de la desaparició de fons documentals. La tercera comina a la Generalitat a impulsar la inscripció al Registre civil de la defunció de les persones desaparegudes, mentre la quarta és relativa als casos de desaparició forçada de nadons i infants. La cinquena crea una Comissió de la Veritat amb l'àmbit d'actuació fixat a Catalunya però amb vocació de cooperació amb altres iniciatives similars a qualsevol nivell administratiu. La sisena i darrera de les disposicions addicionals disposa la confecció d'un cens d'edificacions, obres i treballs realitzats mitjançant treballs forçats.

La disposició transitòria única és relativa als procediments en tramitació. La derogatòria efectua aquesta operació respecte a la Llei 13/2007, del 31 d'octubre, del Memorial Democràtic, la Llei 10/2009, del 30 de juny, sobre la localització i la identificació de les persones desaparegudes durant la Guerra Civil i la dictadura franquista, i la dignificació de les fosses comunes, la Llei 11/2017, del 4 de juliol, de reparació jurídica de les víctimes del franquisme, per haver quedat plenament integrades en aquesta, amb els mínims ajustos necessaris per a dotar de coherència al text i permetre-li assolir la vocació de completesa que l'inspira.

Entre les quatre disposicions finals, la primera autoritza l'Arxiu Nacional de Catalunya perquè actualitzi la llista publicada l'endemà de l'entrada en vigor de la Llei 11/2017, del 4 de juliol, de reparació jurídica de les víctimes del franquisme. La segona remet els efectes de les disposicions que poguessin comportar la realització de despeses amb càrrec als Pressupostos de la Generalitat, al moment de l'entrada en vigor de la llei de pressupostos corresponent a l'exercici pressupostari immediatament posterior a l'entrada en vigor d'aquesta llei. La tercera preveu que el Govern efectui el desenvolupament reglamentari de la Llei. Finalment, la quarta disposa la *vacatio legis* ordinària per a l'entrada en vigor de la llei.

Títol preliminar. Disposicions generals

Capítol I. Objecte de la llei, principis rectors, conceptes bàsics i mesures adreçades a les víctimes

Article 1. Objecte i àmbit d'aplicació

1. L'objecte d'aquesta llei és la regulació de les polítiques públiques adreçades a la recuperació, la protecció i la conservació de la memòria democràtica a Catalunya,

en el període que abasta la Segona República, la Guerra Civil, la Dictadura franquista i la transició a la democràcia fins l'entrada en vigor de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya de 1979. També n'és l'objecte la regulació de les polítiques públiques adreçades a assolir el reconeixement, la reparació i l'establiment de garanties de no-repetició de les víctimes previstes en aquesta llei.

2. Les disposicions contingudes en aquesta llei seran aplicades pel conjunt de les administracions públiques al territori de Catalunya, cadascuna en exercici de les seves competències.

Article 2. Principis rectors

1. Aquesta llei es fonamenta en els principis de veritat, justícia, reparació i garantia de no-repetició, així com en els valors democràtics, de concòrdia, convivència, pluralisme polític, en la defensa dels drets humans, en la cultura de la pau i en el principi d'igualtat efectiva d'homes i dones.

2. L'aplicació d'aquesta llei es durà a terme de conformitat amb la Declaració Universal dels Drets Humans, amb els principis i les directrius bàsics del dret internacional, amb el principi de lleialtat institucional i de col·laboració entre administracions, i amb esperit col·laborador amb la resta de disposicions de l'ordenament en la matèria que la llei regula.

Article 3. Conceptes bàsics

A l'efecte d'aquesta llei, s'entén per:

1. *Memòria democràtica de Catalunya*: el conjunt d'activitats de recerca, d'aprofundiment del coneixement, de salvaguarda de difusió de la història de la lluita de la ciutadania de Catalunya per la conquesta dels seus drets i llibertats democràtiques, en el període que comprèn des de la proclamació de la Segona República Espanyola el 14 d'abril de 1931 fins a l'entrada en vigor de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya de 1979.

2. *Víctimes*:

a) Són víctimes directes, de conformitat amb la Resolució 60/147, aprovada per l'Assemblea General de Nacions Unides de 16 de desembre de 2005, totes les persones que, en el territori de Catalunya, hagin patit danys de manera individual o col·lectiva, incloent-hi lesions físiques o mentals, patiment emocional, pèrdues financeres o menyscabament substancial dels seus drets fonamentals i llibertats públiques, com a conseqüència d'accions o omissions que violen les normes internacionalment reconegudes relatives als drets humans durant el període que comprèn la Guerra civil i la Dictadura franquista fins a l'entrada en vigor de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya de 1979.

b) Alhora, es consideren víctimes directes els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya que hagin patit les mateixes circumstàncies fora del territori de Catalunya.

c) De la mateixa manera, i en els termes i l'abast que s'expressa en aquesta llei, es consideraran víctimes indirectes els familiars fins a tercer grau, persones a càrrec de les víctimes directes, el cònjuge o la persona lligada per anàloga relació d'afectivitat i les persones que hagin patit danys en intervenir per a prestar assistència a víctimes en perill o per a impedir la victimització.

3. *Treball forçat*: d'acord amb el Conveni de l'Organització Internacional del Treball, de 28 de juny de 1930, relatiu al treball forçós, es defineix com a tal tot treball o servei exigit, durant el període que comprèn la Guerra civil i la Dictadura franquista fins a l'entrada en vigor de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya de 1979, a un individu sota l'amenaça d'una pena qualsevol i per al qual l'individu esmentat no s'ofereix voluntàriament.

4. *Desaparició forçada*: l'arrest, la detenció, el segrest o qualsevol altra forma de privació de llibertat de persones per part dels poders públics o d'organitzacions polítiques o sindicals o amb llur autorització, suport o aquiescència, seguit de la nega-

tiva a admetre aquesta privació de llibertat o a donar informació sobre el destí o el parador d'aquestes persones, amb la intenció de deixar-les fora de l'empara de la llei

5. *Entitats memorialistes*: aquelles associacions, fundacions i altres entitats i organitzacions de caràcter social que tinguin entre els seus fins el treball dins l'àmbit de la recuperació de la memòria democràtica o la defensa dels drets de les víctimes i que compleixin els requisits previstos en l'article 33.2 d'aquesta llei.

Article 4. Mesures i actuacions dirigides a les víctimes

1. La Generalitat adoptarà les mesures i les actuacions següents:

a) Les d'identificació de les víctimes directes de l'article 3.2, a l'efecte del cens general de víctimes previst en l'article següent.

b) La identificació de les víctimes directes desaparegudes a Catalunya de l'article 3.2, a l'efecte de l'elaboració del cens de persones desaparegudes dins del cens general de víctimes, i del que disposa el Capítol II del Títol I d'aquesta llei. L'Administració de la Generalitat ha de localitzar les persones desaparegudes en campanya, en captivitat o de manera forçada, durant la Guerra Civil i la dictadura franquista, per a recuperar-ne i per a identificar-ne les restes.

c) L'Administració de la Generalitat farà efectius els drets dels familiars de les persones desaparegudes a les que fa referència l'apartat anterior a obtenir informació sobre llur destí, a la identificació de les restes i al reconeixement de la seva memòria i dignitat.

d) Es senyalitzaran i dignificaran els llocs d'internament o detenció, així com els d'enterrament, tot recuperant-los com a llocs de memòria, en els termes previstos en aquesta llei.

e) La posada a disposició de recursos i mitjans d'assistència i accés a la justícia de les víctimes previstes en aquesta llei.

f) Les conduents a satisfer el dret a conèixer la veritat i a preservar la memòria democràtica de què són titulars tots els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya.

g) Les mesures de reparació i reconeixement a les víctimes.

2. En les actuacions previstes per la Generalitat en matèria de memòria democràtica, que seran objecte de planificació estratègica i de l'elaboració de plans anuals de treball, tindran una consideració específica les persones següents i els seus familiars:

a) Les persones desaparegudes, torturades, assassinades, afusellades o executades de qualsevol forma durant la guerra civil, sia per ordre de les autoritats respectives o bé per l'acció de grups incontrolats, així com les persones que varen patir igual tracte durant la dictadura franquista.

b) Les persones que es van haver d'exiliar per causa de la Guerra civil i de la Dictadura franquista en defensa dels drets i les llibertats democràtiques.

c) Les persones que van ser obligades a realitzar treballs forçosos, van patir el confinament, les tortures, la violència sexual, l'escarni públic i, en molts casos, la mort als camps de concentració de la Dictadura franquista.

d) Les persones que, amb plena connivència amb les autoritats franquistes, van ser traslladades pel règim nacionalsocialista alemany a diversos camps de concentració i extermini, on van patir condicions d'extrema crueltat.

e) Les persones que van participar en la guerrilla antifranquista en defensa del govern legítim de la Segona República Espanyola i per la recuperació de la democràcia.

f) Les dones que van patir una específica humiliació, persecució, violació o càstig per haver exercit la seva llibertat personal o professional durant la Segona República, o pel simple fet de ser companyes, mullers o filles dels qui van participar en la vida pública de la democràcia republicana o de defensa de les llibertats.

g) Les persones que van patir repressió per l'exercici de les seves llibertats i idees polítiques, conviccions o creences religioses o per la seva orientació sexual, identitat de gènere, situació familiar o per la seva diversitat funcional.

h) Les persones que van exercir càrrecs i ocupacions o treballs públics de la Segona República i que van patir represàlies.

i) Les persones que van patir privació de llibertat o de béns per la seva defensa de la Segona República o per la resistència al règim franquista dirigida al restabliment d'un règim democràtic, i les que van patir la confiscació del paper moneda republicà i altres títols fiduciaris com a part de la guerra econòmica lliurada contra la Segona República.

j) Els nadons sostrets i els que van ser donats en adopció sense autorització dels progenitors, i aquests darrers.

k) Les persones reprimides per la seva defensa, ús, promoció o ensenyament de la llengua catalana.

l) Aquelles persones físiques que, no estant incloses en cap dels apartats anteriors, van patir algun tipus de persecució o discriminació per la seva defensa de la democràcia i les llibertats en l'àmbit de la Memòria Democràtica.

3. En els mateixos termes de l'apartat anterior, tindran una consideració específica els col·lectius següents:

a) Els grups o els sectors socials o professionals, científics, artístics i culturals que van patir una repressió col·lectiva específica. Així mateix, els qui van patir repressió en qualsevol de les seves formes per defensar la llengua i la cultura catalana, utilitzar-la socialment, difondre-la o ensenyar-la.

b) Els partits polítics, els sindicats, les lògies maçòniques, el moviment feminista i les agrupacions culturals que van patir la repressió del franquisme.

c) Les minories culturals, ètniques com ara el poble romaní o gitano, lingüístiques i religioses que van patir la repressió del franquisme.

d) Aquells altres col·lectius que, per les seves circumstàncies específiques, s'inclouen en la planificació estratègica de les actuacions, en els plans anuals o en programes específics de la Generalitat en matèria de memòria democràtica.

Capítol II. Reconeixement general, drets i reparació jurídica de les víctimes del franquisme

Article 5. Reconeixement general i drets de les víctimes

Com a expressió del dret de tota la ciutadania a la reparació moral i a la recuperació de la seva memòria personal i familiar, es reconeix la persecució radicalment injusta de que foren objecte les víctimes previstes en aquesta llei, respecte a les quals la Generalitat de Catalunya adoptarà, les mesures d'acció positiva que resulten necessàries per a fer efectiu:

a) El dret a conèixer, a la llum del principi de veritat, la història de la lluita pels drets i les llibertats, així com el deure de facilitar a les víctimes i als seus familiars la recerca i l'esclariment dels fets de violència o persecució que van patir.

b) El dret dels familiars a investigar i conèixer el destí de les víctimes desaparegudes, a procedir a la seva localització, a la seva identificació i exhumació així com proporcionar-los una sepultura digna.

c) El dret a investigar, en aplicació del principi de justícia, els fets de violència o persecució que van patir les víctimes durant la guerra civil i la dictadura franquista fins a la Constitució espanyola de 1978.

d) El dret a la justícia, a través del dret a la informació i l'assistència de les víctimes, i dels instruments i les accions que preveu aquesta llei.

e) El dret a la reparació, que suposa l'aplicació de mesures individuals i col·lectives, la reparació moral, així com, si escau, les de restitució i indemnització.

Article 6. Reparació jurídica de les víctimes del franquisme

1. De conformitat amb el conjunt de l'ordenament jurídic, que inclou normes tant de dret internacional com de dret intern, es declaren il·legals els tribunals de l'Auditoria de Guerra de l'Exèrcit d'Ocupació, anomenada posteriorment Auditoria

de la IV Regió Militar, que van actuar a Catalunya a partir de l'abril de 1938 fins al desembre de 1978, per ésser contraris a la llei i vulnerar les més elementals exigències del dret a un judici just. I, en conseqüència, es dedueix la nul·litat de ple dret, originària o sobrevinguda, de totes les sentències i resolucions de les causes instruïdes i dels consells de guerra, dictades per causes polítiques a Catalunya pel règim franquista.

2. Cal considerar també així les condemnes o sancions de caràcter personal dictades per tribunals, jurats i qualssevol altres òrgans penals o administratius, civils o militars, com ara les sentències dels consells de guerra, els tribunals de responsabilitats polítiques, el Tribunal Especial de Repressió de la Maçoneria i el Comunisme o el Tribunal de l'Ordre Públic (TOP), fossin o no dictades a Catalunya, per causa de la lluita en defensa dels drets i les llibertats democràtiques durant la guerra civil, la dictadura franquista o la transició fins a l'entrada en vigor de la Constitució de 1978.

Títol I. Del dret a la veritat

Capítol I. Censos de víctimes i Mapa de Fosses

Article 7. Cens general de víctimes i cens de persones desaparegudes

1. A l'efecte de donar compliment a les previsions d'aquesta llei, la Generalitat de Catalunya elaborarà un cens general de totes les víctimes esmentades al Títol preliminar, al qual s'hi aniran incorporant dades a mida que les accions de recerca en vagin desvetllant.

El cens general de víctimes i cens de persones desaparegudes es constitueix com un cens de caràcter públic, a l'efecte de facilitar l'accés a les persones inscrites a les compensacions i ajudes que determinin el conjunt del nostre ordenament així com també a les contemplades per la legislació d'altres països, amb motiu dels fets que van tenir lloc durant la II Guerra Mundial relacionats amb l'exili, la resistència anti-feixista i la deportació als camps de concentració i extermini dels països integrants de les Potències de l'Eix, i que van afectar a ciutadans catalans.

En aquest cens s'incorporaran, així mateix, les dades relatives a ciutadans i ciutadanes de Catalunya que van ser víctimes de qualsevol forma de repressió fora del territori de Catalunya, incloent-hi els casos relatius a l'exili, el desplaçament forçat, els desterrament, l'ingrés a camps de concentració i extermini, o qualsevol altra circumstància.

En el cens s'anotaran, entre d'altra informació, les circumstàncies respecte de la repressió patida, de la defunció, l'alliberament o la desaparició de cada persona, del lloc, de la data, fefaent o aproximada, en la qual van ocórrer els fets, així com la informació que es determini reglamentàriament.

La informació s'incorporarà al cens d'ofici per l'Administració de la Generalitat o bé a instància de les víctimes, dels seus familiars o de les entitats memorialistes, en la forma que reglamentàriament es determini.

S'habilitaran els mecanismes necessaris per la coordinació d'aquest Cens general de víctimes català amb aquells existents d'àmbit internacional, europeu, estatal, autonòmic i local, a fi de facilitar la recerca de les dades de les víctimes pels seus familiars o a efectes acadèmics, així com per la consecució del conjunt d'objectius de la present llei.

El departament competent en matèria de memòria democràtica aprovarà el cens general de víctimes i cens de persones desaparegudes i ho publicarà al portal web de la Generalitat en conformitat amb l'establert en la legislació en matèria de protecció de dades de caràcter personal.

2. Tanmateix, s'incorporarà a aquest Cens general de víctimes, mantenint la seva especificitat, un cens de persones desaparegudes, d'acord amb els següents criteris:

a) El Cens de persones desaparegudes es configura com un registre administratiu de caràcter públic en el qual s'han d'inscriure les dades de les persones víctimes de

desaparició forçosa, que puguin permetre'n la localització, la recuperació i la identificació.

b) S'han d'establir, per via reglamentària, les dades de les persones desaparegudes i les circumstàncies de la desaparició que han d'ésser objecte d'inscripció en el Cens, i també els models dels formularis, en suport paper i en suport electrònic, que s'han d'utilitzar.

c) L'Administració de la Generalitat vetllarà per tal que el treball al voltant del Cens de persones desaparegudes es coordini i sigui útil per facilitar la tasca del programa d'identificació genètica de la Generalitat de Catalunya.

d) S'adoptaran les mesures necessàries per tal de coordinar les dades del Cens de persones desaparegudes amb d'altres censos similars creats a nivell internacional i, en general, s'establiran els mecanismes de cooperació i col·laboració necessaris amb altres institucions d'àmbit europeu, estatal, autonòmic o local en l'esforç per la localització, recuperació i identificació de persones desaparegudes durant la Guerra Civil i la Dictadura.

e) L'Administració de la Generalitat, de conformitat a la normativa vigent en matèria de protecció de dades, ha d'adoptar les mesures tècniques i organitzatives necessàries per a garantir la seguretat de les dades de caràcter personal associades al Cens de persones desaparegudes que no tinguin caràcter públic i evitar-ne l'alteració, la pèrdua, el tractament o l'accés no autoritzat, tenint en compte la tecnologia disponible, la naturalesa de les dades especialment protegides i els riscos a què es troben exposades. Respecte a aquestes dades, l'Administració de la Generalitat ha d'adoptar mesures de seguretat de nivell alt.

Article 8. Mapa de Fosses de la Guerra Civil i del Franquisme

1. L'Administració de la Generalitat, amb la col·laboració, si escau, d'altres institucions públiques o privades sense ànim de lucre que tenen la recerca històrica i arqueològica entre llurs finalitats estatutàries, ha de mantenir i actualitzar el Mapa de Fosses de la Guerra Civil i del Franquisme, en el que han de figurar les àrees dins el territori de Catalunya en les quals es localitzen o, d'acord amb les dades disponibles, es presumeix que es poden localitzar les restes de les persones víctimes de desaparició forçosa. S'establiran els mecanismes de coordinació i col·laboració necessaris amb iniciatives similars a escala internacional, europea, estatal, autonòmica o local per tal que la informació disponible sigui compartida.

2. La documentació cartogràfica i geogràfica amb les localitzacions a què fa referència l'apartat 1 i les informacions complementàries disponibles han d'estar a disposició de les persones interessades i del públic en general, en suport analògic i digital, en els termes que es determinin per via reglamentària.

3. Les àrees incloses en els mapes a què fa referència l'apartat 1 han d'ésser objecte d'una preservació especial pels propietaris o titulars d'altres drets, de conformitat amb el que estableixen les diferents figures del planejament i de l'ordenació del sòl, així com de conformitat a la normativa de protecció del patrimoni històric.

4. El Govern pot establir mecanismes i acords de col·laboració i cooperació amb els governs de l'Estat i d'altres comunitats autònomes i amb les entitats locals per tal d'elaborar els documents cartogràfics i geogràfics d'abast supraautonòmic o supramunicipal que es considerin pertinents.

Capítol II. Del procés d'identificació de les víctimes desaparegudes

Article 9. Procediment per a iniciar activitats de localització, exhumació i identificació

1. El procediment per a la localització i, si escau, exhumació i identificació s'iniciarà d'ofici per la Generalitat, a sol·licitud de les entitats locals, en l'exercici de les competències que els són pròpies, o a sol·licitud de les persones, institucions i entitats següents:

a) Les persones familiars de les víctimes, incloent-hi les persones que n'han estat cònjuges, les que hi han estat vinculades per una relació de convivència anàloga a la conjugal, els descendents directes i els parents consanguinis o per adopció, fins al tercer grau de parentiu.

b) Les entitats privades i associacions sense ànim de lucre que compleixen llurs funcions majoritàriament a Catalunya i que, entre llurs finalitats estatutàries, inclouen aquest tipus d'activitats o, en general, la recerca històrica, quan actuïn en nom d'aquelles persones.

c) Les Universitats i altres centres de recerca de Catalunya que tinguin com a objectiu programes de recerca i localització de persones desaparegudes durant la Guerra Civil i la Dictadura, així com les persones investigadores i membres de la comunitat acadèmica i científica, per a les activitats de localització.

2. La sol·licitud raonada haurà d'acompanyar-se de les proves documentals o de la relació d'indicis que la justifiquen.

3. La Generalitat ponderarà l'existència d'oposició per qualsevol dels descendents directes fins al tercer grau, per a la qual cosa donarà publicitat adequada a la sol·licitud presentada i resoldrà amb notificació, si escau, a les persones o les entitats que hagin instat el procediment. L'oposició del descendent directe fins al tercer grau d'una víctima a recuperar-la no podrà perjudicar el dret d'altres familiars d'altres víctimes a la intervenció en el mateix lloc.

4. La sol·licitud s'entendrà desestimada transcorreguts nou mesos des que es presenti sense haver-se dictat i notificat resolució expressa.

5. La caducitat del procediment es produirà transcorreguts dotze mesos des de la data en què l'iniciï d'ofici la Generalitat, sense que s'hagi dictat i notificat la resolució.

6. Les despeses derivades de les actuacions per a la recerca i la localització de les persones inscrites en el Cens de persones desaparegudes, en els termes establerts per aquesta llei, són a càrrec de l'Administració de la Generalitat, d'acord amb les seves disponibilitats pressupostàries, i sens perjudici de l'aportació d'altres administracions i institucions públiques i privades.

7. El departament competent en matèria de memòria democràtica ha d'executar les actuacions establertes per aquesta llei directament, amb mitjans propis o aliens. A aquest efecte, pot subscriure convenis de col·laboració amb altres administracions públiques o universitats que tinguin entre llurs finalitats estatutàries dur a terme aquest tipus d'activitats i que comptin amb professionals adequats per a dur-les a terme i que acreditin la capacitat científica necessària.

Article 10. Protocols d'actuació per a les localitzacions, les exhumacions i les identificacions

1. L'Administració de la Generalitat ha de localitzar, recuperar i identificar les persones desaparegudes en campanya, en captivitat o de manera forçada, durant la Guerra Civil i la dictadura franquista. La Generalitat, en col·laboració amb totes les administracions públiques, elaborarà protocols d'actuació científica i multidisciplinària que assegurin la col·laboració institucional i una intervenció adequada en les actuacions de localització, exhumació i identificació. Tot això, d'acord amb les recomanacions del Consell de Drets Humans de l'Assemblea General de Nacions Unides.

2. Les actuacions per a localitzar i, si escau, recuperar i identificar restes de persones desaparegudes, requereixen, en tots els casos, els estudis històrics, arqueològics i antropològics pertinents, que poden incloure prospeccions, excavacions, estudis analítics i recollida de testimonis, per a determinar les circumstàncies, personals o socials, de la desaparició.

3. Correspon a l'Administració de la Generalitat dur a terme les actuacions necessàries per a recuperar i identificar les restes de les persones a què fa referència

l'apartat 1. Aquestes actuacions són a càrrec de l'Administració de la Generalitat, d'acord amb les seves disponibilitats pressupostàries.

4. Les actuacions per a recuperar i identificar les persones desaparegudes a què fa referència l'apartat 1 s'han d'emprendre per iniciativa del departament competent en matèria de memòria democràtica, tenint en compte el resultat de les actuacions de localització dutes a terme. Els ajuntaments, les universitats i altres centres de recerca que compleixin els criteris de l'apartat 1 d'aquest article i que presentin un projecte científic d'intervenció també podran ser autoritzades pel departament competent en matèria de memòria democràtica a emprendre actuacions per a recuperar i identificar persones desaparegudes durant la Guerra Civil i el Franquisme, d'acord amb el procediment que s'estableixi reglamentàriament. Aquestes actuacions podran ser directament executades per les entitats autoritzades o bé es podran executar de forma conjunta amb l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

5. Les sol·licituds per a emprendre les accions regulades per aquest article han d'anar acompanyades de les proves documentals o de la relació d'indícis que les justifiquin.

6. L'Administració de la Generalitat podrà executar o encarregar d'ofici intervencions de caràcter preventiu o d'urgència, al marge dels procediments d'autorització establerts.

7. L'Administració de la Generalitat ha de comunicar la iniciació o no de les actuacions a les persones o les institucions a què fa referència l'article 9.1. Igualment ha de comunicar a les institucions a les que fa referència l'apartat 4 d'aquest article l'autorització o no de les actuacions sol·licitades. En el cas que no s'emprenguin o no s'autoritzi les actuacions, els n'ha d'indicar els motius i els recursos administratius que s'hi poden interposar.

8. L'Administració de la Generalitat ha de comunicar a l'autoritat judicial competent les troballes de restes de persones desaparegudes, així com les actuacions de recuperació i identificació projectades. En relació a unes i altres, l'Administració de la Generalitat sol·licitarà a l'autoritat judicial corresponent la seva intervenció, així com la dels cossos policials competents, per tal que es puguin obrir les diligències policials i judicials que corresponguin.

9. Durant els procediments de recuperació, identificació i destinació final de les restes de les persones desaparegudes, cal respectar en tot moment el dret a la intimitat, la dignitat, les conviccions religioses, filosòfiques o culturals i el dolor dels familiars.

10. Les restes òssies identificades hauran de ser traslladades, recuperades i lliurades als familiars, que podran decidir el seu destí, d'acord amb les condicions i els procediments pertinents que es determinin per via reglamentària. Les restes que hagin estat identificades i reclamades han d'ésser inhumades en el cementiri corresponent al terme municipal en què es van trobar. De forma prèvia i en tots els casos, dins el marc del programa d'identificació genètica, es prendran mostres biològiques de totes les restes per tal de possibilitar la identificació mitjançant el banc de dades d'ADN previst en aquesta llei.

11. En el indrets on es localitzin restes de persones desaparegudes, i calgui considerar-los llocs de memòria, cal adoptar les mesures pertinents per a garantir-ne la preservació i fer-hi la senyalització i dignificació corresponent, amb l'estudi previ i la divulgació posterior dels esdeveniments històrics associats a la desaparició d'aquelles persones. Per a fer possible el desenvolupament d'aquestes actuacions, cal establir en cada cas els corresponents acords de col·laboració, tant tècnica com econòmica, amb els ajuntaments afectats.

12. L'actuació administrativa serà subsidiària o accessòria respecte de l'actuació de l'autoritat jurisdiccional.

13. S'habilitaran els instruments necessaris per a realitzar un acompanyament psicològic correcte als familiars durant el procés de localització, recuperació i identificació de les restes de les persones desaparegudes.

14. Els espais amb restes de persones desaparegudes que hagin de ser objecte d'excavació o de prospecció, així com les restes mobles que continguin, tenen la consideració de patrimoni cultural català i, concretament, de patrimoni arqueològic català, d'acord amb el que estableix la Llei 9/1993, del 30 de setembre, del patrimoni cultural català. Per a l'estudi d'aquests béns caldrà emprar la metodologia arqueològica. Les intervencions hauran de ser dirigides almenys per un arqueòleg, d'acord amb el que estableix el decret 78/2002, de 5 de març, del reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic, i per un antropòleg físic o forense.

15. Les persones físiques reconegudes fefaentment com a familiars de les persones desaparegudes identificades tenen dret a recuperar els objectes mobles de caràcter personal que s'hi puguin associar de forma efectiva. Per via reglamentària es regularà el tractament i la devolució, si escau, dels objectes mobles esmentats. Els objectes personals de persones no identificades i que no hagin estat reclamades, així com la resta de materials de caràcter mòble recuperats, passaran a formar part del patrimoni cultural català en els termes i terminis que s'estableixin reglamentàriament.

16. En tot allò no regulat per aquesta llei i per les disposicions que la desenvolupin, serà d'aplicació supletòriament la Llei 9/1993, del 30 de setembre, del patrimoni cultural català i el decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic.

Article 11. Banc de dades d'ADN

1. L'Administració de la Generalitat ha de mantenir i actualitzar un Banc de dades d'ADN de persones desaparegudes durant la Guerra Civil i la Dictadura franquista i, si escau, pot fer-ho en conveni amb una o diverses institucions científiques de rang universitari de Catalunya.

2. El Banc de dades d'ADN ha d'incloure les mostres genètiques dels familiars dels desapareguts inclosos al Cens de persones desaparegudes previst a aquesta llei, d'acord amb els procediments que s'estableixin reglamentàriament, així com dels familiars o tutors legals que puguin haver estat víctimes de la sostracció d'infants o nadons. L'Administració de la Generalitat ha d'establir, en el marc del programa d'identificació genètica, els mecanismes pertinents per sol·licitar i obtenir sistemàticament mostres genètiques de cada familiar inclòs al cens.

3. Per tal de poder creuar les dades genètiques, el Banc de dades d'ADN ha d'incloure igualment, d'acord amb els procediments que s'estableixin per reglament, mostres d'ADN obtingudes de forma sistemàtica per part de l'Administració de la Generalitat de totes les restes humanes que s'hagin obtingut en les intervencions d'exhumació de fosses o bé s'hagin recuperat fortuïtament en cementiris, escenaris de combat i altres indrets. El Banc de dades d'ADN també acceptarà mostres de persones que hagin pogut ésser víctimes de sostracció quan eren nadons o infants, d'acord amb els procediments que s'estableixin per reglament.

Article 12. Accés als espais i els terrenys

1. Per a realitzar les activitats de localització, delimitació, exhumació, identificació o trasllat de les restes de les víctimes, prèviament s'haurà de sol·licitar el consentiment de les persones titulars de drets afectats sobre els terrenys on es troben les restes. Aquestes activitats es declaren d'utilitat pública i interès social a l'efecte de permetre l'ocupació temporal dels terrenys on hagin de realitzar-se, de conformitat amb la normativa sobre expropiació forçosa.

2. Si no s'obté el consentiment esmentat, se'n podrà autoritzar l'ocupació temporal, previ el procediment corresponent amb audiència de les persones titulars dels drets afectats. Per a això, es prendrà en consideració les seves al·legacions i es fixarà la indemnització corresponent.

3. El procediment per a l'ocupació temporal dels terrenys haurà d'ajustar-se a la legislació d'expropiació forçosa i, si escau, al que estableix la legislació sectorial aplicable.

4. Mitjançant un acord del Govern, es declararà, prèvia informació pública i motivadament, la necessitat d'ocupació temporal dels terrenys, públics o privats, per a realitzar les activitats que la motiven.

5. En l'acta d'ocupació s'establirà la forma en què es recuperarà l'ús dels terrenys, una vegada transcorregut el termini de l'ocupació temporal.

Article 13. Descobriments de restes

En el cas que, per atzar, algú descobreixi restes que puguin correspondre a les víctimes a què fa referència l'article 3.2 ho ha de fer saber, en el termini de quaranta-vuit hores, a l'Administració de la Generalitat o a l'Ajuntament corresponent, el qual ho ha de comunicar al departament competent en matèria de memòria democràtica en el termini de quaranta-vuit hores.

Article 14. Traslats de restes i programa d'identificació genètica

1. El trasllat de restes humanes com a conseqüència dels procediments de localització o per troballa casual requerirà autorització de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, previ informe de la conselleria competent en matèria de memòria democràtica, sense perjudici del que l'autoritat judicial pugui disposar d'acord amb el que disposen les resolucions de Nacions Unides en aquesta matèria.

2. Reglamentàriament es determinaran les condicions i els procediments per a garantir que les persones i les entitats afectades puguin recuperar les restes per a identificar-les i traslladar-les.

3. La Generalitat realitzarà proves bioantropològiques i genètiques que permetin la identificació de les restes òssies exhumades. Amb aquest fi, establirà un programa d'identificació genètica, gestionarà un sistema de banc de dades d'ADN i garantirà la centralització de totes les restes humanes exhumades en un lloc d'investigació i de depòsit temporal fins a l'entrega definitiva per a la reinhumació.

Article 15. Comitè Tècnic per a la Recuperació i la Identificació de Persones Desaparegudes durant la Guerra Civil i la Dictadura Franquista, i per a la senyalització i dignificació dels espais de memòria.

1. Es crea el Comitè Tècnic per a la Recuperació i la Identificació de Persones Desaparegudes durant la Guerra Civil i la Dictadura Franquista, i per a la senyalització i dignificació dels espais de memòria, com a òrgan col·legiat de l'Administració de la Generalitat, de participació externa, amb funcions consultives i d'assessorament amb relació a les actuacions regulades per aquesta llei en matèria de recuperació i identificació de persones desaparegudes.

2. El Comitè Tècnic s'adscriu al departament competent en matèria de memòria democràtica i, pel que fa a l'organització i el funcionament, es regeix pel seu reglament i pel que disposa la legislació vigent en matèria d'òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat.

3. El Comitè Tècnic, que ha de tendir a assolir una composició del cinquanta per cent de dones, és integrat pels membres següents:

a) Un president o presidenta, que ha d'ésser una persona en representació del departament competent en matèria de memòria democràtica.

b) El director o directora del Memorial Democràtic.

c) El cap o la cap de servei d'arqueologia i paleontologia del Departament de Cultura.

d) El director o directora del Banc de dades d'ADN previst en aquesta llei.

e) Cinc professionals i acadèmics de prestigi reconegut en el camp, respectivament, de l'arqueologia, l'antropologia física, la medicina forense, la història contemporània, la museística i el dret.

c) Una persona en representació de les entitats sense ànim de lucre que compleixin llurs funcions majoritàriament a Catalunya i que incloguin el desenvolupament de les activitats regulades per aquesta llei entre llurs finalitats estatutàries.

d) Dues persones en representació del Consell de Governos Locals.

4. El president o presidenta i els i les membres del Comitè Tècnic són nomenats pel Govern per un període de quatre anys, a proposta del departament amb competències en matèria de memòria democràtica.

5. El Comitè Tècnic té les funcions següents:

a) Emetre informes sobre les actuacions de localització, d'exhumació, recuperació i identificació de persones desaparegudes, que seran preceptius en els casos previstos als articles 10, 23 i 40.

b) Aprovar, si escau, les sol·licituds dels projectes d'intervenció als que fa referència l'article 10.4 d'aquesta llei, a excepció de les intervencions preventives o d'urgència que ordeni d'ofici l'Administració de la Generalitat.

c) Emetre un informe anual d'avaluació de les actuacions dutes a terme, que ha d'enviar al Govern i al Parlament.

d) Emetre els informes que li sol·liciti el conseller o consellera del departament que té atribuïdes les competències en matèria de memòria democràtica.

e) Elaborar un Pla d'actuació plurianual que contempli les accions necessàries per desplegar aquesta llei en l'àmbit de la localització, recuperació i identificació de restes, així com en l'àmbit de la preservació, senyalització i dignificació de fosses.

f) Formular les observacions i les propostes que consideri pertinents.

6. Els membres del Comitè Tècnic han de percebre les dietes d'assistència que determini el Govern.

Títol II. Del dret a la justícia

Article 16. Protocol d'informació per indicis de la comissió de delictes

El departament competent en matèria de memòria democràtica de la Generalitat de Catalunya elaborarà i difondrà, a les forces i els cossos de seguretat, la fiscalia i els òrgans judicials, un protocol sobre la informació de les troballes i les investigacions, quan escaigui, per l'existència d'indicis de comissió de delictes que s'apreciïn en ocasió de les localitzacions i les identifications.

Article 17. Disposició d'accions processals

El departament competent en matèria de memòria democràtica de la Generalitat podrà autoritzar els serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat per tal que iniciï processos o bé es personi en els ja existents, per a l'exercici de les accions processals corresponents front als òrgans jurisdiccionals, per l'existència d'indicis de comissió de delictes en aquesta matèria.

Article 18. Dret d'informació i assistència a les víctimes

L'Administració de la Generalitat facilitarà als interessats la informació, l'ajuda i l'assistència necessàries per a l'exercici dels seus drets, la difusió de les actuacions realitzades i prestarà l'ajuda i l'assistència necessàries. També es coordinarà amb els òrgans amb competències en aquesta matèria.

Article 19. Impuls i seguiment dels informes i les recomanacions d'organismes estatals i internacionals

L'Administració de la Generalitat realitzarà un seguiment dels informes i les recomanacions del Síndic de Greuges i del Defensor del Poble, així com dels organismes internacionals en matèria de dret a la veritat, la justícia i la reparació de les víctimes i garanties de no-repetició.

En nom de la Generalitat i en l'àmbit del seu territori, mantindrà una política de coordinació amb les institucions estatals i internacionals i prestarà col·laboració als seus comitès, grups de treball, relators especials i la resta de mecanismes de promoció i protecció dels drets humans.

Títol III. Del dret a la memòria democràtica

Capítol I. De la documentació relativa a la memòria democràtica

Article 20. Documents relatius a la memòria democràtica i la seva preservació

1. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per document relatiu a la memòria democràtica de Catalunya tota informació produïda per les persones físiques o jurídiques de qualsevol naturalesa com a testimoni dels seus actes, recollida en un suport, amb independència de la forma d'expressió o context tecnològic en què s'hagi generat, i que pugui contribuir a la salvaguarda, el coneixement i la difusió de la història del període que comprèn la present llei.

2. Els documents produïts en la Guerra Civil i la Dictadura conservats o reunits en l'exercici de les seves activitats per entitats i associacions de caràcter polític, social, sindical, econòmic, empresarial o religiós i per les entitats, les fundacions i les associacions culturals, educatives o de qualsevol altra naturalesa, de caràcter privat i establertes al territori de Catalunya integren el patrimoni documental català, en virtut de la legislació que sobre aquesta matèria sigui aplicable.

3. D'acord amb el que estableix la Llei estatal 52/2007, de 26 de desembre, per la qual es reconeixen i amplien drets i s'estableixen mesures en favor dels qui van patir persecució o violència durant la guerra civil i la dictadura, els documents que es troben en arxius privats i públics relatius a la guerra civil i la dictadura franquista són constitutius del patrimoni documental i bibliogràfic.

4. L'Administració de la Generalitat emprendre les actuacions necessàries per a reunir i recuperar tots els documents i els testimonis orals d'interès per a la comunitat autònoma com a documents de la memòria democràtica.

Article 21. Protecció i recuperació de documents de la memòria democràtica

1. Els poders públics adoptaran les mesures necessàries per a la protecció, la integritat, la descripció, la identificació i la difusió dels documents de la memòria democràtica de Catalunya, en particular, en els casos de major deteriorament o risc de degradació, per a protegir-los especialment front la sostracció, la destrucció o l'ocultació.

2. La Generalitat aprovarà, amb caràcter anual, d'acord amb les disponibilitats pressupostàries i dins del marc de les seves actuacions en matèria de memòria democràtica, un programa per a l'adquisició, la còpia o la subscripció de convenis sobre els documents referits a la memòria democràtica de Catalunya que es troben en arxius públics o privats, es trobin aquests on es trobin ubicats, ja siguin originals o a través de qualsevol reproducció fidel a l'original. Ensenms, establirà els mecanismes oportuns amb vista a la coordinació, la col·laboració i la cooperació amb el Centre Documental de la Memòria Històrica i Arxiu General de la Guerra Civil d'àmbit estatal.

Article 22. Dret d'accés als documents

Pel seu interès general i la transcendència col·lectiva i democràtica, es garanteix el dret d'accés als documents de la memòria democràtica de Catalunya, de conformat amb la normativa vigent que s'hi apliqui.

Capítol II. Llocs i itineraris de la memòria democràtica

Secció primera. Llocs i itineraris

Article 23. Llocs i itineraris de la memòria democràtica de Catalunya

1. Tindran consideració de llocs de la memòria democràtica de Catalunya aquells espais, immobles o paratges que es troben al territori de Catalunya i tenen interès per a aquesta perquè s'hi han desenvolupat fets de singular rellevància per la seva significació històrica, simbòlica o per la seva repercussió en la memòria col·lectiva de la lluita de la ciutadania de Catalunya pels seus drets i llibertats democràtiques, en el període comprès per aquesta llei. Aquests llocs seran degudament senyalitzats i dignificats, previ informe del Comitè d'Experts previst a l'article 15, d'acord amb els criteris tècnics i els protocols establerts per l'Administració de la Generalitat, i en col·laboració amb els ajuntaments corresponents al municipi on s'ubiquen.

2. L'Administració de la Generalitat de Catalunya crearà, mantindrà i divulgarà l'existència d'itineraris de la memòria democràtica, formats pels conjunts de dos o més llocs de la memòria democràtica de Catalunya que es trobin pròxims entre sí i tinguin criteris interpretatius comuns de caràcter històric o simbòlic, sense perjudici que hi concorrin altres valors rellevants de caràcter arquitectònic, paisatgístic o de tipus ambiental, etnogràfic o antropològic.

3. L'Administració de la Generalitat de Catalunya, en coordinació amb els departaments competents en matèria de memòria democràtica, patrimoni cultural, educació, medi ambient, turisme i ordenació del territori i paisatge, així com amb la resta d'administracions públiques i altres entitats i associacions interessades, podrà impulsar la configuració d'itineraris culturals de caràcter interdisciplinari on s'integri la memòria democràtica associada amb els valors ambientals i amb l'ocupació humana del territori des d'una perspectiva històrica.

4. S'exclouen del règim previst en els articles 28 i 29 d'aquesta llei els béns adscrits a usos i serveis públics de titularitat estatal, sense perjudici del manteniment de les relacions oportunes de col·laboració i cooperació administratives.

Secció segona. Catàleg

Article 24. Catàleg de llocs i itineraris de la memòria democràtica de Catalunya

1. Es crea el Catàleg de llocs i itineraris de la memòria democràtica de Catalunya amb l'objecte d'inscriure-hi aquells espais, immobles o paratges que reuneixin les característiques definides en l'article 23 d'aquesta llei.

2. La formació, la gestió i la divulgació del Catàleg de llocs i itineraris de la memòria democràtica de Catalunya, que serà públic, correspon al Memorial Democràtic.

Article 25. Procediment d'inscripció

1. El procediment per a la inscripció, l'iniciará d'ofici el Memorial Democràtic. Tanmateix, qualsevol persona física o jurídica, mitjançant un escrit raonat dirigit a aquest Memorial, podrà instar la iniciació esmentada. La sol·licitud s'entendrà desestimada transcorreguts tres mesos des que s'hagi presentat sense que s'hagi dictat i notificat una resolució expressa.

2. La iniciació del procediment es realitzarà mitjançant un acord motivat que inclourà, com a mínim, els punts següents:

- a) Identificació del bé.
- b) Identificació dels valors materials, històrics o simbòlics que en justifiquen la inscripció.
- c) Descripció i determinació de les parts del bé que són objecte d'inscripció.
- d) Delimitació cartogràfica amb les coordenades geogràfiques corresponents.
- e) Instruccions particulars de protecció i usos compatibles.

f) Mesures cautelars que calgui adoptar per a protegir i conservar el bé, d'acord amb el que preveu l'apartat 3 d'aquest article.

3. La iniciació comportarà l'anotació preventiva del bé en el Catàleg de llocs i itineraris de la memòria democràtica de Catalunya, determinarà l'aplicació immediata del règim previst en aquesta llei per als béns inscrits i comportarà la suspensió cautelar de les llicències municipals corresponents de parcel·lació, edificació o demolició, així com dels efectes de les ja atorgades. Igualment, suspèn drà cautelarment qualsevol intervenció que posi en perill els valors del bé a protegir. La suspensió dependrà de la resolució o la caducitat de l'expedient. No obstant això, l'Administració de la Generalitat podrà autoritzar les actuacions esmentades quan apreciï que no perjudiquen els valors del bé que van motivar la incoació del procediment.

4. L'acord d'inici del procediment d'inscripció en el Catàleg de llocs i itineraris de la memòria democràtica de Catalunya es publicarà en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

5. En el procediment per a la inscripció serà preceptiu el tràmit d'informació pública, d'audiència als particulars directament afectats i d'audiència al municipi o municipis on es trobi el lloc o l'itinerari, així com un informe del comitè tècnic d'experts, òrgan regulat a l'article 15 d'aquesta llei.

6. La resolució del procediment d'inscripció en el Catàleg de llocs i itineraris de la memòria democràtica de Catalunya la dictarà en el termini de nou mesos l'Administració de la Generalitat. La resolució es notificarà als interessats directament afectats, es publicarà en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya i s'inscriurà en el Catàleg de llocs i itineraris de la memòria democràtica de Catalunya.

7. La caducitat del procediment es produirà transcorreguts nou mesos des de la data de la iniciació, sense que se n'hagi dictat i notificat la resolució. Declarada la caducitat del procediment, no es podrà tornar a iniciar en els tres anys següents, llevat que es realitzi a instàncies del titular del bé.

Article 26. Modificació i cancel·lació de la inscripció

1. L'Administració de la Generalitat podrà modificar i, si escau, cancel·lar la inscripció dels béns inscrits en el Catàleg de llocs i itineraris de la memòria democràtica de Catalunya quan hagin canviat o desaparegut les circumstàncies que en van motivar la inscripció.

2. En cap supòsit no es podran invocar, com a causes per a la cancel·lació de la inscripció, les que es deriven de l'incompliment de l'obligació de conservació.

3. La modificació i la cancel·lació de la inscripció dels llocs i els itineraris es realitzaran seguint el procediment establert en l'article anterior per a inscriure'ls i, igualment, es publicaran en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Article 27. Efectes de la inscripció

La inscripció d'un lloc o itinerari de la memòria democràtica de Catalunya en el catàleg suposarà un reconeixement singular i l'aplicació del règim general de protecció establert en aquesta llei.

Article 28. Obligacions derivades de la inscripció

1. Les persones propietàries, titulars de drets o simples posseïdores dels terrenys o dels immobles inscrits com a lloc de la memòria democràtica de Catalunya tenen el deure de conservar-lo i mantenir-lo per tal que es garanteixi la salvaguarda dels seus valors, de manera que les característiques que l'identifiquen no es perden, destrueixin o pateixin un deteriorament irreparable. A aquests efectes, l'Administració de la Generalitat podrà assessorar sobre aquelles obres i actuacions necessàries per al compliment del deure de conservació.

2. En el cas que, per a garantir la conservació, el manteniment o la custòdia dels béns inscrits com a lloc de la memòria democràtica de Catalunya, calgui realit-

zar-hi obres o actuacions de qualsevol tipus, l'Administració de la Generalitat, a la vista dels informes tècnics de què es desprengui la necessitat esmentada, ordenarà a les persones propietàries, titulars de drets o simples posseïdores les actuacions que calgui dur a terme i el termini màxim d'execució. L'ordre esmentada no excusarà l'obligació d'obtenir d'altres administracions públiques les llicències o les autoritzacions que corresponguin. Les persones destinatàries de tals ordres d'execució estaran obligades a adoptar únicament aquelles obres o actuacions necessàries ordenades per l'institut el cost de les quals no superi el 50% del valor del bé de què es tracti, d'acord amb les prioritats que en cada cas assenyali l'administració.

3. Així mateix, les persones propietàries, titulars de drets o simples posseïdores dels terrenys o els immobles inscrits com a lloc de la memòria democràtica de Catalunya tindran l'obligació de permetre'n la visita pública en dies i hores prèviament assenyalats. L'Administració de la Generalitat podrà dispensar, totalment o parcial, el compliment d'aquesta obligació quan hi hagi causa justificada.

A més, hauran de permetre la inspecció per part de l'Administració de la Generalitat, així com facilitar la informació que demanin les administracions públiques competents sobre l'estat del lloc i la seva utilització.

4. Sense perjudici del que disposa el títol VI, la falta del compliment de les obligacions establertes en aquesta llei per a les persones propietàries, posseïdores o titulars de drets sobre béns inscrits en el catàleg, incloses les instruccions particulars de protecció i usos compatibles i les mesures cautelars que s'hagin adoptat en compliment d'aquesta llei, facultarà la Generalitat per a l'expropiació total o parcial del lloc per causa d'interès públic o social. S'hi aplicarà la normativa en matèria d'expropiació. Constituirà causa d'interès social per a l'expropiació per la Generalitat el perill de destrucció o deteriorament irreparable del bé.

Article 29. Règim general de protecció i conservació

1. L'Administració de la Generalitat podrà impedir un enderrocament i suspendre qualsevol classe d'obra o intervenció en un lloc de la memòria democràtica inscrit en el catàleg.

2. Igualment, podrà actuar d'aquesta manera en el supòsit d'anotació preventiva en el catàleg, com a mesura cautelar.

3. Amb la finalitat de salvaguardar els valors simbòlics i històrics o altres singulars que van motivar-ne la inscripció en el catàleg i sense perjudici de l'excepció prevista en l'apartat 6 d'aquest article, caldrà l'autorització de l'Administració de la Generalitat, amb caràcter previ a la concessió de les altres autoritzacions o llicències per a qualsevol canvi o modificació que es desitgi dur a terme en un lloc de la memòria democràtica, tant si es tracta d'obres de tota mena, incloses remocions de terreny, com de canvis d'ús. Igualment, la col·locació de publicitat comercial, cablejat, antenes i conduccions aparents estarà sotmesa a l'autorització prèvia esmentada.

4. La sol·licitud d'autorització s'haurà d'acompanyar del projecte de conservació, al qual es refereix l'apartat 5, corresponent a la intervenció que es pretengui realitzar. En la resolució del procediment l'Administració de la Generalitat valorarà el projecte d'obra o intervenció i la repercussió sobre la conservació dels valors del bé inscrit. Indicarà les condicions especials a què, si escau, s'han de subjectar els treballs, com també les recomanacions tècniques i correctores que s'estimen necessàries per a la protecció i la conservació del bé. L'Administració de la Generalitat disposarà d'un termini de tres mesos, comptadors a partir de la recepció de tota la documentació exigida, per a resoldre sobre la sol·licitud d'autorització. Transcorregut el termini esmentat sense que s'hagi notificat resolució expressa, la persona interessada entendrà desestimada la sol·licitud d'autorització. L'autorització s'entendrà caducada si transcorre un any sense que s'hagin iniciat les actuacions per a les quals es va sol·licitar.

5. El projecte de conservació contindrà un estudi històric del lloc, un diagnòstic de l'estat de conservació actual, una proposta d'actuació i un pressupost econòmic d'execució. El projecte de conservació, el subscriurà personal tècnic competent.

6. Les instruccions particulars de protecció o la fitxa corresponent de catàleg determinaran aquelles obres o actuacions no sotmeses a autorització en els llocs de la memòria democràtica.

7. L'Administració de la Generalitat, en el marc dels seus programes d'actuació en matèria de memòria, col·laborarà en la conservació, el manteniment i la rehabilitació dels llocs i els itineraris de la memòria democràtica de Catalunya.

Article 30. Protecció amb relació a instruments d'ordenació del territori, urbanisme i medi ambient

1. Els instruments de planificació territorial i el planejament urbanístic establiran determinacions d'ordenació, acords amb el règim de protecció establert per als béns inscrits al Catàleg de llocs i itineraris de la memòria democràtica de Catalunya.

2. El planejament urbanístic inclourà els llocs inscrits en el catàleg corresponent mitjançant fitxa individualitzada i amb un grau de protecció adequat a la preservació dels béns esmentats.

3. El Memorial Democràtic emetrà un informe preceptiu i vinculant al planejament territorial i urbanístic, sobre els béns inscrits en el Catàleg de llocs i itineraris de la memòria democràtica de Catalunya.

4. Els informes a què es refereix l'apartat anterior s'emetran en el termini de tres mesos. En cas que no siguin emesos en aquest termini, s'entendran favorables.

5. En les actuacions sotmeses als instruments de prevenció i control ambiental segons la legislació vigent, s'adoptaran les mesures protectores i cautelars necessàries per a conservar els béns inscrits en el Catàleg de llocs i itineraris de la memòria democràtica de Catalunya.

Secció tercera. Difusió

Article 31. Difusió i interpretació

1. Per a cada lloc o itinerari de la memòria democràtica de Catalunya, el Memorial Democràtic establirà mitjans de difusió i interpretació del que s'hi esdevingué. Igualment determinarà els materials, les condicions i els mitjans de difusió essencials i propiciarà la col·laboració de les entitats locals de l'entorn, de les universitats i de les entitats memorialistes de Catalunya.

2. El Memorial Democràtic establirà la identitat gràfica dels llocs o els itineraris de la memòria democràtica per a senyalitzar-los i difondre'ls oficialment, d'acord amb la normativa vigent en matèria d'identitat corporativa de la Generalitat de Catalunya.

Capítol III. Del moviment memorialista

Article 32. Reconeixement del moviment memorialista

1. Les entitats memorialistes contribueixen a la conscienciació social per a la preservació de la memòria democràtica a Catalunya i a la defensa dels drets de les víctimes.

2. Les associacions de víctimes i les entitats memorialistes que tenen entre els seus objectius la defensa de les víctimes són reconegudes per aquesta llei com a titulars d'interessos legítims col·lectius de les víctimes.

Article 33. Registre d'associacions de víctimes i d'entitats memorialistes de Catalunya

1. Es crea el Registre d'associacions de víctimes i d'entitats memorialistes de Catalunya, amb caràcter públic i dependent del departament competent en matèria de memòria democràtica.

2. En aquest registre es podran inscriure aquelles entitats, legalment constituïdes, entre els objectius i els fins estatutaris de les quals figuri el treball en l'àmbit de la memòria democràtica o la defensa dels drets de les víctimes previstes en aquesta llei i que compleixin els requisits següents:

- a) Que no tinguin ànim lucratiu.
- b) Que actuïn al territori de Catalunya.
- c) Que tinguin un domicili al territori de Catalunya.

3. El procediment d'inscripció en el registre s'establirà reglamentàriament.

Article 34. Foment de l'activitat de les entitats memorialistes

La Generalitat promourà, en el marc dels seus programes d'actuació en matèria de memòria democràtica, la realització de mesures que contribueixin a la consecució dels objectius d'aquesta llei a través de l'actuació d'entitats memorialistes, a les quals donarà suport en la creació i el manteniment.

Capítol IV. De la investigació, l'ensenyament i la divulgació

Article 35. De la investigació

A fi d'avançar en l'estudi i el coneixement científic de la memòria democràtica de Catalunya, la Generalitat promourà projectes d'investigació en què podran participar les universitats públiques i les entitats memorialistes de Catalunya, d'acord amb els seus programes d'actuació en matèria de memòria democràtica. S'atendrà, de forma singular, la investigació sobre l'experiència específica de les dones en l'àmbit de la memòria democràtica.

Article 36. De l'ensenyament

1. Per a enfortir els valors democràtics, el departament competent en matèria d'educació inclourà la memòria democràtica en el currículum de l'educació primària, de l'educació secundària obligatòria, del batxillerat i de l'educació permanent de persones adultes, i promourà els ensenyaments democràtics i de defensa dels drets humans continguts en les gestes col·lectives i individuals que la ciutadania catalana va exercir en la seva lluita contra la Dictadura. Els continguts s'hauran de basar en les pràctiques científiques pròpies de la investigació historiogràfica.

2. Amb l'objectiu de dotar el professorat d'eines conceptuals i metodològiques adequades, el departament competent en matèria d'educació incorporarà als plans de formació del professorat l'actualització científica, didàctica i pedagògica amb relació al tractament escolar de la memòria democràtica.

3. Així mateix, s'impulsarà en col·laboració amb les universitats públiques catalanes la incorporació de la memòria democràtica en els estudis universitaris que correspongui.

Article 37. De la divulgació

1. A través dels mitjans de comunicació públics de Catalunya, es potenciarà el coneixement de la memòria democràtica mitjançant programes específics divulgatius de debat, documentals i mitjançant la cobertura informativa de les activitats relacionades amb la matèria.

2. S'atendrà, de forma singular, la divulgació sobre l'experiència específica de les dones en l'àmbit de la memòria democràtica.

3. S'aprovarà un manual d'estil sobre llenguatge i tractament de la informació en matèria de memòria democràtica que garanteixi que el tractament es basi en les pràctiques científiques pròpies de la investigació historiogràfica.

Títol IV. Del dret a la reparació i al reconeixement a les víctimes

Capítol I. Reparació i reconeixement

Article 38. Actuacions i mesures de reparació i reconeixement

1. La Generalitat promourà mesures de reparació a les víctimes, com també a les organitzacions que van contribuir a la defensa de la democràcia, mitjançant l'elaboració d'estudis i publicacions, la celebració de jornades i homenatges o la construcció de monuments o elements anàlegs en el seu record i reconeixement. Així mateix, promourà totes les actuacions necessàries per a restituir la dignitat de les víctimes.

2. L'Administració de la Generalitat col·laborarà i donarà suport a les entitats locals, les universitats i les entitats memorialistes en accions de reparació i reconeixement de les víctimes.

3. La Generalitat de Catalunya durà a terme una planificació estratègica de les actuacions en matèria de memòria democràtica, que incorporarà accions específiques dirigides al reconeixement i la reparació de les víctimes, així com a les institucions catalanes, les forces de seguretat i les organitzacions socials que van lluitar en defensa de la legalitat democràtica republicana durant la Guerra civil i la Dictadura franquista.

4. En tot cas, el Govern, a través del Memorial Democràtic, facilitarà als familiars que així ho sol·licitin la gestió i l'obtenció de la declaració de reparació i reconeixement personal que expedeix el ministeri competent en matèria de justícia sobre la Llei estatal 52/2007, de 26 de desembre, per la qual es reconeixen i amplien drets i s'estableixen mesures en favor dels qui van patir persecució o violència durant la guerra civil i la dictadura, o qualsevol declaració de nul·litat de condemnes i sancions que la legislació vigent pugui establir.

5. La Generalitat impulsarà, si escau, actuacions per a fer responsables de les mesures de reconeixement i reparació les entitats que van utilitzar els treballs forçats en benefici seu.

Article 39. Dia de record i homenatge a les víctimes de la Guerra civil i la Dictadura

1. Es declara el 31 de maig de cada any dia de record i homenatge a les víctimes de la guerra civil i la dictadura.

2. Les institucions públiques catalanes impulsaran en aquesta data actes de reconeixement i homenatge amb l'objecte de mantenir la seva memòria i reivindicar els valors democràtics i la lluita de la ciutadania catalana per les seves llibertats i per la democràcia.

Article 40. Preservació, senyalització i dignificació de les fosses comunes

El Govern de la Generalitat, per mitjà del departament competent en matèria de memòria democràtica, i d'acord amb les entitats municipalistes, ha d'impulsar un protocol d'actuació per a garantir la preservació, senyalitzar i dignificar, previ informe del comitè tècnic d'experts previst a l'article 15, les fosses comunes als cementiris municipals o qualsevol altre indret on hi hagi o bé hi hagi hagut enterraments relacionats amb la Guerra civil o la Dictadura, fins i tot quan la seva localització exacta no hagi resultat possible, i destinarà els recursos necessaris per a dur a terme aquest protocol, si escau, amb la col·laboració dels ajuntaments respectius.

Article 41. Investigació científica i divulgació

La investigació científica i la difusió del coneixement en matèria de la memòria democràtica de Catalunya mitjançant el foment de publicacions, revistes, la realització de congressos, jornades i altres trobades de tipus científic i divulgatiu seran una prioritat de la Generalitat com a mesura específica de reconeixement i reparació a les víctimes. S'atendrà, de forma singular, la investigació i la divulgació sobre l'ex-

periència específica de les persones i els col·lectius que compten amb el reconeixement com a víctimes de conformitat a aquesta llei.

Capítol II. Símbols, vestigis i actes contraris a la memòria democràtica

Article 42. Elements commemoratius contraris a la memòria democràtica

1. L'exhibició pública d'escuts, insígnies, plaques i altres objectes o mencions, com ara el nomenclàtor de carrers, inscripcions i altres elements adossats a edificis públics o situats a la via pública, realitzats en commemoració, exaltació o enaltiment individual o col·lectiu de la revolta militar de 1936 i del franquisme, dels seus dirigents o de les organitzacions que van sustentar el règim dictatorial es considera contrària a la memòria democràtica i a la dignitat de les víctimes.

2. El conjunt de les administracions públiques, en l'exercici de les seves competències respectives i de conformitat amb el que estableix l'apartat primer, adoptaran les mesures necessàries per a retirar o eliminar els elements contraris a la memòria democràtica, sense perjudici de les actuacions que les víctimes, els seus familiars o les entitats memorialistes puguin dur a terme en defensa del seu dret a l'honor i la dignitat.

3. Quan els elements contraris a la memòria democràtica estiguin col·locats en edificis de caràcter privat amb projecció a un espai visible d'accés o ús públic, les persones propietàries hauran de retirar-los o eliminar-los.

4. Quan els elements contraris a la memòria democràtica estiguin col·locats en edificis de caràcter públic, les institucions o les persones jurídiques titulars seran responsables de retirar-los o eliminar-los.

5. Per a determinar els elements contraris a la memòria democràtica que no hagin sigut retirats o eliminats voluntàriament, es constituirà una comissió tècnica dependent del Memorial Democràtic, que elaborarà una relació dels elements que s'han de retirar o eliminar. La seva composició, la forma d'integració, la dependència jeràrquica, les funcions i les competències, les regles de funcionament i d'altres requisits exigits legalment s'establiran reglamentàriament. El Memorial Democràtic notificarà a les persones titulars dels elements inclosos en aquesta relació l'incompliment de la seva obligació d'eliminar-los o de retirar-los.

6. En el cas que es pugui considerar que concorren raons artístiques o arquitectòniques per al manteniment dels elements contraris a la memòria democràtica, es podrà demanar l'assessorament tècnic del departament competent en matèria de patrimoni històric i cultural o del comitè tècnic d'experts creat a l'article 15 d'aquesta llei.

7. Si no es produeix de manera voluntària la retirada o l'eliminació dels elements a què es refereix aquest article, el Memorial Democràtic incoarà d'ofici el procediment per retirar els elements esmentats.

8. En tot cas es donarà tràmit d'audiència a les persones interessades per un termini màxim de quinze dies hàbils. La resolució motivada que finalitzi el procediment s'haurà de dictar i notificar en el termini màxim de tres mesos, comptadors des del dia de l'acord d'inici. Transcorregut aquest termini, es produirà la caducitat del procediment.

9. La resolució per la qual s'acordi la retirada d'elements contraris a la memòria democràtica recollirà el termini per a efectuar-la i serà executiva, sense perjudici dels recursos que puguin interposar-s'hi. Si escau, podrà acordar-se'n la conservació en lloc adequat a efectes històrics o científics.

10. Transcorregut el termini donat sense que s'hagin retirat els elements esmentats, la Generalitat podrà retirar-los subsidiàriament, d'acord amb el que preveu la legislació vigent.

11. El Memorial Democràtic inclourà, en l'informe anual adreçat al Govern i al Parlament, previst en aquesta llei, un apartat específic sobre el compliment de la retirada o l'eliminació dels elements contraris a la memòria democràtica.

Article 43. Actes públics contraris a la memòria democràtica

Les administracions públiques de Catalunya, en el marc de les seves competències respectives i sense perjudici de les que corresponen a l'administració general de l'Estat, previndran i evitaran la realització d'actes efectuats en públic que comportin descrèdit, menyspreu o humiliació de les víctimes o dels seus familiars, exaltació de la revolta militar o del franquisme, o homenatge o concessió de distincions a les persones físiques o jurídiques que van donar suport a la revolta militar i la Dictadura.

Article 44. Privació d'ajudes i subvencions públiques

1. La Generalitat no subvencionarà, bonificarà o prestarà ajudes públiques a aquelles persones físiques o jurídiques, públiques o privades, sancionades per resolució administrativa ferma, d'acord amb el que estableix el Títol VI d'aquesta llei.

2. La Generalitat en cap cas no podrà atorgar ajudes que tinguin per objecte la realització d'una activitat o el compliment d'una finalitat que atempti, encoratgi o toleri pràctiques prohibides en el Títol VI d'aquesta llei.

En les bases de cadascuna de les convocatòries de les subvencions públiques de la Generalitat s'incorporarà, com un supòsit de pèrdua del dret al cobrament de la subvenció i del seu reintegrament, que la subvenció es destini a realitzar una activitat o a complir una finalitat prohibida en el Títol VI d'aquesta llei.

3. Als efectes de complir el que estableix aquest article, el departament competent en matèria de memòria democràtica establirà una base de dades que permeti encreuaments informàtics per al seguiment i la comprovació d'aquelles persones físiques o jurídiques, públiques o privades que hagin sigut sancionades per resolució administrativa ferma en aplicació d'aquesta llei.

Títol V. Actuació i organització administrativa

Capítol I. Memorial Democràtic

Article 45. Creació i naturalesa jurídica del Memorial Democràtic

1. Es crea el Memorial Democràtic, com a entitat de dret públic dotada de personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar, tant en l'àmbit públic com en el privat, en l'exercici de les funcions que aquesta llei li encomana.

2. El Memorial Democràtic resta adscrit al departament competent en matèria de memòria democràtica de la Generalitat de Catalunya.

3. El Memorial Democràtic, en l'exercici de les seves funcions, es coordina amb els altres organismes de la Generalitat en el desenvolupament d'actuacions relacionades amb l'estudi, la difusió i la commemoració de la memòria democràtica.

Article 46. Objecte i finalitat del Memorial Democràtic

El Memorial Democràtic té per objecte desplegar les polítiques públiques del Govern adreçades a l'acció cívica de recuperació, commemoració i foment de la memòria democràtica, i en concret, del coneixement del període de la Segona República, de la Generalitat republicana, de la Guerra Civil, de les víctimes del conflicte per motius ideològics, de consciència, religiosos o socials, de la repressió de la dictadura franquista, de l'exili i la deportació, de l'intent d'eliminar la llengua i la cultura catalanes, dels valors i les accions de l'antifranquisme i de totes les tradicions de la cultura democràtica, amb la finalitat de donar a conèixer d'una manera científica i objectiva el passat recent i estimular la comprensió del temps present.

Article 47. Funcions del Memorial Democràtic

El Memorial Democràtic exerceix les funcions següents:

a) La configuració d'un centre estable d'activitats de commemoració, difusió, formació, assessorament i participació social relatives al coneixement del període de la Segona República, la Guerra Civil i les seves víctimes en tota llur diversitat, la repressió franquista, l'exili, la deportació i les arrels antifranquistes del sistema de va-

lors de la recuperació de la democràcia. A aquest efecte, li correspon formular propostes de polítiques públiques relatives a la recuperació, la conservació i el foment de tots els elements i factors que integren i configuren la memòria democràtica.

b) La commemoració de la memòria democràtica per mitjà de la proclamació de la vigència dels valors democràtics com a fonament d'organització i de convivència de la societat catalana actual.

c) L'homenatge a les víctimes directes o indirectes de la Guerra Civil i de la lluita per la república, la democràcia, les llibertats i els drets individuals i col·lectius; a les víctimes que eren a la rereguarda durant el conflicte bèl·lic, i a tothom que va patir persecució a causa de les seves opcions personals, ideològiques, religioses o de consciència.

d) La recerca d'informació, amb mitjans propis o aliens, sobre els elements personals i col·lectius, de materials i documentals que nodreixen els referents de la lluita per la recuperació de les llibertats públiques.

e) La difusió del patrimoni democràtic i dels espais de la memòria, amb la creació d'un fons informatiu integrat per un servei d'informació documental, un portal informàtic, un banc de dades audiovisuals i bases de dades, i també amb l'organització d'exposicions.

f) La realització d'activitats formatives, com l'organització de jornades, cursos, seminaris i conferències.

g) L'afavoriment de la participació de les entitats i els grups que tenen per objecte la preservació de la memòria democràtica i la reflexió sobre la societat present. La constitució d'un observatori dels valors democràtics.

h) La recuperació i la divulgació del paper de les dones en el patrimoni democràtic, com a persones amb capacitat de decisió autònoma i subjectivitat històrica.

i) La resta de les funcions que li encomana aquesta llei.

Article 48. Facultats

El Memorial Democràtic, en l'exercici de les seves funcions, pot:

a) Establir els contractes, els convenis, els pactes i les condicions que consideri convenientes, amb persones físiques i jurídiques, públiques i privades, sempre que no siguin contraris als seus objectius, a l'ordenament jurídic, a l'interès públic i al principi de bona administració.

b) Constituir consorcis, fundacions, societats i altres entitats de caràcter associatiu, o participar en les ja constituïdes.

c) Coordinar-se amb altres organismes de la Generalitat que actuen en àmbits similars.

Article 49. Organització

1. Els òrgans de govern i administració del Memorial Democràtic són la Junta de Govern, la Presidència i la Direcció.

2. El Memorial Democràtic té autonomia orgànica i funcional i es regeix pel que disposa aquesta llei, pels seus estatuts i per les altres normes i reglaments d'organització interna i de funcionament.

3. Els òrgans de govern i administració del Memorial Democràtic són assistits pel Consell Assessor i pel Consell de Participació en les activitats que ho requereixin.

Article 50. La Junta de Govern

1. La Junta de Govern és el màxim òrgan de govern i administració del Memorial Democràtic.

2. La Junta de Govern és integrada pel conseller o consellera del departament al qual és adscrit l'ens públic, que n'ocupa la presidència, i pels membres designats de la manera següent:

a) Sis membres nomenats pel Govern, a proposta dels departaments competents en matèria de memòria democràtica, d'història i pensament contemporani, de justícia, d'educació, de cultura i d'universitats.

- b) Quatre membres escollits per acord de les dues terceres parts del Ple del Parlament, d'entre professionals de prestigi reconegut en la matèria pròpia d'aquesta llei.
 - c) Un membre proposat per cada un dels grups parlamentaris, designat pel Parlament.
 - d) El director o directora del Museu d'Història de Catalunya.
 - e) El president o presidenta de l'Institut Català de les Dones.
 - f) El director o directora de l'Arxiu Nacional de Catalunya.
 - g) Una persona representant del Consell Assessor.
 - h) Dues persones representants del Consell de Participació.
3. El director o directora del Memorial Democràtic assisteix a les reunions de la Junta de Govern amb veu però sense vot.

Article 51. Estatut dels membres de la Junta de Govern

Els membres de la Junta de Govern vinculats a l'Administració estan subjectes al règim d'incompatibilitats aplicable al personal de l'Administració de la Generalitat.

Article 52. Funcions de la Junta de Govern

1. Són funcions de la Junta de Govern:
- a) Proposar al conseller o consellera del departament al qual és adscrit el Memorial Democràtic el nomenament dels membres del Consell Assessor i del Consell de Participació.
 - b) Aprovar reglaments i altres normes d'organització interna i de funcionament del Memorial Democràtic.
 - c) Coordinar les actuacions en les matèries relacionades amb l'objecte i la finalitat del Memorial Democràtic.
 - d) Aprovar la formalització de convenis de col·laboració del Memorial Democràtic amb altres entitats públiques o privades.
 - e) Promoure la participació del Memorial Democràtic en consorcis, fundacions, societats i altres ens associatius, i constituir-ne.
 - f) Aprovar l'avantprojecte de pressupost del Memorial Democràtic.
 - g) Aprovar els comptes anuals, la liquidació del pressupost i el programa d'actuacions, d'inversions i de finançament del Memorial Democràtic.
 - h) Aprovar l'informe anual del Memorial Democràtic.
 - i) Assessorar el Govern o el conseller o consellera del departament al qual és adscrit el Memorial Democràtic.
 - j) Qualsevol altra que li encomanin els estatuts i les normes de funcionament del Memorial Democràtic.
2. El règim de sessions de la Junta de Govern és regulat pels estatuts del Memorial Democràtic.
3. Els acords de la Junta de Govern s'adopten per majoria simple i els empats es resolen amb el vot de qualitat del president o presidenta. La Junta de Govern es regeix per les regles de funcionament dels òrgans col·legiats en tot allò que no és regulat per aquesta llei o pels estatuts del Memorial Democràtic.

Article 53. La presidència

- Són funcions del president o presidenta del Memorial Democràtic:
- a) Representar el Memorial Democràtic.
 - b) Convocar i presidir les sessions de la Junta de Govern i resoldre els empats de les votacions amb el seu vot de qualitat.
 - c) Qualsevol altra que li encomanin els estatuts i les normes de funcionament del Memorial Democràtic, o que li encomani el Govern en l'àmbit d'actuació de l'entitat.

Article 54. La direcció

1. El director o directora del Memorial Democràtic és nomenat pel Govern, a proposta del conseller o consellera del departament al qual és adscrit el Memorial,

d'entre professionals de solvència reconeguda en el coneixement de les matèries que són objecte del Memorial Democràtic.

2. El director o directora té les funcions que li atribueixen els estatuts i les altres normes de funcionament del Memorial Democràtic, i les que li delegui la Junta de Govern i el president o presidenta, d'acord amb els estatuts esmentats.

Article 55. El Consell Assessor

1. El Consell Assessor és l'òrgan de consulta i assessorament del Memorial Democràtic.

2. El Consell Assessor és integrat per deu membres, nomenats pel conseller o consellera del departament al qual és adscrit el Memorial Democràtic, d'entre professionals de solvència reconeguda en el coneixement de les matèries que són objecte del Memorial Democràtic, designats per les universitats de Catalunya, per l'Institut d'Estudis Catalans i per la Filmoteca de Catalunya.

3. El director o directora del Memorial Democràtic assisteix a les reunions del Consell Assessor amb veu però sense vot.

4. El Consell Assessor elegix el president o presidenta d'entre els seus membres.

5. Les funcions del Consell Assessor han d'ésser establertes pels estatuts del Memorial Democràtic.

Article 56. El Consell de Participació

1. El Consell de Participació és l'òrgan consultiu per mitjà del qual les entitats que tenen per objecte la preservació de la memòria democràtica participen en les iniciatives i les activitats del Memorial Democràtic.

2. Els membres del Consell de Participació són nomenats pel conseller o consellera del departament al qual és adscrit el Memorial Democràtic, a proposta de la Junta de Govern, d'entre persones amb una trajectòria reconeguda en la defensa dels valors cívics i de la memòria democràtica, representants d'entitats que tinguin per objecte la preservació de la memòria democràtica, entitats i moviments que se significaren en la lluita antifranquista, sindicats, la Coordinadora de Centres d'Estudis de Parla Catalana, organitzacions municipalistes i mitjans de comunicació.

3. El director o directora del Memorial Democràtic assisteix a les reunions del Consell de Participació amb veu però sense vot.

4. El nombre de membres i les funcions del Consell de Participació han d'ésser establerts pels estatuts del Memorial Democràtic. Aquests estatuts també han d'establir els criteris de selecció dels membres d'acord amb els principis de major representació, equilibri territorial i respecte a la diversitat i a la igualtat de gènere.

5. El Consell de Participació elegix el president o presidenta d'entre els seus membres.

Article 57. Règim jurídic

1. El Memorial Democràtic es regeix per aquesta llei; per la normativa vigent en matèria de l'Estatut de l'Empresa pública catalana; pels seus propis estatuts, i per la resta de l'ordenament jurídic.

2. El Memorial Democràtic actua subjecte al dret privat. En l'exercici de les seves funcions públiques el Memorial Democràtic ha d'actuar d'acord amb les lleis de règim jurídic de l'Administració de la Generalitat i del procediment administratiu i amb les lleis reguladores del tractament i la protecció de les dades personals.

3. El Memorial Democràtic es relaciona amb el Govern per mitjà del departament al qual és adscrit.

4. Els acords de la Junta de Govern i les resolucions del seu president o presidenta posen fi a la via administrativa i són susceptibles de recurs davant la jurisdicció contenciosa administrativa.

Article 58. Personal al servei del Memorial Democràtic

1. El personal al servei del Memorial Democràtic és de caràcter laboral, sens perjudici que els llocs de treball que impliquen l'exercici de funcions o potestats públiques corresponguin al personal funcionari adscrit al Memorial Democràtic.

2. El Memorial Democràtic ha de seleccionar el personal propi amb subjecció als principis de publicitat, mèrit i capacitat.

Article 59. Recursos econòmics i patrimoni

1. El Memorial Democràtic disposa dels recursos econòmics següents:

- a) Les assignacions pressupostàries establertes en el pressupost de la Generalitat.
- b) Les contraprestacions establertes en els convenis que es formalitzin amb altres institucions públiques i privades.
- c) Les subvencions, les transferències i altres ingressos de dret públic.
- d) Els ajuts, les donacions i altres ingressos de dret privat.
- e) Els rendiments de les publicacions, dels estudis i d'altres actuacions i serveis.
- f) El rendiment dels béns que li siguin adscrits i dels que adquireixi.
- g) El producte de les operacions de crèdit, amb l'autorització prèvia del Departament d'Economia i Finances.

2. La Junta de Govern ha d'elaborar i aprovar anualment un avantprojecte de pressupost, que s'ha d'ajustar, pel que fa a l'elaboració i la tramitació, al que estableix la normativa reguladora de finances públiques aplicable als ens públics de la Generalitat.

3. El control econòmic i financer del Memorial Democràtic s'ha d'exercir per mitjà d'una auditoria i de conformitat amb la Llei de finances públiques de la Generalitat.

4. Constitueixen el patrimoni del Memorial Democràtic, per al compliment de les seves funcions, els béns i drets que li siguin adscrits per l'Administració de la Generalitat i els que adquireixi per qualsevol títol.

Article 60. Pla estratègic de memòria democràtica i programes anuals

El Memorial Democràtic assessorarà l'Administració de la Generalitat i, en concret, el departament competent en matèria de memòria democràtica, per a l'elaboració de la planificació estratègica de les actuacions de la Generalitat en matèria de memòria democràtica, per a l'establiment de programes anuals i de programes específics.

Article 61. Informe anual

1. La Junta de Govern ha d'elaborar anualment un informe sobre les seves activitats, el qual ha d'incloure les propostes i les observacions que cregui convenientes.

2. L'informe anual ha d'ésser lliurat al Parlament i al Govern, que l'ha de publicar.

Capítol II. Coordinació, col·laboració i cooperació administrativa

Article 62. Relació amb l'administració local

1. Les entitats locals de Catalunya col·laboraran amb el Memorial Democràtic per tal que l'exercici de les seves competències resulti en l'execució del que hi ha disposat en aquesta llei i en la consecució dels seus objectius i finalitats.

2. El Memorial Democràtic col·laborarà també amb les administracions públiques citades en l'apartat anterior en l'impuls del coneixement, la commemoració, el foment i la divulgació de la memòria democràtica a les demarcacions territorials respectives en els termes establerts per aquesta llei.

3. Quan una entitat local incompleixi les obligacions recollides en aquesta llei, el Memorial Democràtic li'n recordarà el compliment i li concedirà el termini d'un mes a l'efecte. Si, transcorregut el termini esmentat, l'incompliment persisteix, el Memorial adoptarà les mesures necessàries per a complir l'obligació.

Article 63. Relacions amb l'administració general de l'Estat i altres comunitats autònomes

El Memorial Democràtic, en el marc de l'exercici de les seves funcions i facultats, mantindrà les relacions oportunes de col·laboració i cooperació administrativa amb l'administració general de l'Estat i amb la de les altres comunitats autònomes.

En particular, es promourà la interconnexió dels bancs de dades, inclòs el d'ADN, per a facilitar els objectius d'aquesta llei.

Títol VI. Règim sancionador

Article 64. Règim jurídic

1. Les accions o les omissions que comporten incompliment de les obligacions establertes en aquesta llei seran sancionades d'acord amb el que hi ha previst en aquest títol, sense perjudici d'altres responsabilitats que puguin concórrer.

2. La potestat sancionadora respecte de les infraccions tipificades en aquesta llei s'exercirà de conformitat amb el que hi ha disposat en aquesta i en la normativa en matèria de procediment administratiu comú amb les especialitats pròpies de la potestat sancionadora contingudes en la llei estatal de règim jurídic del sector públic.

Article 65. Responsables

1. Seran responsables com a autors les persones físiques o jurídiques, com també, quan una llei els reconegui capacitat d'obrar, els grups d'afectats, les unions i les entitats sense personalitat jurídica i els patrimonis independents o autònoms, que realitzin accions o incorrin en omissions tipificades com a infracció en aquesta llei, a títol de dol o culpa.

2. Si escau, seran responsables solidaris de les infraccions previstes en aquesta llei els qui haguessin ordenat la realització d'aquestes accions o omissions.

Article 66. Infraccions

1. Les infraccions al que hi ha disposat en aquesta llei es classifiquen de molt greus, greus i lleus.

2. Són infraccions molt greus:

a) La realització d'excavacions en fosses i altres llocs de memòria sense la preceptiva autorització.

b) La construcció o remoció de terreny sense la preceptiva autorització on hi hagi certesa de l'existència de restes humanes de víctimes desaparegudes.

c) La destrucció de fosses de víctimes als terrenys inclosos en els mapes de localització a què es refereix l'article 8 d'aquesta llei o en un lloc o un itinerari de la memòria democràtica de Catalunya.

d) L'omissió del deure de conservació d'acord amb el que estipula l'article 28.1 d'aquesta llei quan porti com a conseqüència la pèrdua, la destrucció o el deteriorament irreparable de béns inscrits o que tinguin anotació preventiva com a lloc o itinerari de la memòria democràtica de Catalunya, amb independència del que hi hagi previst en la legislació del patrimoni cultural.

e) L'incompliment de la resolució per la qual s'acordi la retirada d'elements contraris a la memòria democràtica, de conformitat al que estipula l'article 42.9 d'aquesta llei.

f) La celebració d'actes efectuats en públic que comportin descrèdit, menyspreu o humiliació de les víctimes o dels seus familiars, exaltació de la revolta militar o del franquisme, o homenatge o concessió de distincions a les persones físiques o jurídiques que van donar suport a la revolta militar i la Dictadura, de contrari al que cerca prevenir l'article 43 d'aquesta llei.

3. Són infraccions greus:

a) L'incompliment, sense causa justificada, de l'obligació de comunicar el descobriment casual d'acord amb l'article 13.

- b) El trasllat de restes humanes sense l'autorització prevista en l'article 14.1.
- c) L'incompliment dels deures de conservació i manteniment d'un lloc o un itinerari de la memòria democràtica de Catalunya, d'acord amb el que hi ha previst en l'article 28, quan no constitueixi infracció molt greu, amb independència del que hi hagi previst en la legislació del patrimoni cultural.
- d) L'obstrucció de l'actuació inspectora de l'administració en matèria de memòria democràtica, com també l'omissió del deure d'informació, d'acord amb l'article 28, amb relació a un lloc o un itinerari de la memòria democràtica de Catalunya inscrit o amb anotació preventiva en el catàleg, amb independència del que hi hagi previst en la legislació del patrimoni cultural.
- e) La realització de qualsevol obra o intervenció en un lloc o un itinerari de la memòria democràtica de Catalunya que afecti fosses de víctimes sense la preceptiva autorització i no constitueixi infracció molt greu.
- f) L'incompliment de l'obligació prevista en l'article 28.3 de permetre la visita pública als llocs o els itineraris de la memòria democràtica de Catalunya.
- g) L'incompliment de la prohibició d'exhibir públicament elements contraris a la memòria democràtica, d'acord amb l'article 42, una vegada transcorregut el termini previst en la disposició addicional primera.
- h) El trencament, retirada sense permís o alteració mitjançant pintades, incisions o altres marques de plaques, monuments o qualsevol tipus d'element commemoratiu o d'homenatge amb la finalitat d'insultar o vexar la memòria dels qui són recordats i homenatjats, d'injuriar a les víctimes o de fer apologia o exaltació dels participants, instigadors o legitimadors de la revolta militar de 1936 i de la Dictadura franquista.
- i) Utilitzar o emetre expressions ofensives, vexatòries o atemptatòries contra la dignitat de les víctimes de la Guerra Civil o la Dictadura franquista a qualsevol mitjà de comunicació, en discursos o intervencions públiques o a plataformes digitals, quan aquesta categoria de conductes no puguin ser tipificades com a delictes d'incitació a l'odi.

4. Són infraccions lleus:

- a) La realització de danys a espais o mobiliari dels llocs o els itineraris de la memòria democràtica de Catalunya, quan no constitueixi infracció greu o molt greu, amb independència del que hi hagi previst en la legislació del patrimoni cultural.
- b) La realització de qualsevol obra o intervenció en un lloc o un itinerari de la memòria democràtica de Catalunya sense la preceptiva autorització, quan no constitueixi infracció greu o molt greu, amb independència del que hi hagi previst en la legislació del patrimoni cultural.
- c) L'alteració mitjançant pintades, incisions o altres marques de plaques, monuments o qualsevol tipus d'element commemoratiu o d'homenatge quan no tingui ànim d'injuriar a les víctimes.
- d) L'obstrucció del dret d'accés als arxius o documents de la Memòria Democràtica de Catalunya.

5. La destrucció de documents de la memòria democràtica de Catalunya, segons la descripció que es conté en la present llei, així com d'arxius que continguin informació sobre la Guerra civil, la Dictadura o l'etapa preautonòmica fins a l'entrada en vigor de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya de 1979, serà sancionada en els termes previstos a la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i documents.

Article 67. Agreujament de la qualificació

1. En cas de reincidència les infraccions qualificades inicialment de lleus passaran a qualificar-se de greus i les qualificades inicialment de greus passaran a qualificar-se de molt greus.
2. Hi haurà reincidència per la comissió en el termini d'un any de més d'una infracció de la mateixa naturalesa quan així s'hagi declarat per resolució administrativa ferma.

Article 68. Sancions

1. Les infraccions tipificades en aquesta llei es podran sancionar amb sancions pecuniàries i no pecuniàries.

2. Les sancions pecuniàries consistiran en multes de quanties compreses entre els imports següents en funció de la gravetat de la infracció:

- a) Per a infraccions molt greus: multa de 10.001 a 150.000 euros.
- b) Per a infraccions greus: multa de 2.001 a 10.000 euros.
- c) Per a infraccions lleus: multa de 200 a 2.000 euros.

3. Les no pecuniàries seran sancions accessòries i consistiran en la pèrdua del dret a obtenir subvencions, bonificacions o ajudes públiques en matèria de memòria democràtica per un període màxim de dos, tres o cinc anys en cas d'infraccions lleus, greus o molt greus, respectivament, i en el reintegrament, total o parcial, de la subvenció en matèria de memòria democràtica concedida, d'acord amb la normativa reguladora de les subvencions de què es tracti. Per a la imposició i la graduació d'aquestes sancions accessòries, caldrà ajustar-se a la gravetat dels fets i la seva repercussió, d'acord amb el principi de proporcionalitat.

Article 69. Procediment

1. Serà pública l'acció per a denunciar les infraccions en matèria de memòria democràtica.

2. Les autoritats que tinguin coneixement d'actuacions que puguin constituir infracció d'acord amb el que hi ha previst en aquesta llei estaran obligades a comunicar-ho al Memorial Democràtic.

3. La incoació del procediment es realitzarà per acord de la persona titular de la direcció del Memorial Democràtic, d'ofici, bé per iniciativa pròpia o com a conseqüència d'ordre superior, petició raonada d'altres òrgans o denúncia de la ciutadania.

4. Per a la imposició de les sancions establertes en aquest títol, se seguiran les disposicions de procediment previstes en la normativa, en matèria de règim jurídic de l'Administració de la Generalitat i del procediment administratiu sancionador.

Article 70. Competència sancionadora

És competent per a la resolució dels expedients sancionadors per les infraccions tipificades en aquesta llei la persona titular de la presidència del Memorial Democràtic.

Disposicions addicionals

Primera. Retirada d'elements contraris a la memòria democràtica

1. En el termini màxim de sis mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei hauran de retirar-se o eliminar-se tots els elements a què es refereix l'article 42. En cas contrari, el Memorial Democràtic incoarà d'ofici el procediment previst en el mateix article per a retirar els elements esmentats, tret que siguin de titularitat estatal. En aquest cas, s'actuarà d'acord amb el que hi ha previst en l'article 63 d'aquesta llei, dins el marc de les relacions amb l'administració general de l'Estat.

2. Les administracions públiques, en l'exercici de les seves competències respectives, procediran, en el termini de sis mesos a partir de la publicació d'aquesta llei, a revisar i invalidar totes les distincions, els nomenaments, els títols honorífics i la resta de formes d'exaltació de persones vinculades a la defensa del règim franquista. En el termini esmentat es procedirà a realitzar les diligències oportunes que ho certifiquin. Les certificacions esmentades, les faran públiques les diferents administracions.

Segona. Desaparició de fons documentals

1. En el termini màxim de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei es designarà, mitjançant acord del Govern, a proposta dels departaments competents en matèria de patrimoni documental i de memòria democràtica, una comissió tècni-

ca que realitzarà una investigació sobre la desaparició de fons documentals públics a Catalunya durant el període de memòria democràtica que abasta aquesta llei. Les conclusions d'aquesta investigació seran públiques.

2. D'acord amb el que hi ha previst en l'article 21.2 d'aquesta llei i sense perjudici de la salvaguarda del principi d'unitat arxivística, el Govern emprendre, en el termini màxim de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, actuacions encaminades per tal que el patrimoni documental pertanyent a l'administració de l'Estat amb relació a la memòria democràtica de Catalunya que no s'hagi transferit fins la data d'entrada en vigor d'aquesta llei, es transfereixi a la Generalitat, a excepció dels arxius judicials que es regiran per la normativa específica.

3. El Govern impulsarà les mesures necessàries, en col·laboració amb les administracions públiques, per a la recuperació del patrimoni documental vinculat a la memòria democràtica confiscat a la Generalitat de Catalunya i als ajuntaments catalans durant la Guerra civil i la Dictadura franquista que encara no s'hagi transferit a la Generalitat de Catalunya.

4. El Consell de la Generalitat impulsarà, amb caràcter urgent, les mesures de col·laboració i cooperació amb l'Arxiu General i Històric de Defensa i el Tribunal Militar Territorial Tercer a fi de garantir la recuperació i la conservació del fons documental dels simulacres de procediments judicials (sumaríssims) incoats per la jurisdicció militar de la dictadura franquista a Catalunya, fons que constitueix una part essencial del patrimoni documental de la memòria democràtica de Catalunya d'acord amb el que hi ha disposat en l'article 20 d'aquesta llei.

Tercera. Inscripció en el Registre Civil de la defunció de víctimes

La Generalitat impulsarà la inscripció de defunció de les víctimes desaparegudes, de conformitat amb el que hi ha disposat en la disposició addicional vuitena de la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.

Quarta. Desaparició forçada d'infants

1. La Generalitat, en col·laboració amb altres administracions i organismes, abordarà la desaparició forçada d'infants ocorreguda durant el període que abasta aquesta llei. Articularà els procediments legals que permeten investigar i conèixer tota la veritat sobre aquests delictes qualificats per la Comissió de Nacions Unides en el seu informe sobre persones desaparegudes com de lesa humanitat i dotarà de cobertura jurídica, psicològica i assistencial les víctimes.

2. El Memorial Democràtic elaborarà uns cens de nadons sostrets. Sol·licitarà la col·laboració de totes les institucions, públiques o privades, que custodien arxius, expedients o historials mèdics sobre naixements esdevinguts a Catalunya en el període assenyalat en el punt anterior, infants sostrets tant a dones empresonades en qualsevol dels centres de detenció existents en territori català durant la guerra civil i la dictadura franquista, amb atenció especial a aquelles dones empresonades que estaven embarassades o tenien menors al seu càrrec, com sobre dones que van donar a llum en hospitals, clíniques o en qualsevol centre públic o privat de naturalesa o índole qualsevol, com als llibres d'adopcions i d'expedients relatius a la protecció de menors, tot amb la finalitat d'esclarir els casos d'adopció irregular i d'identificar les mares biològiques que no van donar-hi el consentiment.

3. El cens de nadons sostrets no serà públic a fi de salvaguardar les dades personals que contingui, però proporcionarà a les persones interessades còpia de la documentació que els afecti. El Memorial Democràtic farà públiques les dades estadístiques que es deriven del cens.

4. El banc d'ADN previst en l'article 11 d'aquesta llei recollirà mostres de les persones afectades pels robatoris de nadons, tant en el cas de les mares biològiques com de les persones adoptades, i procurarà la coordinació deguda amb altres bancs d'ADN que pugui haver-hi en l'administració general de l'Estat i en altres comunitats autònomes.

5. En cas que en el procediment d'esclariment i recerca fos necessària l'obertura d'algun enterrament, el Govern de la Generalitat disposarà d'un pla anual tant de treball com de finançament per tal d'assumir els costos d'aquests processos.

6. El Govern de la Generalitat sol·licitarà al govern de l'Estat l'adopció de tot tipus i ordre de mesures que portin a esbrinar i esclarir aquests fets, inclosos els ocorreguts més enllà del període històric que abasta aquesta llei, atès que algunes pràctiques es van seguir donant després de recuperades institucions democràtiques, i per donar resposta a les demandes de les ciutadanes i els ciutadans afectats.

Cinquena. Comissió de la veritat

1. El Govern de la Generalitat de Catalunya sol·licitarà al Govern la creació d'una comissió de la veritat, en la línia de les recomanacions de Nacions Unides, per al restabliment de la veritat històrica, jurídica i institucional, sobre els fets i els esdeveniments succeïts durant la guerra civil i la dictadura franquista fins a l'entrada en vigor de la Constitució de 1978.

2. El Govern de la Generalitat de Catalunya nomenarà, escoltat el Memorial Democràtic, i en un termini màxim de tres mesos d'ençà de l'entrada en vigor d'aquesta llei, una Comissió de la veritat d'àmbit territorial català per fer arribar les seves conclusions, fruit de l'anàlisi de la realitat catalana, a la comissió d'àmbit estatal.

3. La Comissió de la veritat estarà integrada per un nombre màxim de 21 membres, seleccionats entre professionals de diferents disciplines (juristes, historiadors, psicòlegs, antropòlegs, arqueòlegs, arxivers, investigadors universitaris, experts en violència de gènere), defensors dels drets humans i membres d'entitats memorialistes, que comptin amb una àmplia trajectòria professional i social, respectivament, i un reconegut prestigi.

Sisena. Cens d'edificacions, obres i treballs realitzats mitjançant treballs forçats

1. El Govern de la Generalitat de Catalunya, en col·laboració amb la resta d'administracions públiques, confeccionarà en un termini d'un any des de l'entrada en vigor de la present llei, un cens d'edificacions, obres i altres treballs realitzats a Catalunya per membres dels Batallons Disciplinaris de Soldats Treballadors, així com per presoners en camps de concentració, Batallons de Treballadors i presoners en Colònies Penitenciàries Militaritzades o qualsevol altra fórmula per la qual s'explo-tés a les víctimes mitjançant treballs forçosos. Aquest cens serà públic i serà posat a disposició de qualsevol institució que cerqui elaborar un cens similar d'abast estatal.

2. El Memorial Democràtic inclourà entre els llocs de memòria democràtica els diferents indrets en els que les persones sotmeses a treballs forçats van estar retin-gudes mentre duïen a terme els esmentats treballs, obres i edificacions, contribuint així a preservar-ne la memòria, senyalitzant i dignificant les seves respectives ubi-cacions.

Disposicions transitòries

Única. Procediments en tramitació

La tramitació dels procediments en matèria de memòria democràtica iniciats i no conclusos a l'entrada en vigor d'aquesta llei es regirà per la normativa i els protocols d'actuació en virtut dels quals es van iniciar.

Disposició derogatòria

Única. Derogació normativa

Queden derogades la Llei 13/2007, del 31 d'octubre, del Memorial Democràtic, la Llei 10/2009, del 30 de juny, sobre la localització i la identificació de les persones desaparegudes durant la Guerra Civil i la dictadura franquista, i la dignificació de les fosses comunes, la Llei 11/2017, del 4 de juliol, de reparació jurídica de les víc-

times del franquisme, i totes aquelles disposicions del mateix rang o d'un rang inferior el contingut de les quals s'oposi al que hi ha disposat en aquesta llei.

Disposicions finals

Primera. Autoritzacions

S'autoritza l'Arxiu Nacional de Catalunya perquè actualitzi la llista publicada l'endemà de l'entrada en vigor de la Llei 11/2017, del 4 de juliol, de reparació jurídica de les víctimes del franquisme, si té coneixement, per qualsevol causa, de l'existència de processos que no es contemplassin en la llista inicial, per no haver-se'n conservat testimoni en l'arxiu dels tribunals militars a Catalunya o per qualsevol altra causa.

Segona. Modificació de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i documents

Es modifica l'article 38.4 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i documents, de 13 de juliol, que resta redactat de la manera següent:

«4. Són infraccions molt greus:

- a) L'incompliment de les obligacions establertes per l'article 8, quan es posi en perill immediat la integritat dels documents o es faci impossible recuperar-los.
- b) La destrucció de documentació que contravingui a l'article 9 o l'article 13.e), quan el valor del bé superi els 60.000 euros.
- c) La comissió reiterada d'una mateixa infracció greu.
- d) La destrucció de documents de la memòria democràtica de Catalunya, segons la descripció feta per la Llei de Memòria Democràtica de Catalunya, com també d'arxius que continguin informació sobre la Guerra civil, la Dictadura o l'etapa preautonòmica fins a l'entrada en vigor de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya de 1979.»

Tercera. Impacte pressupostari

El preceptes que eventualment comportessin la realització de despeses amb càrrec als Pressupostos de la Generalitat, produiran efectes a partir de l'entrada en vigor de la llei de pressupostos corresponent a l'exercici pressupostari immediatament posterior a l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Quarta. Desenvolupament reglamentari

El Govern, com també els departaments competents per raó de la matèria, han d'aprovar les disposicions necessàries per a desenvolupar i aplicar el que hi ha establert en aquesta llei.

Quinta. Entrada en vigor

Aquesta llei entrarà en vigor vint dies hàbils després que es publiqui en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 27 de juny de 2018

Eva Granados Galiano, portaveu; Ferran Pedret i Santos, portaveu adjunt, GP
PSC-Units

Decret llei 3/2018, del 26 de juny, de necessitats financeres del sector públic en pròrroga pressupostària

203-00003/12

DECRET LLEI DICTAT PEL GOVERN DE LA GENERALITAT

Reg. 8114 / Coneixement: Mesa del Parlament, 03.07.2018

Acord: La Mesa del Parlament, en la sessió tinguda el dia 3 de juliol de 2018, ha pres coneixement del Decret llei 3/2018, de 26 de juny, de necessitats financeres del sector públic en pròrroga pressupostària, publicat al DOGC 7652, i ha manifestat que el termini de 30 dies perquè el Parlament el controli pel procediment que estableix l'article 155 del Reglament del Parlament s'inicia el dia 29 de juny de 2018.

A la Mesa del Parlament

Víctor Cullell i Comellas, secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

Certifico:

Que en la sessió del Govern de la Generalitat de Catalunya del dia 26 de juny de 2018, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reproduceix a continuació:

«A proposta del vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda, s'aprova la iniciativa SIG18VEH0543 Projecte de decret llei de necessitats financeres del sector públic en pròrroga pressupostària.»

I, perquè així consti, lliuro aquest certificat a Barcelona.

Decret llei 3/2018, de 26 de juny, de necessitats financeres del sector públic en pròrroga pressupostària.

El president de la Generalitat de Catalunya,

Sia notori a tots els ciutadans que el Govern ha aprovat i jo, en nom del Rei, i d'acord amb el que estableix l'article 67.6 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo el següent

Decret llei

Preàmbul

La presentació dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2018 al Parlament de Catalunya ha estat impossible per la convocatòria de les eleccions al Parlament de Catalunya del dia 21 de desembre de 2017.

La darrera llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya aprovada és la Llei 4/2017, del 28 de març, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017. Aquests pressupostos es van prorrogar mitjançant la Instrucció 1/2017, de 12 de desembre, conjunta de la Direcció General de Pressupostos i la Intervenció General, per la qual s'estableixen els criteris d'aplicació de la pròrroga dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017, mentre no entrin en vigor els del 2018.

Vist que l'article 33 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, estableix que, si per qualsevol motiu l'1 de gener el pressupost no està aprovat, es considerarà prorrogat automàticament el de l'any anterior en els seus crèdits inicials fins a l'aprovació i la publicació dels nous al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*;

Conseqüentment, mentre es mantingui la situació de pròrroga pressupostària en l'exercici 2018 i, sense perjudici del marc legal que comporta la situació de pròrroga, s'han d'adequar determinades necessitats financeres.

Aquestes situacions financeres que necessitin aval públic per al seu equilibri han de ser autoritzades per una norma amb rang legal, d'acord amb el text refós de la

Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre.

Atesa la situació plantejada i, d'acord amb article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, el Govern, davant la necessitat extraordinària i urgent que pot suscitar la situació de pròrroga esmentada abans, pot dictar disposicions legislatives provisionals, sota la forma de decret llei, en els termes de l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya;

La norma del decret llei és un recurs extraordinari del Govern i, per tant, se n'ha de fer un ús prudent i limitat a les situacions que realment mereixen la consideració d'urgents i convenients. Aquest Decret llei conté un article únic i una disposició final. L'article únic dona resposta a les necessitats financeres inajornables de determinades entitats del sector públic, i es considera adient preveure l'autorització dels avals que estan previstos en el Projecte de llei de pressupost per al 2017.

A proposta del vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda i amb la deliberació prèvia del Govern,

Decreto:

Article únic

S'autoritza el Govern, des de l'entrada en vigor d'aquest Decret llei i, mentre es mantingui la situació de pròrroga pressupostària al llarg del 2018, a autoritzar els avals següents:

a. S'autoritza el Govern a prestar l'aval, durant l'exercici del 2018, a les operacions de préstec o bestretes reemborsables concedides per l'Administració general de l'Estat al Parc Científic de Barcelona en virtut de les convocatòries dirigides a parcs científics i tecnològics fetes des de l'any 2000. L'import màxim d'aquest aval és de 50.000.000 d'euros.

b. S'autoritza el Govern a prestar avals fins a una quantia màxima global, el 2018, de 25.000.000 d'euros, en garantia de les operacions financeres que subscriuin les cooperatives agràries amb secció de crèdit inscrites en el Registre General de Cooperatives. Aquestes operacions financeres han de tenir com a objecte el retorn a llurs titulars dels fons dipositats a les seccions de crèdit, sempre que els socis hagin acordat la baixa de la secció de crèdit corresponent abans de formalitzar l'aval. Aquest aval cobreix com a màxim el 75 % de l'operació de finançament, i els membres del consell rector de la cooperativa n'han de garantir en tot moment el percentatge complementari, ampliant aquestes garanties als socis de la cooperativa, si així ho determina l'entitat que atorga el finançament en funció del risc de cada operació.

c. S'autoritza el Govern a prestar l'aval a Circuits de Catalunya, SL, enfront del contracte promotor amb Formula One World Championship Limited (FOWC), per tal de garantir el pagament dels drets contractuals per a l'organització del gran premi de la Fórmula 1 de l'any 2019. Per a l'any 2019 l'import màxim d'aquest aval no pot superar els 24.155.104,38 dòlars americans més l'índex de preus de consum dels Estats Units d'Amèrica publicat al mes d'octubre de 2018 que es referencia al mes d'agost del 2018.

d. S'autoritza el Govern a prestar l'aval a favor de les entitats del sector públic de la Generalitat que formen part de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei davant de qualsevol instància, en el marc de les actuacions de comprovació i inspecció de l'impost sobre el valor afegit que duu a terme l'Agència Estatal de l'Administració Tributària. L'import màxim d'aquest aval no pot superar els 50.000.000 d'euros.

e. S'autoritza el Govern a prestar l'aval, durant l'exercici del 2018, a les operacions de préstec o bestretes reemborsables concedides per l'Administració general de l'Estat al Consorci Parc de Recerca Biomèdica de Barcelona en virtut de les convocatòries dirigides a parcs científics i tecnològics fetes des de l'any 2000. L'import màxim d'aquest aval és de 800.000 euros.

f. En el cas de modificació, refinançament o substitució d'operacions d'entitats de dret públic i societats mercantils totalment participades per la Generalitat, amb aval de la Generalitat o sense, s'autoritza el Govern a atorgar l'aval de la Generalitat a les operacions que es produeixin resultants de les modificacions, el refinançament o la substitució.

g. S'autoritza a l'Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca (AGAUR) a prestar l'aval, durant l'exercici 2018, a favor de les entitats financeres que hagin signat el corresponent conveni de col·laboració i en garantia del risc dels préstecs formalitzats per estudiants universitaris per finançar l'import de la matrícula universitària. L'import màxim d'aquest aval no pot superar els 4.000.000 d'euros.

Disposició final

Aquest Decret llei entra en vigor el dia de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquest Decret llei cooperin per al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertochi el facin complir.

Barcelona, 26 de juny de 2018

Joaquim Torra i Pla, president de la Generalitat de Catalunya; Pere Aragonès i Garcia, vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda

Antecedents del Decret llei

1. Text del Decret llei aprovat en la sessió del Govern de 26.6.18
2. Informe justificatiu previst a l'article 38.3 de la Llei 13/2008, de data 22.6.18
3. Informe jurídic de l'Assessoria Jurídica del Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda, de data 22.6.18

N. de la r.: Els antecedents del Decret llei poden ésser consultats a l'Arxiu del Parlament

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre la falta de personal funcionari d'habilitació estatal

250-00072/12

RECTIFICACIÓ DEL TEXT PRESENTAT

Reg. 7695 / Coneixement: Mesa del Parlament, 03.07.2018

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, comunica a la Mesa del Parlament que ha advertit l'errada següent en la proposta de resolució sobre la falta de personal funcionari d'habilitació estatal (tram. 250-00072/12) presentada el 6 de març de 2018 i amb número de registre 1575.

On hi diu:

«1. Crear, en el termini d'un mes des de l'aprovació d'aquesta resolució, un grup de treball entre la Generalitat, la Sindicatura de Comptes, el Govern de l'Estat, les entitats municipalistes i els professionals per a adoptar mesures que garanteixin la

seguretat jurídica i la bona gestió econòmica dels ajuntaments i facilitar alternatives a la falta de personal funcionari d'habilitació estatal.»

Hi ha de dir:

«1. Crear, en el termini d'un mes des de l'aprovació d'aquesta resolució, un grup de treball entre la Generalitat, la Sindicatura de Comptes, l'Oficina Antifrau, el Govern de l'Estat, les entitats municipalistes i els professionals per a adoptar mesures que garanteixin la seguretat jurídica i la bona gestió econòmica dels ajuntaments i facilitar alternatives a la falta de personal funcionari d'habilitació estatal»

Palau del Parlament, 26 de juny de 2018

Eva Granados Galiano, portaveu GP PSC-Units

Proposta de resolució sobre la creació d'un segell de treball just i de qualitat aplicable en el sector de l'hostaleria i la restauració

250-00258/12

PRESENTACIÓ: GP CATECP

Reg. 7427 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 03.07.2018

A la Mesa del Parlament

Elisenda Alamany Gutiérrez, portaveu, Yolanda López Fernández, diputada del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució per a la creació d'un Segell de Treball Just i de Qualitat d'aplicació en el sector de l'hostaleria i la restauració, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies, amb el text següent:

Exposició de motius

El turisme és un dels principals motors econòmics de Catalunya. És un sector amb una importància central a l'hora de construir un país just, equitatiu i amb perspectives de futur.

Però la riquesa generada pel sector contrasta, en molts casos amb la precarietat de les condicions laborals que genera, marcada en molts casos per la externalització i la temporalitat dels seus treballadors i les seves treballadores.

La reforma laboral del Partit Popular va incorporar la prevalença dels convenis de les empreses per sobre dels convenis col·lectius del sector. Aquest canvi ha permès que activitats consolidades en les empreses hoteleres, com les cambres de pis, passin a ser subcontractades en situació de cessió il·legal amb la vulneració de drets fonamentals que aquest gran frau de llei comporta.

És necessari que les administracions es comprometin amb el foment del treball de qualitat i en evitar que la competència entre empreses del sector, o el seu afany de lucre, es construeixi sobre la vulneració de drets laborals reconeguts.

Per aquests motius, amb la finalitat de generar dinàmiques que garanteixin els drets laborals dels treballadors i les treballadores de l'hostaleria i la restauració, el Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament insta al Govern de la Generalitat a que:

1. El Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, en col·laboració amb l'Agència Catalana de Turisme i els actors socials i sindicals pertinents, elaborin conjuntament un Segell de Treball Just i de Qualitat en el sector de l'hostaleria i la restauració.

2. La creació del Segell de Treball Just i de Qualitat contempli entre els seus indicadors:

a) L'aplicació i el compliment del Conveni col·lectiu interprovincial del sector de la indústria d'hostaleria i turisme de Catalunya per part de les empreses que operen en el servei final ofert.

b) La no externalització de serveis centrals en l'activitat hotelera, com ho són les cambres de pis, a terceres empreses.

c) El compliment de les lleis de prevenció de riscos laborals, en especial atenció a la sobrecàrrega de treball.

d) L'absència d'antecedents d'infraccions laborals molt greus.

e) La igual retribució entre homes i dones per igual treball.

f) La contractació de persones que formin part de col·lectius vulnerables.

g) L'existència de mesures relacionades amb el foment d'ocupació estable i de qualitat valorant, en tot cas, que les contractacions laborals siguin indefinides amb antiguitats superiors als 3 anys.

3. El Segell de Treball Just i de Qualitat requereix auditories anuals que permetin verificar el seu compliment, havent-se de renovar cada tres anys.

4. L'Agència Catalana de Turisme disposi en la seva web del registre d'empreses que tinguin en possessió el Segell de Treball Just i de Qualitat per facilitar la seva promoció.

5. Dissenyar una campanya per a donar a conèixer la iniciativa del Segell de Treball Just i de Qualitat.

6. Que la Generalitat de Catalunya incorpori en la contractació pública clàusules de responsabilitat social vinculades al Segell de Treball Just i de Qualitat i faci difusió del Segell mitjançant una guia de recomanacions pels Ajuntaments.

7. Que la Generalitat de Catalunya promoció en les fires de turisme, congressos i conferències la importància d'unes relacions laborals de qualitat i doni veu als actors socials i sindicals que les reivindiquen.

Palau del Parlament, 31 de maig de 2018

Elisenda Alamany Gutiérrez, portaveu; Yolanda López Fernández, diputada, GP CatECP

Proposta de resolució sobre les dones afectades pel mètode anticonceptiu Essure

250-00259/12

PRESENTACIÓ: GP CATECP

Reg. 7428 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 03.07.2018

A la Mesa del Parlament

Elisenda Alamany Gutiérrez, portaveu, Marta Ribas Frías, portaveu adjunta del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre les afectades pel mètode anticonceptiu Essure, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Salut, amb el text següent:

Exposició de motius

El mètode anticonceptiu definitiu Essure és un anticonceptiu no hormonal, en forma d'espiral, que s'instal·lava a les trompes, sense necessitat d'intervenció quirúrgica ni hospitalització ni cap tipus d'incisió. La seva col·locació es feia de forma ambulatoria, sense anestèsia, i en pocs minuts.

S'introduïa a través de la vagina i pel coll de l'úter fins a arribar a les trompes. Les fibres (PET), que és un dels seus components, produeixen una inflamació en les trompes i una cicatrització posterior que fan que aquestes quedin segellades. Es comprova aquesta obstrucció passats 3 mesos mitjançant una radiografia o eco-

grafia, i si el procés s'ha realitzat satisfactòriament, la dona queda esterilitzada per complet.

La comoditat i simplicitat del mètode va fer que durant anys fos recomanat com a alternativa real a la lligadura de trompes, com a mètode anticonceptiu definitiu i irreversible.

Amb els anys, però, s'ha evidenciat que no era un mètode tan innocu com semblava.

Els components d'Essure, segons el prospecte del propi fabricant (Bayer) són: níquel, titani, iridi, acer inoxidable, or i plata –quant a components metàl·lics– i polímers i fibres PET –quant a no metàl·lics

La corrosió del Nitinol (aliatge de níquel i titani) i l'alliberament del níquel al torrent sanguini, pot provocar una reacció sistèmica (com es va evidenciar al 33è Congrés de la Societat Espanyola de Ginecologia i Obstetrícia, celebrat l'any 2015 a Bilbao). D'altra banda, l'exposició continuada a metalls pesants pot desenvolupar una hipersensibilitat que afecta el sistema immunitari, hormonal i neurològic, patint seqüeles de per vida. Aquestes informacions, lamentablement, són desconegudes per a molts i moltes facultatives i facultatives.

Més d'un miler de dones a tot Espanya han acabat descobrint que tots aquells símptomes que patien i que els seus metges no sabien diagnosticar es devien a haver desenvolupat al·lèrgia a un o més metalls de la composició o bé per hipersensibilitat a aquests metalls. S'han agrupat en una plataforma d'afectades (la Plataforma Lliures de Essure) per a defensar els seus drets, reclamar reparació i demanar mesures a les autoritats sanitàries, especialment en tres sentits:

- informació per a les dones que tenen un dispositiu Essure implantat sobre els efectes secundaris que poden patir
- informació per als i les professionals del sistema sanitari per a que puguin diagnosticar amb celeritat i eficiència, en cas que es trobin amb un cas com el d'elles
- i protocols sanitaris per a que s'extregui, si s'escau, aquest dispositiu amb seguretat i de forma correcta, ja que els implants poden haver migrat o fins i tot poden trencar-se

El dispositiu anticonceptiu Essure està actualment retirat del mercat, des del setembre de 2017. Però les conseqüències per a part de les dones que el tenen implantat continua sent una realitat.

Amb la voluntat d'evitar que a Catalunya, cap més dona amb un implant d'Essure hagi de patir el periple mèdic que moltes altres dones han patit ja quan viuen les conseqüències d'una al·lèrgia o hipersensibilitat als components d'aquest implant, i se les sotmet a proves mèdiques molestes i innecessàries, se les tracta amb medicació inconvenient, o se les sotmet a intervencions múltiples per a extreure l'implant perquè la primera no ha estat feta seguint un protocol segur.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya demana al Govern de la Generalitat que:

1. Informi, en el termini màxim d'un mes, els grups parlamentaris i la plataforma lliures d'Essure de la xifra de dones implantades a Catalunya i del nombre de dones que ja han estat intervingudes per a extreure'ls aquest dispositiu anticonceptiu.
2. Informi totes les dones de qui té constància que tenen implantat un dispositiu Essure dels efectes secundaris que poden patir i d'on dirigir-se per a tenir més informació si tenen dubtes al respecte.
3. Informi els i les professionals mèdics de primària així com les i els ginecòlegs, al·lèrgòlegs, digestius, llevadores i radiòlegs sobre què és l'Essure, sobre el Vademècum del fabricant i sobre la possible relació de certes simptomatologies amb al·lèrgies desenvolupades als components d'aquest dispositiu.

4. Elaborar i difondre entre tots els serveis de ginecologia del SISCat un protocol clínic o guia de retirada segura de l'Essure per a la dona que acudeixi a una consulta per problemes amb aquest dispositiu.

5. Treballar amb la Plataforma Lliures d'Essure la informació a difondre tant a les dones implantades com als professionals, així com els protocols de retirada.

6. Estudiar des dels serveis jurídics del Departament la possibilitat de presentar una reclamació legal a l'empresa Bayer per a reclamar-li compensació per les despeses derivades pels efectes secundaris no informats que aquest dispositiu ha generat als pressupostos públics de la sanitat a Catalunya. Lliurar als grups parlamentaris les conclusions d'aquest estudi.

Palau del Parlament, 22 de juny de 2018

Elisenda Alamany Gutiérrez, portaveu; Marta Ribas Frías, portaveu adjunta, GP CatECP

Proposta de resolució sobre la zonificació de la fracturació hidràulica

250-00260/12

PRESENTACIÓ: GP CATECP

Reg. 7429 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 03.07.2018

A la Mesa del Parlament

Elisenda Alamany Gutiérrez, portaveu, David Cid Colomer, diputat, Yolanda López Fernández, diputada del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució per aturar el Fracking, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat, amb el text següent:

Exposició de motius

El Tribunal Constitucional ha obert recentment la porta a que les comunitats autònomes declarin zones lliures de Fracking en el seu territori. El Tribunal Constitucional ha avalat la via proposada per Castella la Manxa que permet la zonificació on la fracturació hidràulica sigui rebutjada, restringida o permesa.

Aquesta llei estableix mesures addicionals de protecció de la salut pública i del medi ambient per l'exploració, investigació o explotació de la tècnica del Fracking. L'administració haurà de guiar-se per la protecció de la salut humana i la biodiversitat, atenent els riscos d'aquesta tècnica en la contaminació d'aigües superficials i subterrànies, la potencialitat sísmica induïda, i evitar afectacions a àrees i recursos naturals, a patrimoni cultural, o l'afectació d'elements geològics, ambientals, paisatgístics i socioeconòmics.

La normativa de Castella la Manxa permet elaborar un pla estratègic que inclogui i determini aquesta zonificació i la voluntat expressada pel seu Govern és vetar aquesta tècnica.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Adaptar la Llei catalana de Canvi Climàtic en el mateix sentit que la Llei de Castella la Manxa pel que fa a la tècnica del Fracking i que ha estat avalada per el TC.
2. Expressar el compromís d'impedir que es pugui utilitzar la tècnica del Fracking a Catalunya.

3. Impulsar una línia de suport per a les entitats catalanes que s'oposen al Fracking per tal que puguin participar en xarxes europees i internacionals per aturar aquesta tècnica tan agressiva per a la salut i el medi ambient.

Palau del Parlament, 22 de juny de 2018

Elisenda Alamany Gutiérrez, portaveu; David Cid Colomer, Yolanda López Fernández, diputats, GP CatECP

Proposta de resolució de suport a les persones que pateixen la síndrome postpòlio

250-00261/12

PRESENTACIÓ: GP CATECP

Reg. 7434 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 03.07.2018

A la Mesa del Parlament

Elisenda Alamany Gutiérrez, portaveu, Marta Ribas Frías, portaveu adjunta del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució de suport a les persones que van ser afectades de poliomeilitis i que avui pateixen postpòlio, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Salut, amb el text següent:

Exposició de motius

Durant dècades, la gran majoria de països van viure subjugats als estralls produïts pel poliovirus. Durant vint anys investigadors, científics i viròlegs van lluitar tenaçment amb l'afany d'aconseguir una vacuna que fos capaç d'aturar aquesta terrible malaltia. L'any 1952, el viròleg nord-americà Dr. Jonas Salk va aconseguir la primera vacuna que era capaç d'immunitzar contra els tres tipus de virus. La vacuna estava composta per virus inerts i era administrada per via intramuscular.

En 1955 Estats Units va crear un Comitè Consultiu Nacional per controlar la distribució de la antipòlio de Salk. Setanta-cinc nacions, entre elles la U.R.S.S van romandre a l'espera de l'informe de la Universitat de Michigan per poder iniciar l'enviament de vacunes.

L'any 1957 va començar a administrar-se la vacuna del viròleg polonès Dr. Albert Sabin. Aquesta vacuna és produïda amb virus atenuats, i la seva administració és efectuada per via oral. La vacuna del Dr. Sabin és superior quant a la facilitat d'administració i produeix la immunitat a major termini que la vacuna Salk. Tot i que la vacuna Salk va reduir de forma important la incidència de poliomeilitis, va ser la vacuna Sabin la que va permetre l'eliminació completa del pòliovirus salvatge als Estats Units.

Mentre que per a la gran majoria de països, la poliomeilitis era considerada com un dels majors problemes de salut pública, Espanya va romandre inert durant vuit llargs anys. Durant aquest període, tot i que aquest país patia el major nombre d'infeccions, va romandre impassible limitant-se a negar l'existència de l'epidèmia. Una negligència que va ocasionar 13.617 casos de poliomeilitis i 1.790 morts.

Però la manca de previsió no va quedar només en aquell període. Avui en dia, totes les persones que van aconseguir sobreviure a la poliomeilitis, son persones adultes que precisen de recursos assistencials i mèdics que no existeixen. I això que era plenament previsible que aquest moment arribaria.

Tal com denuncia l'APPCAT (Associats de Pòlio i Postpòlio de Catalunya) la situació precària que viu actualment aquesta població té diverses vessants:

A Espanya, al BOE del 22 de desembre va sortir publicat el Reial Decret 1851/2009, mitjançant el qual es va pressuposar que la seva finalitat era la de facilitar l'accés a la jubilació de les persones que pateixen alguna de les malalties que són enumerades en el mateix. Lamentablement, per a poder optar al seu accés, un dels requisits exigits és el de tenir reconegut un grau de discapacitat del 45% anterior al període mínim de cotització. Curiosament, les persones afectades de poliomielitis han estat sistemàticament valorades amb un 33%.

Cal no oblidar que els treballadors en règim de classes passives de l'Estat no disposen de cap opció de jubilació anticipada, sent moltes les persones afectades que treballen per a l'administració. A moltes d'elles se'ls considera que exerceixen un treball sedentari, motiu pel qual els dificulta la possibilitat de demostrar les seves noves limitacions en cas de sol·licitar una incapacitat permanent.

D'altra banda, les persones que en el seu dia van ser afectades per una poliomielitis en la modalitat de paralítica, avui tenen una mitjana d'edat de 60 anys. La gran majoria d'aquestes persones pateixen d'atròfia muscular, dismetria en algun dels seus membres inferiors i una gran inestabilitat. Aquestes seqüeles motrius en la majoria de les ocasions, requereixen la necessitat d'haver d'utilitzar aparells ortopèdics. Tots aquests factors, obliguen haver d'adoptar unes formes posturals que acaben per desenvolupar una escoliosi. Amb el transcurs dels anys aquestes persones es veuen necessitades de substituir les ortesis i les ajudes ortopèdiques per les cadires de rodes, sent víctimes de les múltiples traves i obstacles que existeixen encara a la mobilitat sense limitacions.

I amb el transcurs dels anys, en molts casos apareixen els agreujaments a conseqüència dels efectes tardans de la pòlio, i com a colofó, les persones afectades han d'afrontar l'aparició d'una nova malaltia que és lenta progressiva i invalidant, i que és denominada Síndrome Postpòlio «SPP». Una nova malaltia que no té els tractaments farmacològics adequats, no existeixen centres especialitzats per oferir atenció als pacients, el col·lectiu mèdic no disposa de coneixements i en una extensa majoria, ni de la seva existència.

A instàncies del Govern Espanyol, l'any 2002 l'Institut Carlos III va elaborar un estudi sobre l'estat i situació del SPP a Espanya; un estudi que finalitzava efectuant una sèrie de recomanacions d'actuació. A data d'avui no ha prosperat cap d'elles. En diverses ocasions s'han presentat proposicions no de llei reclamant assistència mèdica i social i en cap cas ha existit la voluntat política d'adoptar mesures per atendre les persones afectades.

I per si fos poc, aquestes persones també es veuen obligades a passejar pels centres hospitalaris a la recerca d'informes mèdics que acreditin el seu estat de salut per a poder tramitar una incapacitat. Quan amb gran esforç aconsegueixen assolir els seus objectius, lamentablement una gran majoria d'aquestes persones veuen truncar les seves esperances en rebre una resolució de l'INSS en la qual se'ls notifica que les seves demandes han estat denegades; veient-se obligades a haver d'emprendre un procés judicial.

Les adversitats, per tant, afecten a persones en edat laboral que ja no poden seguir treballant, però que no poden accedir a jubilació anticipada, no disposen de centres de referència, ni metges especialitzats, ni diagnòstics clínics, ni tractaments específics, ni proves conclouents... i pateixen, com la resta de la població, les retalles dels recursos d'atenció sanitària i socio-sanitària i el no desplegament de mesures per a facilitar l'autonomia de les persones amb mobilitat reduïda.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya demana al Govern que:

1. S'estableixin hospitals del Sistema sanitari integral d'utilització pública de Catalunya (SISCAT) arreu del territori com a Centres de Referència per a donar atenció a les persones afectades per la poliomielitis i la síndrome postpòlio.

2. Es garanteixi que les persones afectades per la poliomielitis i la síndrome postpòlio rebin periòdicament, des del sistema sanitari públic, els adequats tractaments de rehabilitació, i que rebin les ajudes tècniques acords a les necessitats del pacient.

3. Es difongui informació als metges i metgesses de tot el sistema sanitari públic, inclosa l'atenció primària, sobre la síndrome postpòlio i els efectes tardans associats amb la poliomielitis.

4. Els efectes tardans de la pòlio siguin presos en consideració com a condició patològica dolorosa i invalidant, igual que l'edat i condició dels afectats.

5. Reclami al Govern d'Espanya la modificació de l'article 1 del Reial Decret 1851/2009, del 4 de desembre, pel qual es regula l'anticipació de la jubilació dels treballadors i treballadores amb discapacitat en grau igual o superior al 45%, limitant al fet que aquest requisit, previ un informe mèdic, tan sols sigui una condició que s'hagi de complir en el moment d'efectuar la sol·licitud, i no, durant el període mínim de cotització.

Palau del Parlament, 22 de juny de 2018

Elisenda Alamany Gutiérrez, portaveu; Marta Ribas Frías, portaveu adjunta, GP CatECP

Proposta de resolució sobre l'aturada del Pla director urbanístic de l'aeròdrom de la Cerdanya

250-00262/12

PRESENTACIÓ: GP CATECP

Reg. 7435 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 03.07.2018

A la Mesa del Parlament

Elisenda Alamany Gutiérrez, portaveu, David Cid Colomer, diputat del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució aturem el PDUAC de la Cerdanya, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Territori, amb el text següent:

Exposició de motius

El Govern de la Generalitat promou una nova versió del pla urbanístic de l'aeròdrom de la Cerdanya per augmentar el sol urbanitzable i convertir-lo en un aeroport comercial, que podria estar envoltat de zones d'aparcament, hotels i edificis comercials.

La comarca de la Cerdanya acull nombrosos espais protegits com per exemple el Parc Natural del Cadí Moixeró, que fa que sigui un dels destins turístics per gaudir de la natura més apreciats de Catalunya i de l'Estat.

La transformació del que avui és un petit aeròdrom esportiu en un aeroport comercial apte per l'aviació general suposa un greu impacte en el desenvolupament sostenible del territori. Sens dubte aquesta ampliació, amb l'augment del trànsit aeri, es convertiria en un focus de contaminació tant acústica com d'emissions de CO₂ que afectaria a tota la vall de la Cerdanya.

Alhora aquest nou pla director urbanístic podria obrir la porta a noves requalificacions de terrenys per a la construcció de noves vivenda, hotels i zones comercials.

La nova versió del PDUAC malgrat inclou canvis respecta la versió anterior manté l'ampliació de la pista, un centre d'alt rendiments de pilots i no tanca de manera definitiva a les transformacions urbanístiques i creixements associats de l'anterior pla director.

Davant d'aquesta voluntat veïns i veïnes de la comarca han posat en marxa un manifest en que s'han adherit personalitat de la societat civil, econòmica i esportiva.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat a:

1. Obrir un diàleg amb els veïns i veïnes de la Cerdanya sobre el desenvolupament territorial i urbanístic de la comarca i sobre les infraestructures necessàries.
2. Aturar el PDUAC i l'ampliació de l'aeroport de la Cerdanya.

Palau del Parlament, 22 de juny de 2018

Elisenda Alamany Gutiérrez, portaveu; David Cid Colomer, diputat, GP CatECP

Proposta de resolució sobre l'adopció de mesures per a pal·liar la manca de socorristes en platges i piscines públiques

250-00263/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 7674 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 03.07.2018

A la Mesa del Parlament

Carlos Carrizosa Torres, portaveu, Laura Vílchez Sánchez, diputada, Maialen Fernández Cabezas, diputada, Carlos Sánchez Martín, diputat del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre l'adopció de mesures per pal·liar la manca de socorristes en platges i piscines públiques que pateix Catalunya, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Afers Institucional, amb el text següent:

Exposició de motius

Les platges i piscines catalanes pateixen una manca de professionals del socorrisme aquàtic sense precedents des de l'aprovació l'any 2015 de la Llei 7/2015 que modificava la Llei 3/2008 de l'exercici de les professions de l'esport.

Aquest fet ha provocat que molts municipis no hagin pogut obrir aquest estiu les seves instal·lacions de piscines municipals per manca de professionals de la vigilància en aquestes àrees a què la llei obliga.

Per molts municipis aquest recurs és vital per a la temporada estival i la seva vida comunitària en la temporada d'estiu. La problemàtica generada amb l'última norma que afecta el sector, consisteix en el fet que els candidats que vulguin accedir a llocs de treball de tècnic esportiu en salvament i socorrisme hagin d'acreditar un mínim de dos anys d'experiència abans de l'entrada en vigor de la norma per poder inscriure's en el ROPEC (Registre Oficial de Professionals de l'Esport de Catalunya). Això resulta del tot contradictori i contraproductiu, donat que per accedir a una plaça de socorrista s'ha d'estar inscrit en aquest mateix registre, fet que causa que moltes de les persones amb formació suficient en matèria de salvament i socorrisme no puguin adquirir l'experiència suficient o que l'adquirida no se'ls reconegui per haver estat adquirida després de l'entrada en vigor de la norma.

L'exposat anteriorment fa que les necessitats reals per a tenir unes condicions mínimes de seguretat en platges i piscines a Catalunya estiguin totalment desfasades

amb la capacitat formativa que aconsegueix l'acció de la Generalitat en aquest àmbit. A més, no s'estableixen en aquesta norma criteris que puguin facilitar l'accés a aquestes vacants tampoc per a persones formades fora de Catalunya i es denega, per tant, el reconeixement de la seva formació acreditada per institucions dependents d'altres administracions públiques. Tot això fa que el compliment de la llei vigent en matèria de socorrisme doni lloc a una lamentable situació per a tots els interessats perquè moltes persones amb formació i experiència suficients en matèria de socorrisme no poden accedir a les múltiples ofertes públiques, que romanen vacants, i en darrer terme, impossibilita bé l'obertura de piscines públiques amb condicions de seguretat, bé la màxima vigilància possible de les platges.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Incrementar els centres i institucions que imparteixen els estudis necessaris per a l'obtenció del títol de tècnic esportiu en salvament i socorrisme i, en conseqüència, l'augment de places disponibles per cursar aquests estudis.
2. Determinar de manera clara, senzilla i àgil els requisits d'homologació d'acreditació de formació assimilable a la de tècnic esportiu en salvament i socorrisme i implementar un procediment d'homologació professional senzill i àgil.
3. Eliminar els requisits i males pràctiques administratives innecessàries per a l'acreditació i el reconeixement com a professional de salvament i socorrisme com són la imposició de dos anys d'experiència amb caràcter previ a l'any 2015, la tramitació de certificats addicionals als acreditatius de la formació reglada, el pagament de taxes d'inscripció excessives en aquests registres, i la injustificada denegació del reconeixement de la formació oficial impartida per institucions públiques d'altres comunitats autònomes.
4. Establir un pla anual d'inspeccions periòdiques del compliment de les condicions de seguretat i els serveis de socorrisme i salvament de platges i piscines que s'executi abans i durant l'estiu, posant especial èmfasi en la detecció de la manca de personal suficient i adequadament format i acreditat.
5. Procurar que totes les administracions públiques disposen d'un projecte d'obertura i manteniment de platges i piscines de la seva competència on consti el degut i previ compliment de les condicions de seguretat necessàries i, en especial, la contractació de personal suficient i adequadament format i acreditat.
6. Avaluar l'afluència de públic a platges i piscines públiques i determinar aquelles que precisen obligatòriament de personal de socorrisme i salvament suficient amb atenció tant a ràtio vigilant/usuaris que raonablement garanteixin la seguretat com d'altres circumstàncies com la configuració o situació geogràfica i la distància i temps de transport a centres d'atenció sanitària.
7. Garantir la presència de telèfons públics d'emergència i la màxima cobertura possible de serveis de telecomunicacions que permeti l'ús de telèfons privats en cas d'emergència.
8. Fomentar l'adopció i execució de les mesures necessàries proposades pels municipis que pretenguin adquirir i mantenir la certificació ambiental de bandera blava per a les seves platges, mitjançant recursos pressupostaris suficients, inclosos els que hi ha de destinar el Fons Climàtic a aquest fi.

Palau del Parlament, 19 de juny de 2018

Carlos Carrizosa Torres, portaveu; Laura Vílchez Sánchez, Maialen Fernández Cabezas, Carlos Sánchez Martín, diputats, GP Cs

Proposta de resolució sobre l'abocador de Fígols

250-00264/12

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 7692 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 03.07.2018

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu, Jordi Terrades i Santacreu, diputat, Òscar Ordeig i Molist, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre l'abocador de Fígols, al Pallars Jussà, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat, amb el text següent:

Exposició de motius

L'abocador de Fígols es troba situat al terme municipal de Tremp i rep els residus del Pallars Sobirà i Jussà, de l'Alta Ribagorça i de la Vall d'Aran. El mateix abocador va realitzar unes obres d'ampliació, durant el 2015 amb un cost d'1,7 milions d'euros, per augmentar la seva capacitat, enmig de diverses polèmiques per l'impacte ambiental i el tractament deficient dels llixiviats.

Aquest projecte també va generar polèmica i litigis judicials pel model de gestió escollit i per l'exclusió de l'Ajuntament de Tremp en els seus òrgans de decisió.

Aquesta instal·lació de gestió de residus rep un total de 12.500 tones a l'any dels territoris esmentats i tindrà una vida útil d'uns 12 anys.

Des de l'any 2011 el Consell Comarcal del Pallars Jussà és l'encarregat de gestionar la instal·lació després del traspàs per part de l'Agència Catalana de Residus.

Diversos ciutadans i ciutadanes i entitats del territori han formalitzat queixes i denúncies per l'impacte ambiental negatiu del projecte i per l'incompliment de la normativa ambiental en la gestió dels residus del mateix abocador, sobretot pel que fa a la falta de tractament dels llixiviats.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

- Encarregar una auditoria ambiental sobre l'abocador de Fígols per tal d'avaluar el compliment de la normativa de tractament de residus.
- Aplicar, de manera urgent i prioritària, les conclusions i millores que determini l'auditoria en qüestió.
- Donar resposta a les denúncies i queixes rebudes per part de ciutadans i ciutadanes, i entitats sobre l'abocador de Fígols.
- Informar i coordinar les actuacions anteriors i les accions a emprendre amb l'Ajuntament de Tremp i el Consell Comarcal del Pallars Jussà.

Palau del Parlament, 20 de juny de 2018

Eva Granados Galiano, portaveu; Jordi Terrades i Santacreu, Òscar Ordeig i Molist, diputats, GP PSC-Units

Proposta de resolució sobre el servei de pediatria del CAP La Sagrera, de Barcelona

250-00265/12

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 7693 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 03.07.2018

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu, Assumpta Escarp Gibert, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre el servei de pediatria al CAP de La Sagrera, Barcelona, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Salut, amb el text següent:

Exposició de motius

Durant els darrers anys, hem vist com es reduïen els Pressupostos de Salut de la Generalitat de Catalunya. Cal recordar que la despesa per càpita a l'any 2010 era de casi 1.300 euros, mentre que 8 anys més tard tot just estem al voltant dels 1.200 euros per habitant /any. Tenint en compte que en els darrers pressupostos, els de l'any 2017, es va intentar, iniciar la reversió de les retallades.

Encara som molt lluny de l'objectiu de 1.500 euros/per càpita que ens apropiaria a la despesa dels països de l'entorn.

Les retallades han estat generalitzades, però si féssim un resum ràpid d'aquests anys perduts per la sanitat catalana diríem que:

- S'han reduït serveis (horaris, especialitats, tancament de CAPS i CUAPS).
- L'Atenció Primària ha estat més que mai la ventafocs del sistema.
- S'ha deixat d'invertir tant en nous centres, com en reposició manteniment del material tecnològic, de diagnòstic i quirúrgic.
- S'han disminuït les plantilles de professionals, hi ha hagut una reducció de més d'un 20% dels salaris, i un increment de la precarització.

El CAP La Sagrera de Barcelona, és un exemple, de l'efecte d'aquestes retallades. Amb una infraestructura insuficient i amb pèrdua d'especialitats, primer ginecologia i ara pediatria.

El barri de la Sagrera de Barcelona té 28.796 habitants, i té al voltant de 4.400 menors de 15 anys assignats a Pediatria d'aquest CAP.

Durant l'any 2017 es van produir 18.255 visites a Pediatria i 10.145 visites d'infermeria pediàtrica. En els darrers anys el CAP La Sagrera ha tingut 4 pediatres assignats, i actualment no n'hi ha cap. Segons el Departament de Salut està pendent que a partir del mes de setembre, se n'incorpori 1 pediatra al CAP.

Aquestes dades parlen per si mateixes respecte de la necessitat de mantenir el servei de Pediatria, i no realitzar trasllats cap a Línia Pediàtrica d'altres CAP.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Realitzar un estudi, en el marc del Consorci Sanitari de Barcelona, sobre les necessitats de Pediatria en l'Atenció Primària a Barcelona.
2. Presentar un informe a la Comissió de Salut del Parlament, en el termini de dos mesos, sobre quins serveis de pediatria s'han suprimit i a quins CAPS, i si aquesta supressió del servei ha estat tractada en el marc del Consorci Sanitari de Barcelona.
3. Dotar al CAP de La Sagrera de Barcelona d'un servei de Pediatria en relació amb el volum de població atesa.

4. Elaborar un programa de formació específica, per tal que els professionals de la primària puguin assumir algunes visites de Pediatria, mentre no es disposin de més especialistes.

Palau del Parlament, 14 de juny de 2018

Eva Granados Galiano, portaveu; Assumpta Escarp Gibert, diputada, GP PSC-Units

Proposta de resolució sobre la introducció de la perspectiva de gènere en els protocols i els diagnòstics sanitaris

250-00266/12

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 7694 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 03.07.2018

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu, Assumpta Escarp Gibert, diputada, Beatriz Silva Gallardo, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la introducció de la vessant de gènere en els protocols i els diagnòstics sanitaris, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Salut, amb el text següent:

Exposició de motius

Segons l'enquesta de Salut de Catalunya 2017, les dones pateixen més trastorns crònics (40,6% de les dones i el 34,6% dels homes). Les dades de l'enquesta també mostren que les dones pateixen en major percentatge que els homes de depressió o d'ansietat, de migranyes o de mals de cap freqüents, d'anèmia i d'al·lèrgies cròniques. A més, segons l'Informe de Salut 2016 del Departament de Salut, a Catalunya l'esperança de vida de les dones era major que la dels homes, de 86,1 anys i de 80,5 anys respectivament.

Molts estudis afirmen que aquestes dades són degudes a factors biològics i a la diferència entre homes i dones en les conductes o comportaments, com ara els hàbits de consum o la realització de treballs diferents. A més de les malalties pròpies i específiques a cada sexe, com el càncer d'úter o el de pròstata, els estudis també observen que en determinats trastorns de salut hi ha patrons diferents entre el sexe, quant aquestes diferències no són degudes a l'existència de sistemes reproductius diferents entre dones i homes.

A nivell de salut encara hi ha la presumpció de que les malalties són universals o comunes a tothom i, per tant, el tractament que es dona és igual i independent de les diferències que hi ha entre ambdós sexes. Això provoca que:

- Es faci una diagnosi incorrecta de malalties en moltes dones en tant que els símptomes són diferents entre els sexes.
- Hi hagi una falta de representació equitativa de les dones en els diferents àmbits d'investigació clínica.
- Existeixi una baixa participació o exclusió de les dones en la majoria dels assaigs clínics.

Malgrat saber que a vegades hi ha diferències importants entre homes i dones en els símptomes o en la forma com es metabolitzen els medicaments, encara no és habitual que els investigadors analitzin sempre els resultats dels estudis que realitzen per sexe o gènere per poder determinar si existeixen aquestes diferències. Una gran part del coneixement en relació a les diferències de sexe o gènere que s'han anat desenvolupant els darrers anys, encara no s'han incorporat plenament en l'educació mèdica.

Moltes dones amb malalties autoimmunes pateixen anys abans de tenir un diagnòstic adequat. A més, les dones es troben que molt sovint els seus símptomes es minimitzen o no se'ls dona la importància que tenen, ja que els símptomes són atribuïts a còlics mensuals, a l'embaràs, el postpart o la menopausa.

Encara avui les dones es troben dificultats perquè les seves patologies es tractin amb la importància que tenen i no hi hagi biaix de gènere ni en el seu diagnòstic ni en el seu tractament.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a introduir la vessant de gènere en els estudis mèdics per garantir la perspectiva de gènere en els diagnòstics i en els tractaments.

Palau del Parlament, 18 de juny de 2018

Eva Granados Galiano, portaveu; Assumpta Escarp Gibert, Beatriz Silva Gallardo, diputades, GP PSC-Units

Proposta de resolució sobre la residència i centre de dia Parc Central de Sabadell

250-00267/12

PRESENTACIÓ: GP CATECP

Reg. 7701 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 03.07.2018

A la Mesa del Parlament

Elisenda Alamany Gutiérrez, portaveu, Marta Ribas Frías, diputada del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la Residència i Centre de Dia Parc Central de Sabadell, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies, amb el text següent:

Exposició de motius

Sabadell pateix històricament i estructuralment un dèficit de places públiques de residència que s'ha agreujat amb el pas dels anys, per l'envelliment poblacional, un envelliment que supera la mitjana de la comarca del Vallès Occidental. La previsió demogràfica per enguany preveia que Sabadell superi la xifra de 39.000 persones grans a la ciutat i que una de cada 4 d'aquestes persones grans sigui major de 80 anys. Aquest alt sobreenvelliment poblacional a Sabadell comporta que l'índex de dependència també sigui més alt que la mitjana comarcal.

Després d'anys de reivindicacions per part de la Plataforma d'Entitats per a la Residència Sector Sud de Sabadell, l'any 2006 la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Sabadell van signar un conveni on es preveia, entre d'altres, la construcció d'un Centre de Dia i Residència pública al Parc Central.

Al conveni es fixava que l'Ajuntament de Sabadell posaria a disposició de la Generalitat, els terrenys i llicències necessàries i la Generalitat aportaria la dotació pressupostària per construir l'equipament. Des de l'any 2009 ja es donen les condicions per a poder projectar i construir aquesta infraestructura

Durant els darrers anys, al Parlament s'ha debatut i votat en nombroses ocasions propostes per a reactivar aquest projecte de Residència i Centre de Dia públics a la co-capital del Vallès Occidental. A hores d'ara, però, l'equipament continua encallat.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a iniciar immediatament el procés de licitació de les obres per a la construcció i posada en funcionament de la Residència i Centre de Dia Parc Central de Sabadell.

Palau del Parlament, 26 de juny de 2018

Elisenda Alamany Gutiérrez, portaveu; Marta Ribas Frías, diputada, GP CatECP

Proposta de resolució sobre la commemoració del centenari de la vaga de La Canadenca

250-00268/12

PRESENTACIÓ: GP CATECP

Reg. 7702 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 03.07.2018

A la Mesa del Parlament

Elisenda Alamany Gutiérrez, portaveu, Yolanda López Fernández, diputada del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució per a la commemoració del centenari de la vaga de «La Canadenca», per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies, amb el text següent:

Exposició de motius

El proper febrer 2019 es compliran 100 anys de la convocatòria de la coneguda com vaga de «La Canadenca». Aquest conflicte laboral es va iniciar a Barcelona per l'acomiadament de 45 treballadors de l'empresa *Barcelona Traction, Light and Power Company*, el principal accionista de la qual era una financera canadenca, d'aquí que fou coneguda popularment com «La Canadenca».

Aquesta vaga, i el final del conflicte negociat entre treballadors i patronal, és considerada una fita històrica del moviment obrer europeu i de l'organització sindical, en aquest cas protagonitzada per la CNT, i el renaixement d'un corrent de solidaritat, de suport social i d'orgull de les classes populars. En pocs dies la vaga va obtenir un seguiment del gairebé 70% de la indústria a Catalunya, a la qual se li va unir un extraordinari suport popular en un clima d'increment del cost de la vida.

Cal recordar que aquest conflicte laboral va ser contestat amb una gran repressió que va comportar milers d'emprisonaments d'obriers i sindicalistes i va donar pas a una etapa violenta, d'atemptats i assassinats. Finalment, després de quaranta dies de vaga, es va arribar a un acord entre els treballadors i la patronal. El Govern va acceptar la majoria de les reivindicacions dels treballadors i va aprovar, el 3 d'abril de 1919, el decret que establia les vuit hores de jornada laboral a Espanya.

Tot això es va produir en un context de forts canvis socials i econòmics, en ple procés de creació de l'Organització Internacional del Treball (OIT) com a part del Tractat de Versalles, amb gran convenciment de la necessitat de la justícia social per al manteniment d'una pau mundial i permanent. Uns anys marcats pel naixement d'avantguardes culturals i ideològiques, però, aquesta gran potència de transformació social, encara no es reflectia, a principis del segle XX, en l'estructura dels estats i en el poder polític.

La vaga de la Canadenca va suposar una fita de l'anarcosindicalisme, en consonància amb les reivindicacions del moviment obrer europeu, per la seva gran força de mobilització per a la conquesta de la jornada de treball de 8 hores i el dret d'associació.

El suport popular i la maduresa organitzativa de la classe treballadora van suposar un notable apoderament del moviment obrer català i espanyol i l'entrada a una nova etapa de la història contemporània marcada per a la conquesta de drets socials i llibertats polítiques, tot i la posterior etapa de repressió, empresonaments i l'auge del militarisme colpista.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat de Catalunya a:

1. Promoure la celebració del centenari de la vaga de «La Canadencia», impulsant una declaració institucional en motiu de les conquestes en drets laborals i llibertats (especialment la consecució de la jornada laboral de vuit hores) guanyades arran de la vaga.

2. Incrementar els recursos humans i materials destinats a la investigació històrica duta a terme per àmbits acadèmics i fundacions de l'àmbit sindical per a l'estudi del moviment obrer, de reparació en memòria dels represaliats del moviment sindicalista, del paper de les dones en aquest període i la seva realitat dins el moviment obrer.

Palau del Parlament, 25 de juny de 2018

Elisenda Alamany Gutiérrez, portaveu; Yolanda López Fernández, diputada, GP CatECP

Proposta de resolució sobre la qualitat de l'ocupació i assistencial dels centres residencials i de dia per a persones amb dependència i gent gran

250-00269/12

PRESENTACIÓ: GP CATECP

Reg. 7703 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 03.07.2018

A la Mesa del Parlament

Elisenda Alamany Gutiérrez, portaveu, Marta Ribas Frías, diputada del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la qualitat de l'ocupació i assistencial dels centres residencials i de dia per a persones amb dependència i gent gran, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies, amb el text següent:

Exposició de motius

Els serveis de Residència assistida i Centres de Dia amb places concertades i col·laboradores es fonamenten en una col·laboració públic-privada on l'Administració prefixa els preus i abast del servei. En el cas dels centres públics, l'Administració en concursa la gestió per un període determinat a entitats especialitzades on els preus inicials s'adjudiquen mitjançant un procediment obert.

En tots els casos, les tarifes s'actualitzaven anualment en base als índex de referència (IPC). Aquesta actualització de preus permetia assimilar el cost de les pujades en compres, així com l'actualització de la nòmina en base als convenis vigents. Però la darrera actualització de tarifes es va portar a terme l'any 2009.

Això, sumat a l'acord de flexibilització de ràtios de personal signat entre l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials i les principals patronals d'atenció residencial i diürna l'any 2012, ha fet que la situació a les Residències i Centres de Dia sigui insostenible: poc personal –majoritàriament dones–, sobreexplotat, amb grans

càrregues de feina i molt cremat, i en condicions laborals especialment precàries i mal remunerades. Alhora, les patronals del sector també es queixen que no tenen recursos per a garantir compra de materials ni reinversions en els centres, ni un nivell mínim de qualitat del servei.

Tot plegat està afectant a l'atenció als i les usuàries d'aquests centres, bàsicament gent gran i amb dependència, que rep en massa casos una atenció denigrant.

Des de Catalunya En Comú Podem creiem que cal iniciar mesures i prendre compromisos per a revertir el més aviat possible el problema de fons: la insuficiència de recursos i l'efecte depauperant de les retallades. Cal posar les bases per a capgirar la situació actual del sector i, alhora, sortir de la visió mercantilista de l'atenció a les persones com un mer nínxol de negoci, per passar a entendre'l com una oportunitat de generació d'ocupació estable i de qualitat, no deslocalitzable, cada cop més qualificada i reconeguda socialment, així com un servei de qualitat assistencial que dignifiqui els anys de vida de la nostra gent gran.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament demana al Govern de la Generalitat:

1. Adoptar, en el marc de l'actualització de la Cartera de Serveis Socials, congelada des del 2010, les mesures següents:

a) Iniciar un procés de revisió de les ràtios de personal, especialment d'atenció directa, que han de complir els Centres residencials d'atenció a les persones grans i Centres de Dia de finançament públic, especialment pel que fa a la cobertura de personal i a les seves condicions professionals i laborals.

b) Millorar les tarifes públiques dels serveis d'atenció a persones grans, amb la incorporació de clàusules que condicionin que com a mínim un 60% d'aquest increment es destina a millorar el salari de les treballadores, especialment de les que tenen els salaris més baixos, i que la resta de l'increment es destina únicament a millorar el servei que es presta a les persones usuàries.

c) Suspendre l'acord de flexibilització de ràtios signat entre l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials i les principals patronals d'atenció residencial i diürna l'any 2012.

2. Portar a terme les iniciatives necessàries, com a autoritat laboral, per a facilitar la signatura del conveni català del sector de la dependència, que inclogui una dignificació significativa de les condicions laborals i professionals del personal d'aquest sector.

3. Exercir de manera efectiva les competències en matèria d'inspecció laboral que corresponen a la Generalitat als efectes de comprovació i control de compliment en matèria de condicions laborals.

4. Establir, en el marc de la contractació pública de serveis a les persones, les condicions següents:

a) Per a evitar casos d'ofertes a la baixa temeràries, l'oferta econòmica en cap cas no pot ésser determinant a l'hora de l'adjudicació, i s'han d'incorporar en els plecs de contractació, quan hi hagi diferents criteris d'adjudicació, paràmetres que comportin que una oferta pugui ésser considerada anormal o desproporcionada.

b) S'han d'establir les penalitzacions i les sancions adequades a la importància del servei públic que es vol contractar i als danys sobre les persones fràgils que es causen per una mala execució del contracte.

c) S'ha de tenir en compte, a l'hora de l'adjudicació del servei, la necessitat de garantir la qualitat, la continuïtat, l'accessibilitat, l'asequibilitat, la disponibilitat i la exhaustivitat dels serveis, i també les necessitats específiques de les diverses categories d'usuaris, inclosos els grups desfavorits i vulnerables.

d) Cal establir uns estàndards per a millorar la qualitat del servei i les condicions de treball en què es presta, i s'han d'implantar indicadors de seguiment dels processos d'atenció a les persones usuàries. Els plecs de contractació han de determinar el número mínim de treballadors que han de fer efectiu el servei durant tota l'execució del contracte, el nombre mínim d'hores de treball que comporta el servei i les condicions laborals aplicables durant tota l'execució del contracte.

e) Establir la responsabilitat d'inversió en el manteniment de les infraestructures i instal·lacions.

f) Fer complir l'obligació de fer una auditoria econòmica signada i validada de les entitats i empreses concessionàries.

g) Assegurar la prevalença de les entitats dels tercer sector, sense ànim de lucre i de caràcter associatiu, en la prestació de serveis d'atenció a les persones.

h) Garantir que en els equipaments residencials es compleixen les obligacions dels gestors de residències públiques o concertades establertes en el contracte d'adjudicació de la gestió del centre.

5. Avaluar, en el termini màxim de 3 mesos, la qualitat i l'eficiència del servei que es presta a les residències per a la gent gran de titularitat pública.

6. Incrementar els mecanismes de vigilància i control de l'execució de la prestació de serveis.

7. Reforçar les inspeccions als centres incloent-hi entrevistes amb els treballadors sense la presència de la direcció. En el cas d'inspeccions rutinàries, intercalar-ne de fetes amb preavís amb altres sense avís.

8. Continuar potenciant mecanismes democràtics de participació de familiars i veïnat en el funcionament dels centres i fomentar la dinamització dels consells de participació del centres pel que fa a la periodicitat de les reunions –se n'ha de garantir una per trimestre– i a la representativitat de les famílies.

9. Garantir un punt d'atenció presencial d'atenció a les persones grans usuàries de residències i a llurs famílies en què es doni atenció personalitzada per a recollir les queixes, les propostes de millora i els suggeriments d'aquestes persones.

Palau del Parlament, 26 de juny de 2018

Elisenda Alamany Gutiérrez, portaveu; Marta Ribas Frías, diputada, GP CatECP

Proposta de resolució sobre la construcció d'un gimnàs i una sala d'usos múltiples a l'Escola Splai, de Barcelona

250-00270/12

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 7734 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 03.07.2018

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu, Esther Niubó Cidoncha, diputada, Ferran Pedret i Santos, portaveu adjunt del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la construcció d'un gimnàs i una sala d'usos múltiples a l'Escola Splai, situada al barri de Nou Barris de Barcelona, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Ensenyament, amb el text següent:

Exposició de motius

L'Escola Splai fa gairebé 40 anys que està en funcionament. Des que es va planificar l'obra, s'hi va contemplar la construcció d'un gimnàs i una sala polivalent que havien de cobrir la necessitat de disposar d'un espai on fer activitat física, i on realitzar diferents activitats culturals (teatre, dansa, música, etc.).

L'any 2003 el Consorci d'Educació va comunicar al centre escolar que el projecte de construcció del gimnàs i la sala polivalent es tirava endavant. Un any més tard, però, es va tornar a posar en contacte amb el centre per informar-lo que no hi havia disponibilitat pressupostària per realitzar la seva construcció.

Tot i tenir un espai disponible per a la construcció d'un gimnàs i una sala polivalent, i que l'escola i l'AMPA porten més de 30 anys demanant la seva construcció, a hores d'ara encara no s'ha fet res.

La construcció del gimnàs estava contemplada tant en el PAM de 2003-2007, com en el PAM 2007-2011, però l'any 2008 els diferents serveis territorials d'Ensenyament van comunicar als centres que la Generalitat havia prioritzat la construcció de nous centres i que, de moment, no s'edificaria cap gimnàs a tot Catalunya. Aquest fet, afegit a la crisi econòmica i a les retallades que ha patit el sistema educatiu a Catalunya, ha determinat que el projecte no s'hagi portat a terme.

La construcció del gimnàs i la sala polivalent a l'escola Splai de Barcelona hauria de ser una prioritat que el Govern ha de tenir en compte a l'hora de planificar les properes construccions. Aquestes instal·lacions són necessàries per al correcte desenvolupament de l'activitat escolar. La programació del currículum d'Educació Física no es pot portar totalment a terme, com a conseqüència de les inclemències meteorològiques. La comunitat educativa del centre denuncia que els infants han de fer educació física al pati i que quan plou o fa mal temps es queden sense classe.

La programació del Taller Artístic de Teatre i Danses que es realitza a educació primària trimestralment també pateix la manca d'un espai adient on realitzar amb excel·lència les representacions artístiques. En aquest cas, per poder fer les representacions d'aquest Taller Artístic s'han de treure totes les taules del menjador al sorral i posar cadires; i un cop acabades les representacions, tornar a muntar el menjador pel dinar dels alumnes; amb la conseqüent càrrega física pel personal docent i les famílies.

La manca d'aquests espais també es important per la projecció exterior de les activitats culturals i de dinamització que el centre porta a terme segons els seu PEC (teatre trimestral, dansa trimestral, concerts de Nadal i de Primavera, Celebració de Santa Cecília (música), Premis Cervantes (en castellà), Premis Sant Jordi (en català), Dia de la Pau, Dia de l'Aigua, Projecte MUSE de la Fundació Yehudi Menuhin, Centre Formador Exàmens Cambridge, etc.), ja que totes aquestes activitats es fan en unes condicions d'espai inadequades.

A més, no es disposa d'un espai alternatiu, ni d'una petita sala on poder reunir els pares i mares d'una sola classe per oferir-los una representació artística (teatre, dansa, música, premis literaris, etc.).

Durant quatre dècades, diferents administracions s'han compromès a paliar aquestes deficiències; però malgrat el compromís verbal adquirit, cap ha realitzat les accions destinades a solucionar aquesta deficiència d'equipaments.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a recuperar el projecte executiu del gimnàs i la sala polivalent de l'Escola Splai del barri de Nou Barris, de Barcelona, per començar, abans del curs 2019-2020, la construcció d'aquestes instal·lacions, garantint la dotació pressupostària corresponent per l'execució d'aquesta obra.

Palau del Parlament, 27 de juny de 2018

Eva Granados Galiano, portaveu; Ferran Pedret i Santos, portaveu adjunt; Esther Niubó Cidoncha, diputada, GP PSC-Units

Proposta de resolució sobre les persones refugiades LGBTI

250-00271/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 7758 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 03.07.2018

A la Mesa del Parlamento

Carlos Carrizosa Torres, portavoz, Noemí de la Calle Sifré, diputada del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución sobre las personas refugiadas LGTBI, para que sea sustanciada ante la Comissió d'Igualtat de les Persones, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

España fue pionera en el reconocimiento de derechos del colectivo LGTBI+, ya que cuando el 30 de junio de 2005 se modificó el Código Civil para permitir el matrimonio entre personas del mismo sexo, este era legal en solo tres países: Holanda, Bélgica y Canadá. A nivel autonómico, Cataluña también fue pionera con la aprobación de la *Llei 11/2014 per garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènères i intersexuals i per eradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia*.

Según el último informe de ILGA (Asociación Internacional de Lesbianas, Gays, Bisexuales, Trans e Intersexuales) existen 71 países que criminalizan las relaciones sexuales consentidas entre personas adultas del mismo sexo, 19 países donde existen leyes que regulan la moral y que restringen la libertad de expresión en relación con la orientación sexual, 25 países que ponen barreras para la formación, establecimiento o registro de ONG's que trabajan en temas relacionados con la orientación sexual y 8 países donde practicar sexo entre personas del mismo sexo está penado con la muerte.

La Comisión Española de Ayuda al Refugiado (CEAR) informa de que entre 2008 y 2016 fueron asesinadas 2.264 personas trans en todo el mundo y que 9 personas del colectivo LGTBI+ son asesinadas a la semana en el continente americano. En España, CEAR ha atendido a refugiados LGTBI+ de 81 nacionalidades. Marruecos, Gambia, Venezuela, Honduras, El Salvador, Argelia, Camerún y Rusia son algunos de los principales países de origen.

La *Associació Catalana per la Integració d'Homosexuals, Bisexuals i Transsexuals Immigrants* (ACATHI) atiende cada año a más de 300 personas. De ellas, más del 10% huyen de la persecución y la criminalización por su orientación sexual o identidad de género. En muchos casos estas personas también son castigadas, agredidas y humilladas por sus comunidades y familias. Esto hace que vivan y sufran un aislamiento total y una absoluta indefensión.

Por estos motivos las personas LGTBI+ tienen derecho a solicitar asilo en España, según la Ley 12/2009 Reguladora de Asilo y de la Protección Subsidiaria, y tienen derecho, también, a recibir apoyo de la Administración Autonómica catalana según el artículo 19.2.a de la Ley 11/2014, que recoge la obligación de los poderes públicos de «dar apoyo a las personas que han sufrido persecución o represalias en sus países de origen por razón de orientación sexual, identidad de género o expresión de género».

Por todo ello, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

Insta al Govern de la Generalitat a:

1. Garantizar una atención integral a las personas refugiadas LGTBI+, teniendo en cuenta las posibles re-victimizaciones que sufren durante el proceso migratorio.
2. Realizar un plan para aumentar la oferta de plazas residenciales de acogida al colectivo LGTBI+ en los próximos 5 años, presentándolo en el Parlamento en el plazo máximo de 6 meses a partir de la aprobación de esta resolución.

3. Aumentar los recursos destinados a cubrir las necesidades básicas de las personas refugiadas LGTBI+ para evitar posibles situaciones de desamparo y exclusión social.

4. Desplegar en su totalidad la Ley 11/2014, dotándola de los recursos suficientes con el objetivo de garantizar los derechos que recoge.

5. Instar al Gobierno de España a establecer protocolos de atención a las personas refugiadas LGTBI+, teniendo en cuenta las posibles re-victimizaciones que sufren durante el proceso migratorio.

Palacio del Parlamento, 27 de junio de 2018

Carlos Carrizosa Torres, portavoz; Noemí de la Calle Sifré, diputada, GP Cs

Proposta de resolució sobre la neteja de la vegetació i el sotabosc de les Gavarres, els Àngels i el Montnegre

250-00272/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 7759 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 03.07.2018

A la Mesa del Parlament

Carlos Carrizosa Torres, portaveu, Jean Castel Sucarrat, diputat, Francisco Javier Domínguez Serrano, diputat, Javier Rivas Escamilla, diputat del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la neteja de la vegetació i el sotabosc de la zona de Les Gavarres, Els Àngels i Montnegre (Girona), per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, amb el text següent:

Exposició de motius

A causa dels temporals dels anys 2004 i 2005 i a la falta de planificació i manteniment per part del Departament de Territori i Sostenibilitat, a la zona de Les Gavarres, Els Àngels i Montnegre es va originar una expansió de la massa forestal i una necessitat aguda d'ordenació i de gestió forestals. Els seus objectius són millorar la salut dels nostres boscos i la protecció de la població contra els incendis. Una de les feines principals, entre d'altres, contemplades dins de la gestió forestal és la neteja i control del sotabosc.

Així mateix, el passat 7 de gener un tornado amb fortes ràfegues de vent va travessar diverses poblacions de l'Alt Empordà arribant fins als límits territorials amb França provocant danys de gran quantitat i afectant amb més o menys gravetat un centenar d'habitatges, diverses granges, edificis públics i mobiliari urbà, agreujant el problema medi ambiental ja existent en aquestes zones boscoses.

Tanmateix el que farà que la gestió forestal sigui reeixida és la possibilitat de construir una economia lligada a l'explotació sostenible del bosc, controlada pels organismes públics per tal de mantenir els processos ecològics essencials i la preservació de la biodiversitat, però que aspiri a l'autosuficiència econòmica de l'aprofitament forestal lligada a convertir la biomassa originada per la gestió forestal en un producte energètic per alimentar calderes d'edificis i instal·lacions, principalment públics, tancant el cercle de la gestió forestal gràcies al consum d'aquests recursos de proximitat que permetria generar energia calorífica.

Per aquest motiu, quan parlem dels terrenys forestals a Catalunya estem parlant del sector més representatiu del territori. Darrere la gestió territorial dels boscos hi ha realment la gestió territorial de Catalunya, cosa que fa que la gestió dels boscos sigui un element estratègic de la gestió natural, de territori i de població de Catalunya.

El marc legislatiu actual està determinat per la Llei 6/1988 forestal de Catalunya com a punt de partida. Aquesta llei, que exerceix les competències de la Generalitat en matèria de boscos, va ser promulgada amb una finalitat prou àmplia, recollida en l'article primer: «establir l'ordenament dels terrenys forestals de Catalunya per assegurar-ne la conservació i garantir la producció de primeres matèries, aprofitar adequadament els recursos naturals renovables i mantenir les condicions que permeten un ús recreatiu i cultural d'aquests terrenys».

El Pla General de Política Forestal de Catalunya, aprovat l'any 1994, té la funció –d'acord amb la Llei forestal 6/1988– d'ordenar els terrenys forestals i fer compatible la conservació del medi natural amb l'ús múltiple de les forests.

L'evolució de la normativa forestal de Catalunya representa, entre d'altres factors, aquest treball per trobar la millor fórmula de col·laboració entre la propietat pública i les institucions públiques, la compatibilització entre la gestió privada i la supervisió pública, i l'exigència del compliment de les seves obligacions i competències tant en l'àmbit públic com el privat.

Per part del Govern de la Generalitat i la Conselleria de Medi Ambient i Sostenibilitat, tot i la normativa existent, s'ha produït una clara falta de planificació i una gestió inadequada d'aquests espais forestals agreujats pels retalls en personal i mitjans dedicats a la prevenció, vigilància i manteniment que han mantingut a aquestes zones en una situació catastròfica que cal revertir de manera ràpida i immediata.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la següent:

Proposta de resolució

El parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat a:

1. Instar al Departament de Territori i Sostenibilitat a exercir les seves competències de gestió forestal, planificant amb els suficients mitjans materials i personals la neteja de la vegetació i el sotabosc de la zona de Les Gavarres, Els Àngels i Montnegre.
2. Instar al Departament de Territori i Sostenibilitat a destinar els recursos necessaris destinats a la gestió forestal dels boscos públics de Les Gavarres, Els Àngels i Montnegre, així com també les mesures de prevenció d'incendis en aquestes zones forestals.
3. Instar al Departament de Territori i Sostenibilitat a l'aprofitament de la biomassa procedent de la gestió forestal i la neteja del sotabosc d'aquestes zones transformant-la en un producte energètic apte per al consum de proximitat.

Palau del Parlament, 25 de juny de 2018

Carlos Carrizosa Torres, portaveu; Jean Castel Sucarrat, Francisco Javier Domínguez Serrano, Javier Rivas Escamilla, diputats, GP Cs

Proposta de resolució sobre el consorci que ha de gestionar l'Hospital Sant Joan, de Reus

250-00273/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 7763 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 03.07.2018

A la Mesa del Parlament

Carlos Carrizosa Torres, portaveu, Jorge Soler González, diputat, Francisco Javier Domínguez Serrano, diputat del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre el futur Consorci que ha de gestionar l'Hospital Universitari Sant Joan de Reus, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Salut, amb el text següent:

Exposició de motius

Des del trasllat a les seves noves instal·lacions, l'Hospital Universitari Sant Joan de Reus (HUSJR), de titularitat municipal, es troba en una difícil situació econòmica. El sobredimensionament del nou edifici i, en conseqüència, del seu cost; la disminució de l'activitat contractada pel CatSalut i la mala planificació en la seva gestió són alguns dels factors que l'han dut al límit de la fallida econòmica. De fet, en els darrers anys, el Consell d'Administració de l'HUSJR i la seva Junta General (l'Ajuntament de Reus) han hagut de fer equilibris financers i s'han vist obligats a prendre mesures extraordinàries per evitar la dissolució de l'empresa municipal de l'HUSJR.

L'octubre de 2017, l'anterior conseller de Salut, Antoni Comín, va signar amb l'alcalde de Reus un protocol d'intencions en el qual es comprometia a crear un Consorci mixt per assumir la gestió de l'HUSJR i contribuir així a millorar la situació econòmica d'aquest centre hospitalari, evitant el seu tancament. El document establia les bases d'aquest acord, com ara el repartiment de l'accionariat (55% de la Generalitat i 45% de l'Ajuntament de Reus), la presidència del nou organisme (que seguiria sent del consistori) i l'assumpció per part de la Generalitat del dèficit que l'HUSJR generés en els exercicis posteriors a la constitució del Consorci. Segons el pactat, aquest organisme havia d'entrar en funcionament l'1 de gener de 2018.

Atès que l'any 2017 l'HUSJR va tenir un dèficit acumulat de 3,2 milions d'euros, la creació i posada en marxa d'aquest Consorci és realment urgent i resulta imprescindible per a la continuïtat de l'hospital reusenc, que hauria de tancar portes si no rep aquesta ajuda de la Generalitat.

En una recent visita a Reus, la consellera de Salut, Alba Vergés, va confirmar la intenció de la Generalitat de crear el Consorci per gestionar l'HUSJR, tot i que no va donar més detalls ni va concretar una data per a la seva constitució. La consellera també va manifestar la voluntat del Govern de comprar a l'HUSJR la seva empresa Gestió Comarcal Hospitalària SA (GECOHS), que gestiona l'Hospital Comarcal de Móra d'Ebre, com una mesura més per contribuir a la sostenibilitat financera de l'HUSJR, i per tal que sigui el mateix CatSalut el que gestioni de forma directa l'hospital de la capital de la Ribera d'Ebre.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Constituir i posar en marxa a la major brevetat possible i en un termini màxim de tres mesos el Consorci que han de formar la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Reus per a gestionar l'Hospital Universitari Sant Joan de Reus (HUSJR).
2. Assumir el dèficit acumulat per l'HUSJR des de l'1 de gener de 2018, data en què havia d'entrar en funcionament el Consorci segons el protocol d'intencions signat l'octubre de 2017 per la Generalitat i l'Ajuntament de Reus.
3. Formalitzar i fer efectiva la compra per part de la Generalitat de l'empresa municipal de Reus «Gestió Comarcal Hospitalària SA» (GECOHS), en un termini no superior a sis mesos.
4. Retre comptes dels resultats de totes aquestes accions a la Comissió de Salut abans de sis mesos.

Palau del Parlament, 26 de juny de 2018

Carlos Carrizosa Torres, portaveu; Jorge Soler González, Francisco Javier Domínguez Serrano, diputats GP Cs

Proposta de resolució sobre l'Hospital Nadal Meroles, de Lleida

250-00274/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 7764 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 03.07.2018

A la Mesa del Parlament

Carlos Carrizosa Torres, portaveu, Jorge Soler González, diputat del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre l'Hospital Nadal Meroles de Lleida, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Salut, amb el text següent:

Exposició de motius

L'Hospital Sociosanitari Nadal Meroles és un centre situat a Lleida que des de 2011 està en una situació de pressió assistencial complicada. Es tracta d'un centre al qual se li deriven pacients des de l'Hospital Arnau de Vilanova, la qual cosa implica una gran càrrega assistencial per la complexitat d'aquests pacients, situació que es veu agreujada especialment en el torn de nit, en la qual hi ha infermeres que s'han d'encarregar del control de fins a quaranta-cinc pacients. Aquesta activitat s'està realitzant amb tres auxiliars d'infermeria i dues infermeres per a tot l'hospital, quan hi ha més de cent quinze pacients d'alta complexitat ingressats. Per això cal buscar solucions per millorar aquesta pressió assistencial.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Realitzar un pla de millora de la dotació de les plantilles de l'Hospital Nadal Meroles de Lleida, tenint especial cura del torn de nit.
2. Realitzar un informe i presentar-lo a la Comissió de Salut, en el termini màxim de sis mesos, a comptar de l'aprovació d'aquesta resolució, detallant les mesures i solucions que s'ha determinat prendre.

Palau del Parlament, 25 de juny de 2018

Carlos Carrizosa Torres, portaveu; Jorge Soler González, diputat, GP Cs

Proposta de resolució sobre l'atenció pediàtrica urgent a Tarragona

250-00275/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 7938 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 03.07.2018

A la Mesa del Parlament

Carlos Carrizosa Torres, portaveu, Jorge Soler González, diputat del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre l'atenció pediàtrica urgent a Tarragona, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Salut, amb el text següent:

Exposició de motius

La ciutat de Tarragona no compta amb pediatres els caps de setmana; i això fa que els pares, quan els seus nens estan malalts, o els porten a un Hospital com el Joan XXIII o el Santa Tecla o han de ser atesos per metges d'atenció primària als centres d'urgència respectius. Això produeix el col·lapse corresponent als hospitals amb patologies que no haurien de ser pròpies d'aquest nivell assistencial. Com als

centres d'atenció primària no hi ha pediatre, és habitual que per alguns processos els pares acabin portant els seus fills a l'hospital.

En conseqüència, s'han de dissenyar estratègies que millorin aquest sistema. En la passada legislatura ja es va proposar obrir vint-i-quatre hores el Centre d'Atenció Primària Muralles, que segueix tancant a les nou de la nit, i per tant creiem que cal buscar solucions integrals per a la millora de l'atenció continuada a Tarragona, a la qual s'afegeix la necessitat de millorar la Planificació Integral de la Pediatria perquè hi hagi disponibilitat efectiva de pediatres.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Realitzar un pla integral de millora de l'atenció urgent a la ciutat de Tarragona i presentar-lo en la Comissió de Salut en el termini màxim de sis mesos, a comptar de l'aprovació d'aquesta resolució.

2. Dotar la ciutat de Tarragona de pediatres durant les vint-i-quatre hores del dia, els 365 dies de l'any.

3. Establir un pla estratègic, elaborat juntament amb la Societat Catalana de Pediatria, per a la millora d'aquesta problemàtica a Catalunya.

4. Dimensionar correctament les plantilles assistencials a Tarragona per poder respondre adequadament a les necessitats de les urgències.

5. Obrir el CAP Muralles de Tarragona durant vint-i-quatre hores els caps de setmana, donant compliment a la Resolució 682/XI, sobre la reversió del CAP Muralles en centre d'urgències d'atenció primària.

Palau del Parlament, 25 de juny de 2018

Carlos Carrizosa Torres, portaveu; Jorge Soler González, diputat, GP Cs

Proposta de resolució sobre el sector d'atenció a la gent gran

250-00276/12

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 7939 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 03.07.2018

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu, Raúl Moreno Montaña, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre el sector d'atenció a la gent gran de Catalunya, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies, amb el text següent:

Exposició de motius

El passat mes de juliol de 2017, diversos agents socials i econòmics del sector d'atenció a la gent gran a Catalunya, van expressar mitjançant un manifest llegit a les portes del Parlament de Catalunya, la seva preocupació pel que denominen com «abandonament» que s'està fent d'aquest sector per part de l'administració.

Un sector que actualment atén a més de 57.000 persones a Catalunya, la majoria amb malalties cròniques i amb grau real III de dependència, que sovint no s'ajusta al grau reconegut que tenen per part de l'administració. Persones que necessiten una atenció més continuada i de major qualitat, donat el seu estat de salut.

L'administració és qui marca les tarifes públiques en aquest sector. D'aquestes depenen les condicions de treball i salarials de 40.000 treballadors/es, tarifes que romanen congelades des del 2010 mitjançant un acord entre el Govern i el sector, que havia de durar poc més d'un any i que s'ha convertit en definitiu.

Aquesta i altres realitats del sector provoquen que els/les professionals del sector de la dependència es situïn entre aquells amb pitjors condicions laborals, fet que agreuja el deteriorament i col·lapse en les residències de la gent gran i centres de dia.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Obrir una taula de negociació entre el Govern i els agents socials i econòmics del sector d'atenció de la gent gran a Catalunya per tal de renegociar i desbloquejar les actuals tarifes públiques del sector.

2. Facilitar les negociacions pertinents amb el sector i els sindicats per concretar un conveni català del sector, que millori i clarifiqui les actuals condicions de treball dels i les professionals del sector.

Palau del Parlament, 20 de juny de 2018

Eva Granados Galiano, portaveu; Raúl Moreno Montaña, diputat, GP PSC-Units

Proposta de resolució de rebuig i condemna de la promoció de polítiques discriminatòries i contràries al principi d'igualtat de la Unió Europea que afectin els ciutadans gitanos

250-00277/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 8121 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 03.07.2018

A la Mesa del Parlamento

Carlos Carrizosa Torres, portaveu, Dimas Gragera Velaz, diputado del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución de rechazo y condena de la promoción de políticas discriminatorias y contrarias al principio de igualdad de la Unión Europea que afectan a los ciudadanos gitanos, para que sea sustanciada ante la Comissió d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

La Unión Europea es un proyecto político y jurídico que se asienta en principios esenciales de la democracia liberal como el principio de igualdad entre los ciudadanos. En virtud de dicho principio todos los poderes públicos de la Unión Europea deben velar e impedir la existencia de discriminaciones de los ciudadanos de ningún tipo y, en especial, aquellas motivadas por razón de sexo, origen geográfico, nacionalidad, religión, ideología política o raza.

Lamentablemente el crecimiento de fuerzas políticas etnicistas, tribales y supremacistas está comportando un grave riesgo para el principio de igualdad entre ciudadanos. Y es que es preocupante observar a autoridades y responsables públicos defendiendo y promoviendo «políticas públicas» cuya justificación y finalidad son los prejuicios de cualquier clase que el principio comunitario de igualdad pretende superar. Así, son especialmente graves, lamentables, xenófobas y ofensivas, las recientes declaraciones del actual ministro del interior de Italia, Sr. Salvini y que pretenderían legitimar políticas públicas totalmente discriminatorias como es el señalamiento o la separación entre ciudadanos mediante listas o censos basados en la raza o el origen geográfico.

Este tipo de atroces prácticas, además de desconocer la propia esencia del Estado de Derecho como garante de que todas las personas seamos ciudadanos libres e iguales, suponen grave ataque al principio de igualdad sobre el que se asienta la Unión Europea, perpetrado precisamente por las primeras personas que deberían respetarlos: los responsables políticos públicos.

De ahí que declaraciones como las palabras pronunciadas el pasado lunes 18 de junio de 2018 por el señor Salvini, las cuales estigmatizaban a ciudadanos gitanos, culpabilizándolos directa e infundadamente de algunos de los problemas socioeconómicos de Italia, hayan despertado en la Unión Europea y especialmente en los ciudadanos gitanos una sensación de miedo y rechazo, evocando tristes momentos de la historia en los que dichos ciudadanos han sido injustamente perseguidos.

Declaraciones como las del Sr. Salvini son inaceptables, especialmente, cuando se realizan en el ejercicio de un cargo público de tanta responsabilidad en un país miembro de la Unión Europea.

Por todo ello, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlament de Catalunya:

1) Rechaza las declaraciones públicas xenófobas y discriminatorias con los ciudadanos gitanos realizadas por el Sr. Salvini, las cuales suponen un grave atentado al principio de igualdad entre ciudadanos de la Unión Europea.

2) Reafirma su compromiso en la lucha contra toda forma de discriminación con los ciudadanos gitanos, así como contra cualquier expresión de racismo y xenofobia.

3) Se compromete a continuar estudiando, proponiendo e impulsando iniciativas parlamentarias y gubernamentales que persigan garantizar la igualdad efectiva de derechos y oportunidades de los ciudadanos gitanos.

Palacio del Parlamento, 26 de junio de 2018

Carlos Carrizosa Torres, portavoz; Dimas Gragera Velaz, diputado, GP Cs

Proposta de resolució sobre la promoció de l'esport femení

250-00278/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 8172 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 03.07.2018

A la Mesa del Parlamento

Carlos Carrizosa Torres, portavoz, Sonia Sierra Infante, diputada del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución sobre la promoción del deporte femenino, para que sea sustanciada ante la Comissió d'Afers Institucionals, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

La lucha por la igualdad entre hombres y mujeres es uno de los retos más importantes a los que nos enfrentamos en todos los ámbitos. Por lo que respecta al deporte hay indicadores realmente alarmantes. Por ejemplo, según el último informe del portal Faros de promoción de la salud y el bienestar infantil del Hospital Sant Joan de Déu Barcelona, avalado por el Consejo Superior de Deportes, el 80% de las niñas y adolescentes no realiza la actividad física mínima recomendada por la Organización Mundial de la Salud (OMS), que establece que los niños de entre 5 y 17 años deberían acumular cada día una hora de ejercicio físico, a lo que deben sumar tres veces por semana actividades para fortalecer músculos y huesos. De este modo, las niñas que no realizan actividad física o la abandonan precozmente pueden sufrir un

peor estado de salud a lo largo de su vida, ya que diversos estudios han manifestado que la actividad física reduce el riesgo de sufrir enfermedades como la diabetes, algunos tipos de cáncer (cáncer de mama, pulmón, colon y endometrio), enfermedades cardiovasculares y osteoporosis.

Y si las niñas no acceden al deporte de base, las mujeres lo tienen mucho más complicado para dedicarse profesionalmente al deporte y para ocupar puestos de gestión y organización, por lo que tenemos una sociedad en la que las proporciones entre hombre y mujer en este ámbito no se corresponden con lo que sería normal en una sociedad igualitaria.

Por lo que respecta a los medios de comunicación, la Universidad de Cambridge hizo un estudio en el que concluyó que 160 millones de palabras prueban el trato machista y denigrante a las mujeres en los Juegos Olímpicos. Pese a que el 45% de los participantes en los Juegos de Río fueron mujeres, los hombres recibieron tres veces más espacio o tiempo en la información deportiva. Y, cuando se habla de ellas, se suele aludir a su aspecto, su edad o su situación civil. De hecho, las palabras que más se utilizan, según ese estudio, para referirse a las mujeres, son «edad», «embarazada», «soltera», «casada» y «mayor». Un léxico muy diferente al utilizado para los hombres: «rápido», «fuerte», «grande» y «fantástico».

Según los cronistas deportivos, las mujeres «compiten», «luchan» o «participan», mientras que los hombres «ganan» y «dominan» en «batallas». Eso, sin contar cómo se las infantiliza llamándolas «chicas», mientras que a los hombres rara vez se les llama «chicos». No puede ser que los medios de comunicación continúen perpetuando roles machistas.

Por todo ello, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

1. Elaborar, por parte del Gobierno autonómico, un informe anual sobre la situación del deporte en nuestra comunidad autónoma desde el punto de vista del deporte masculino y femenino.

2. Fomentar el papel de la mujer en el deporte profesional y no profesional, aplicando medidas que garanticen la inclusión de mujeres en puestos de gestión, organización, responsabilidad deportiva y de liderazgo de proyectos.

3. Desarrollar programas de formación en los centros educativos para promover la igualdad de género a través de la actividad física y el deporte.

4. En las convocatorias de ayudas a clubes y federaciones deportivas de Cataluña, establecer como criterio de baremación, valorando positivamente, la incorporación de la mujer en el deporte, el impulso y la promoción de la participación femenina en todos sus ámbitos y estructuras, y la promoción de la igualdad dentro de sus estatutos o reglamentos.

5. Potenciar la incorporación de mujeres árbitros o juezas en el ámbito de la competición profesional y no profesional, fomentando el acceso de la mujer a cursos de formación para árbitros y jueces.

6. Promover acuerdos de colaboración con los distintos medios de comunicación con el objetivo de que se difundan los éxitos de los equipos femeninos y mujeres deportistas, para que constituyan una fuente de motivación para niños y niñas en edad escolar.

Palacio del Parlamento, 28 de junio de 2018

Carlos Carrizosa Torres, portavoz; Sonia Sierra Infante, diputada, GP Cs

**Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 9/2018, sobre
l'Agència de Residus de Catalunya, corresponent a l'exercici del 2015**

256-00009/12

PRESENTACIÓ: SÍNDIC MAJOR, DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE
CATALUNYA

Reg. 7741 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió de la Sindicatura de Comptes:
Mesa del Parlament, 03.07.2018

Al president del Parlament

President,

En compliment del que preveu la Llei 18/2010, del 7 de juny, de la Sindicatura de Comptes, em complau trametre-us adjunt, en suport informàtic, l'[informe de fiscalització núm. 9/2018](#), aprovat pel Ple de la Sindicatura, relatiu a l'Agència de Residus de Catalunya, exercici 2015.

Aprofito l'avinentesa per a saludar-vos ben atentament.

Barcelona, 27 de juny de 2018

Jaume Amat i Reyeró, síndic major

N. de la r.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament i en l'edició electrònica d'aquest BOPC

TERMINI PER A PROPOSAR COMPAREIXENCES

Termini per a formular propostes de compareixença dels responsables dels òrgans, els ens o les entitats fiscalitzades, d'acord amb l'article 186.8 del Reglament del Parlament: 10 dies hàbils (del 06.07.2018 al 19.07.2018).

Finiment del termini: 20.07.2018; 10:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 03.07.2018.

3.30. Altres tramitacions

3.30.06. Procediments relatius a les corporacions locals i a altres informes o memòries de la Sindicatura de Comptes

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 10/2018, sobre la Mancomunitat de Municipis del Bages per al Sanejament, corresponent a l'exercici del 2015

258-00008/12

PRESENTACIÓ: SÍNDIC MAJOR, DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE CATALUNYA

Reg. 7742 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió de la Sindicatura de Comptes: Mesa del Parlament, 03.07.2018

Al president del Parlament

President,

En compliment del que preveu la Llei 18/2010, del 7 de juny, de la Sindicatura de Comptes, em complau trametre-us adjunt, en suport informàtic, l'[informe de fiscalització núm.10/2018](#), aprovat pel Ple de la Sindicatura, relatiu a la Mancomunitat de Municipis del Bages per al Sanejament, exercici 2015.

Aprofito l'avinentesa per a saludar-vos ben atentament.

Barcelona, 27 de juny de 2018

Jaume Amat i Reyeró, síndic major

N. de la r.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament i en l'edició electrònica d'aquest BOPC

TERMINI PER A DEMANAR LA PRESENTACIÓ DE L'INFORME

Termini: 15 dies hàbils (del 06.07.2018 al 26.07.2018).

Finiment del termini: 27.07.2018; 10:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 03.07.2018.

4. Informació

4.48. Intergrups parlamentaris

Composició de l'Intergrup del Poble Gitano

413-00001/12

DESIGNACIÓ DE MEMBRES

Reg. 4965; 5516; 7736 / Coneixement: Mesa del Parlament, 03.07.2018

Reg. 4965

A la Mesa del Parlament

Carles Riera Albert, representant del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, d'acord amb el que estableix l'article 71.3 del Reglament del Parlament, comunica que la representant del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent a l'Intergrup del Poble Gitano és la diputada Natàlia Sànchez Dipp.

Palau del Parlament, 12 de juny de 2018

Carles Riera Albert, representant SP CUP-CC

Reg. 5516

A la Mesa del Parlament

Albert Batet i Canadell, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 71.3 del Reglament del Parlament, comunica que els representants del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya a l'Intergrup del Poble Gitano són el diputat Francesc Ten i Costa i la diputada Montserrat Macià i Gou.

Palau del Parlament, 14 de juny de 2018

Albert Batet i Canadell, portaveu GP JxCat

Reg. 7736

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 71.3 del Reglament del Parlament, comunica que la representant del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar a l'Intergrup del Poble Gitano és la diputada Beatriz Silva Gallardo.

Palau del Parlament, 27 de juny de 2018

Eva Granados Galiano, portaveu GP PSC-Units

Composició de l'Intergrup per la Pau i la Llibertat al Sàhara

413-00002/12

DESIGNACIÓ DE MEMBRES

Reg. 4966; 5518; 7738 / Coneixement: Mesa del Parlament, 03.07.2018

Reg. 4966

A la Mesa del Parlament

Carles Riera Albert, representant del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, d'acord amb el que estableix l'article 71.3 del Reglament del Parlament, comunica que el representant del Subgrup Parlamentari

de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent a l'Intergrup per la Pau i la Llibertat al Sàhara és el diputat Vidal Aragonés Chicharro.

Palau del Parlament, 12 de juny de 2018
Carles Riera Albert, representant SP CUP-CC

Reg. 5518

A la Mesa del Parlament

Albert Batet i Canadell, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 71.3 del Reglament del Parlament, comunica que el representant del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya a l'Intergrup per la Pau i la Llibertat al Sàhara és el diputat Narcís Clara Lloret.

Palau del Parlament, 14 de juny de 2018
Albert Batet i Canadell, portaveu GP JxCat

Reg. 7738

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 71.3 del Reglament del Parlament, comunica que el representant del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar a l'Intergrup per la Pau i la Llibertat al Sàhara és el diputat Ferran Pedret i Santos.

Palau del Parlament, 27 de juny de 2018
Eva Granados Galiano, portaveu GP PSC-Units

Composició de l'Intergrup de Població, Desenvolupament i Salut Reproductiva

413-00003/12

DESIGNACIÓ DE MEMBRES

Reg. 4967; 5519; 7737 / Coneixement: Mesa del Parlament, 03.07.2018

Reg. 4967

A la Mesa del Parlament

Carles Riera Albert, representant del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, d'acord amb el que estableix l'article 71.3 del Reglament del Parlament, comunica que el representant del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent a l'Intergrup de Població, Desenvolupament i Salut Reproductiva és la diputada Maria Sirvent Escrig.

Palau del Parlament, 12 de juny de 2018
Carles Riera Albert, representant SP CUP-CC

Reg. 5519

A la Mesa del Parlament

Albert Batet i Canadell, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 71.3 del Reglament del Parlament, comunica que la representant del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya a l'Intergrup de Població, Desenvolupament i Salut Reproductiva és la diputada Aurora Madaula i Giménez.

Palau del Parlament, 14 de juny de 2018
Albert Batet i Canadell, portaveu GP JxCat

Reg. 7737

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 71.3 del Reglament del Parlament, comunica que la representant del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar a l'Intergrup de Població, Desenvolupament i Salut Reproductiva és la diputada Beatriz Silva Gallardo.

Palau del Parlament, 27 de juny de 2018
Eva Granados Galiano, portaveu GP PSC-Units

Composició de l'Intergrup pels Drets Col·lectius dels Pobles

413-00004/12

DESIGNACIÓ DE MEMBRES

Reg. 4968; 5520; 7740 / Coneixement: Mesa del Parlament, 03.07.2018

Reg. 4968

A la Mesa del Parlament

Carles Riera Albert, representant del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, d'acord amb el que estableix l'article 71.3 del Reglament del Parlament, comunica que el representant del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent a l'Intergrup pels Drets Col·lectius dels Pobles és el diputat Carles Riera Albert.

Palau del Parlament, 12 de juny de 2018
Carles Riera Albert, representant SP CUP-CC

Reg. 5520

A la Mesa del Parlament

Albert Batet i Canadell, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 71.3 del Reglament del Parlament, comunica que el representant del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya a l'Intergrup pels Drets Col·lectius dels Pobles és la diputada Saloua Laouaji i Faridi.

Palau del Parlament, 14 de juny de 2018
Albert Batet i Canadell, portaveu GP JxCat

Reg. 5521

A la Mesa del Parlament

Albert Batet i Canadell, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 71.3 del Reglament del Parlament, comunica que el diputat Josep Maria Forné i Febrer es proposa com coordinador a l'Intergrup pels Drets Col·lectius dels Pobles.

Palau del Parlament, 14 de juny de 2018
Albert Batet i Canadell, portaveu GP JxCat

Reg. 7740

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 71.3 del Reglament del Parlament,

comunica que el representant del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar a l'Intergrup pels Drets Col·lectius dels Pobles és el diputat Ferran Pedret i Santos.

Palau del Parlament, 27 de juny de 2018
Eva Granados Galiano, portaveu GP PSC-Units

Composició de l'Intergrup per Palestina

413-00005/12

DESIGNACIÓ DE MEMBRES

Reg. 4969; 5517; 7739 / Coneixement: Mesa del Parlament, 03.07.2018

Reg. 4969

A la Mesa del Parlament

Carles Riera Albert, representant del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, d'acord amb el que estableix l'article 71.3 del Reglament del Parlament, comunica que el representant del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent a l'Intergrup per Palestina és el diputat Carles Riera Albert.

Palau del Parlament, 12 de juny de 2018
Carles Riera Albert, representant SP CUP-CC

Reg. 5517

A la Mesa del Parlament

Albert Batet i Canadell, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 71.3 del Reglament del Parlament, comunica que el representant del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya a l'Intergrup per Palestina és el diputat Francesc de Dalmaes i Thió.

Palau del Parlament, 14 de juny de 2018
Albert Batet i Canadell, portaveu GP JxCat

Reg. 7739

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 71.3 del Reglament del Parlament, comunica que el representant del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar a l'Intergrup per Palestina és el diputat Ferran Pedret i Santos.

Palau del Parlament, 27 de juny de 2018
Eva Granados Galiano, portaveu GP PSC-Units

4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i comunicacions del Govern i d'altres òrgans

4.70.05. Documentació tramesa en compliment de lleis i altres normes

Informe corresponent al 2017 i Memòria corresponent al 2016 del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts

334-00013/12 i 334-00014/12

PRESENTACIÓ: PRESIDENT DEL CONSELL NACIONAL DE LA CULTURA I DE LES ARTS

Reg. 7745 / Coneixement i tramesa a la Comissió de Cultura: Mesa del Parlament, 03.07.2018

A la Mesa del Parlament

Carles Duarte i Montserrat, president del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts, en compliment del que estableixen els articles 7.2 e i 18.3 de la Llei del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts i tal i com disposa l'article 48.1 del Reglament del Parlament,

Sol·licito

Poder comparèixer davant de la Comissió de Cultura del Parlament, per tal de presentar l'informe anual sobre l'estat de la cultura i de les arts a Catalunya del 2017, la memòria d'activitats de la nostra institució del 2016, així com per informar dels projectes i de l'activitat que està duent a terme actualment el Consell Nacional de la Cultura i de les Arts.

Barcelona, 27 de juny de 2018

Carles Duarte i Montserrat, president del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts

N. de la r.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

Estats de desenvolupament i d'execució del pressupost de la Generalitat en data del 31 de març de 2018

334-00015/12

PRESENTACIÓ: CONSELLER, DEL DEPARTAMENT DE LA VICEPRESIDÈNCIA I D'ECONOMIA I HISENDA

Reg. 8125 / Coneixement i tramesa a la Comissió d'Economia i Hisenda: Mesa del Parlament, 03.07.2018

Al president del Parlament

Benvolgut President,

En compliment de l'article 79 del Text Refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, trameto els estats de desenvolupament i d'execució del Pressupost de la Generalitat de Catalunya a 31 de març de 2018, i l'informe sobre l'evolució dels resultats no financers i de l'endeutament previst en l'article 21 apartats 3 i 4 de la mateixa Llei, per al seu lliurament a la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost del Parlament de Catalunya.

Cordialment,

Barcelona, 25 de juny de 2018

Pere Aragonès i Garcia, conseller d'Economia i Hisenda

N. de la r.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

Informe sobre l'evolució dels resultats no financers i de l'endeutament de la Generalitat en data del 31 de març de 2018

334-00016/12

PRESENTACIÓ: CONSELLER, DEL DEPARTAMENT DE LA VICEPRESIDÈNCIA I D'ECONOMIA I HISENDA

Reg. 8125 / Coneixement i tramesa a la Comissió d'Economia i Hisenda: Mesa del Parlament, 03.07.2018

N. de la r.: L'escrit corresponent a aquest tràmit es reproduïx en l'expedient NT-334-00015/12.

Informe sobre la situació dels avals concedits per la Generalitat en data del 31 de març de 2018

334-00017/12

PRESENTACIÓ: CONSELLER, DEL DEPARTAMENT DE LA VICEPRESIDÈNCIA I D'ECONOMIA I HISENDA

Reg. 8127 / Coneixement i tramesa a la Comissió d'Economia i Hisenda: Mesa del Parlament, 03.07.2018

Al president del Parlament

Benvolgut President,

Per a la seva tramesa a la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost del Parlament de Catalunya, us trameto adjunta, la informació a 31 de març de 2018, a la qual es refereix l'article 61.3 del Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.

Cordialment,

Barcelona, 25 de juny de 2018

Pere Aragonès i Garcia, conseller d'Economia i Hisenda

N. de la r.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

4.88. Consells assessors del Parlament

4.88.01. Consell Assessor del Parlament sobre Ciència i Tecnologia (CAPCIT)

Composició del Consell Assessor del Parlament sobre Ciència i Tecnologia (CAPCIT)

414-00001/12

DESIGNACIÓ DE MEMBRES

Reg. 7699 / Coneixement: Mesa del Parlament, 03.07.2018

A la Mesa del Parlament

Elisenda Alamany Gutiérrez, portaveu del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableix l'article 71.3 del Reglament del Parlament, comunica que el diputat Xavier Domènech Sampere ha estat designat representant del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem per a formar part de Consell Assessor del Parlament sobre Ciència i Tecnologia (CAPCIT).

Palau del Parlament, 26 de juny de 2018

Elisenda Alamany Gutiérrez, portaveu GP CatECP

RATIFICACIÓ DE MEMBRES

Reg. 8103 / Coneixement: Mesa del Parlament, 03.07.2018

Al president del Parlament

Benvolgut President,

D'acord amb el seu escrit de 15 de juny d'enguany em plau comunicar-vos que els representants de la Fundació Catalana per a la Recerca i la Innovació al CAPCIT seran:

El director general de la Fundació Catalana per a la Recerca i la Innovació Rafael Marín, i Laura Rubio, directora de Comunicació i de Divulgació de la Fundació Catalana per a la Recerca i la Innovació.

Ben cordialment,

Barcelona, 19 de juny de 2018

Antoni Esteve, president Fundació Catalana per a la Recerca i la Innovació

4.90. Règim interior

4.90.10. Càrrecs i personal

Concurs per a proveir temporalment un lloc de treball d'analista administrador o analista administradora de portals d'informació de la Direcció d'Informàtica del Parlament de Catalunya

501-00003/12

CONVOCATÒRIA

Acord: Mesa del Parlament, 03.07.2018

La Mesa del Parlament, en la sessió tinguda el 3 de juliol de 2018, convoca un concurs per a proveir temporalment un lloc de treball d'analista administrador o analista administradora de portals d'informació del Parlament de Catalunya (grup A, subgrup A2, nivell 9), d'acord amb el que estableixen els articles 38, 51, 52, 59 i 60 dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya i l'article 20.1 de l'Acord sobre les condicions de treball del personal del Parlament per als anys 2008-2011, de conformitat amb la normativa corresponent sobre la funció pública de la Generalitat de Catalunya.

El lloc de treball d'analista administrador o analista administradora de portals d'informació té assignades les funcions següents:

a) Donar suport administratiu, funcional, tècnic i organitzatiu principalment a l'Àrea de Gestió i Administració de Portals d'Informació.

b) Donar suport, específicament, en l'ús d'eines de gestió i de creació de pàgines web, en el desenvolupament d'aplicacions i en el seu manteniment evolutiu i correctiu en els entorns de portal i intranet, i també en l'administració de continguts i control de qualitat del web.

c) Participar en la definició de criteris d'estructuració dels continguts, de navegació i de proposta visual que s'adaptin als requeriments de la imatge corporativa, respectant la normativa sobre accessibilitat i usabilitat.

d) Participar en l'anàlisi funcional i tècnica de projectes i en tasques de formació d'usuaris en productes informàtics.

e) Prestar suport de segon nivell a les incidències funcionals i tècniques dels sistemes relacionades amb l'entorn del portal d'informació i la intranet.

f) Acomplir, en general, totes les altres tasques pròpies de la seva especialitat.

Bases

1. Requisits de participació

Per a prendre part en aquest concurs, la data en què venci el termini de presentació de sol·licituds els aspirants han de complir les condicions següents:

a) Ésser ciutadans espanyols o nacionals d'algun dels altres estats membres de la Unió Europea.

b) Haver fet setze anys i no superar l'edat establerta per a la jubilació forçosa.

c) Tenir el títol d'enginyeria tècnica, de diplomatura universitària de primer cicle, d'arquitectura tècnica, de formació professional de tercer grau o un altre d'equivalent.

d) Tenir els coneixements de llengua catalana del nivell de suficiència de català (C1), o superar la prova selectiva establerta per la base 4.4.

e) Tenir la capacitat física i psíquica necessàries per a exercir les funcions pròpies de la plaça convocada.

f) No estar inhabilitats per sentència ferma per a l'exercici de les funcions públiques ni estar separats, mitjançant un expedient disciplinari, del servei de qualsevol administració pública. Els aspirants que no tinguin la nacionalitat espanyola han

d'acreditar, mitjançant una declaració jurada o promesa, que no estan sotmesos a cap sanció disciplinària o condemna penal que els impedeixi l'accés a la funció pública en llur estat d'origen.

2. Sol·licituds i documentació

2.1 Tothom qui compleixi els requisits recollits per la base 1 i vulgui prendre part en aquest concurs ha de presentar una sol·licitud adreçada a la Direcció de Govern Interior - Departament de Recursos Humans dins el període del 6 al 25 de juliol de 2018, ambdós inclosos. Les sol·licituds s'han de presentar en paper, de manera presencial, al Registre del Parlament de Catalunya (parc de la Ciutadella s/n, 08003 Barcelona), de dilluns a divendres laborables, en l'horari següent: de dilluns a dijous, de 9 a 14 hores i de 15 a 18 hores, i divendres de 9 a 14 hores i de 15 a 17 hores. També es poden presentar als registres de qualsevol òrgan administratiu que pertanyi a l'Administració General de l'Estat, les administracions de les comunitats autònomes, les entitats que integren l'Administració local i el sector públic institucional; a les oficines de correus, tal com s'estableixi per reglament; a les representacions diplomàtiques o oficines consulars d'Espanya a l'estranger i a les oficines d'assistència en matèria de registres.

2.2 Les sol·licituds s'han de formalitzar en un model normalitzat, que els interessats poden obtenir al Servei d'identificació del Parlament o bé poden imprimir per mitjà del lloc web del Parlament (<http://www.parlament.cat/web/actualitat/concursos-oposicions/index.html>).

2.3 Juntament amb la sol·licitud, els aspirants han de presentar:

- a) Una fotocòpia compulsada del document oficial d'identitat.
- b) El currículum, que ha d'exposar la idoneïtat i l'adequació de l'aspirant per al lloc de treball convocat.
- c) Una fotocòpia compulsada de la titulació requerida.
- d) L'original o una fotocòpia compulsada dels certificats acreditatius dels mèrits allegats, els quals han d'ésser valorats per la comissió tècnica d'avaluació d'acord amb el barem establert per la base 7.
- e) L'original o una fotocòpia compulsada del certificat de tenir el certificat de nivell de suficiència de català (C1), o un de superior, de la Direcció General de Política Lingüística, o un dels altres títols, diplomes o certificats equivalents que estableix l'Ordre VCP/491/2009, del 12 de novembre, modificada per l'Ordre VCP/233/2010, del 12 d'abril, per a restar exempts, si escau, de fer la prova de coneixements de llengua catalana.

2.4 El fet de no presentar el currículum implica que l'òrgan qualificador no el pot tenir en compte a l'efecte de la valoració dels mèrits. L'òrgan qualificador tampoc no pot tenir en compte els mèrits no acreditats documentalment encara que s'esmentin en el currículum.

2.5 Amb la sol·licitud, els aspirants donen llur consentiment al tractament de les dades de caràcter personal necessàries per a prendre part en la convocatòria i per a la resta de tramitació del procés de selecció, d'acord amb la normativa vigent, i autoritzen el Parlament a adreçar-se directament a les entitats, els òrgans de l'Administració, les institucions o les empreses, per a demanar-los la validació o l'autenticació dels documents aportats com a justificants del compliment dels requisits o dels mèrits allegats.

3. Acreditació dels mèrits i compulsa de documents

3.1 Els mèrits s'han de referir a la data de publicació d'aquesta convocatòria en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC), i només es tenen en compte els mèrits allegats i justificats dins aquest termini.

3.2 Els mèrits s'han d'acreditar documentalment mitjançant els documents o certificats originals corresponents o amb la còpia degudament compulsada o confrontada amb l'original. L'acte de compulsa amb els originals s'ha de fer al Departament

de Recursos Humans del Parlament de Catalunya o bé a les oficines dels registres públics de l'Administració on es presenti la sol·licitud.

3.3 Els certificats a què fa referència la base 3.2 han d'ésser expedits per:

a) L'òrgan competent en matèria de personal, en el supòsit de mèrits que es refereixin a llocs de treball en institucions públiques diferents del Parlament o en l'àmbit de l'empresa privada.

b) El cap o la cap del Departament de Recursos Humans, en el supòsit de mèrits referits a llocs de treball de l'Administració del Parlament de Catalunya.

c) L'autoritat acadèmica, local o administrativa competent, en el supòsit d'altres mèrits.

3.4 La comissió tècnica d'avaluació només valorarà els mèrits que estiguin acreditats de manera fefaent.

4. Admissió dels aspirants

4.1 Un cop transcorregut el termini de presentació de sol·licituds, el cap o la cap del Departament de Recursos Humans ha d'elaborar i fer pública, en el termini de quinze dies, mitjançant una resolució, la llista provisional d'aspirants admesos i exclosos en la convocatòria i dels que han de fer la prova de coneixements de llengua catalana, tenint en compte el que estableix la base 6.6. En la dita resolució, que s'ha de publicar d'acord amb el que estableixen les bases 6.4 i 6.5, s'han d'indicar els motius d'exclusió, si escau.

4.2 Els aspirants tenen un termini de cinc dies hàbils, a comptar de l'endemà de fer-se pública la resolució, per a formular les reclamacions que creguin pertinents davant el cap o la cap del Departament de Recursos Humans, destinades a esmenar els errors que s'hagin pogut produir, o per a esmenar els defectes o adjuntar la documentació preceptiva que n'hagi motivat l'exclusió. En el cas que els aspirants no esmenin en aquest termini el defecte imputable a ells que n'hagi motivat l'exclusió, s'entendrà que desisteixen de participar en el procés selectiu.

4.3 En el cas que no hi hagi cap reclamació, o bé un cop fetes les rectificacions pertinents en el cas que s'hagin presentat reclamacions, el cap o la cap del Departament de Recursos Humans aprova, mitjançant una resolució, la llista definitiva d'aspirants admesos i exclosos i dels aspirants que han de fer la prova de coneixements de llengua catalana.

4.4 La prova de llengua catalana té caràcter obligatori i eliminatori per als aspirants que no hagin acreditat documentalment, dins el termini de presentació de sol·licituds, sens perjudici del que estableix la base 4.2, que tenen els coneixements de llengua catalana del nivell de suficiència de català (C1).

4.5 Per a la realització d'aquesta prova, la comissió tècnica d'avaluació pot ésser assistida pels assessors especialistes que designi.

4.6 L'acreditació documental per a restar exempts de fer la prova es pot fer efectiva fins just abans de l'inici de l'exercici de coneixements de llengua catalana, aportant l'original i una fotocòpia de la documentació acreditativa davant el tribunal, el qual ha de trametre una fotocòpia d'aquesta documentació a l'òrgan convocant, perquè s'incorpori a l'expedient de la persona interessada.

5. Comissió tècnica d'avaluació

La comissió tècnica d'avaluació és formada per:

a) El cap o la cap del Departament d'Informàtica i Telecomunicacions.

b) El cap o la cap del Departament de Recursos Humans.

c) Un funcionari o funcionària designat d'entre una terna proposada pel Consell de Personal, per raó de la seva especialització, tenint en compte les funcions del lloc que s'ha de proveir.

6. Desenvolupament del procés selectiu

6.1 La comissió tècnica d'avaluació, dins el termini de cinc dies a comptar de la publicació de la llista definitiva d'aspirants admesos i exclosos, ha de fer públics el dia, l'hora i el lloc de la prova de català per als candidats que no han acreditat documentalment els coneixements de llengua catalana del nivell de suficiència de català (C1), amb una antelació mínima de dos dies. La qualificació d'aquesta prova és d'apte/a o no apte/a i s'ha de fer pública d'acord amb el que estableix la base 6.5. Els aspirants que no superin la prova seran exclosos del procés selectiu.

6.2 Un cop feta la valoració dels mèrits dels aspirants admesos, la comissió tècnica d'avaluació ha de fer públic el resultat d'aquesta valoració.

6.3 La comissió tècnica d'avaluació ha de convocar els aspirants que hagin superat la puntuació mínima establerta per a la fase de valoració de mèrits, amb una antelació mínima de dos dies, per a la realització de la prova tècnica i de l'entrevista que estableix la base 7, que es poden fer el mateix dia o en dies diferents.

6.4 La comissió tècnica d'avaluació, en el termini d'un mes des de la publicació de la llista definitiva de persones admeses i excloses, ha d'elaborar una relació ordenada dels candidats admesos en el procés selectiu, amb les puntuacions atorgades en les diferents fases, i fer-la pública al tauler d'anuncis del Parlament i en el lloc web del Parlament (<http://www.parlament.cat/web/actualitat/concursos-oposicions/index.html>).

6.5 Totes les comunicacions i les notificacions derivades d'aquesta convocatòria, i també les qualificacions de les proves i de les fases de concurs, s'han de fer públiques al tauler d'anuncis del Parlament, a l'efecte del que estableix l'article 45.1.b de la Llei de l'Estat 39/2015, de l'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. Amb aquesta publicació, es considera feta la notificació pertinent als interessats i s'inicia el còmput dels terminis a l'efecte de la presentació de possibles recursos. Sense subjecció a aquest termini, les comunicacions, notificacions i qualificacions també s'han de fer públiques en el lloc web del Parlament (<http://www.parlament.cat/web/actualitat/concursos-oposicions/index.html>).

6.6 A l'efecte del còmput dels terminis establerts en aquesta convocatòria, el mes d'agost és inhàbil.

7. Valoració dels mèrits i les capacitats

7.1 Els aspirants han d'adjuntar a la sol·licitud els documents a què fa referència la base 2.3.c i d, els quals han d'ésser valorats per la comissió tècnica d'avaluació en dues fases. En la primera fase s'ha d'obtenir una puntuació mínima de 30 punts per a poder passar a la segona, i en el conjunt de les dues fases s'ha d'obtenir una puntuació mínima total de 40 punts, segons els criteris i els barems següents:

7.1.1 Primera fase. Valoració de mèrits

a) Experiència laboral

Es valora, fins a un màxim de 43 punts, el treball desenvolupat en funció de l'experiència i els coneixements adquirits, especialment en l'exercici de funcions semblants a les pròpies de la plaça que s'ha de cobrir, tenint en compte el contingut tècnic i l'especialització del lloc amb relació al servei objecte de convocatòria i també els coneixements i l'experiència, ponderada de manera raonable amb llur vigència tècnica o actualització i, si escau, llur durada, especialment en l'ús de les eines informàtiques necessàries per a desenvolupar el servei. L'experiència s'ha d'acreditar mitjançant l'aportació dels contractes de treball, informes d'empresa o qualsevol altra documentació que, en tots els casos, ha de poder ésser verificable, sempre que l'òrgan de selecció ho consideri necessari. Quan la documentació aportada faci referència a eines o entorns de desenvolupament, cal fer constar la versió de producte en què s'ha adquirit l'experiència.

La puntuació en aquest apartat s'ha de ponderar atenent als criteris següents:

- Llenguatges de programació i *frameworks* associats (Java, PL/SQL, PHP), fins a 4 punts.
- Ús avançat de llenguatges i estàndards de disseny web i *frameworks* associats (HTML5, CSS₃, Javascript), fins a 7 punts.
- Ús avançat de desenvolupament d'aplicacions web sobre Oracle APEX 5, fins a 4 punts.
- Desenvolupament sobre Oracle UCM, SSXA, fins a 1 punt.
- Desenvolupament de *sites* basades en WordPress, Joomla, Drupal o similars, fins a 3 punts.
- Disseny, integració i tècniques d'API Management (SOA, WS, REST, JSON, XML...), fins a 1 punt.
- Entorns de programació i administració de bases de dades relacionals (Oracle, MSSQL, MySQL) i llenguatge SQL, fins a 3 punts.
- Anàlisi i disseny d'aplicatius en entorn web i dispositius mòbils, fins a 3 punts.
- Experiència i coneixements sobre l'ús de la informàtica en l'entorn parlamentari i el procés legislatiu, fins a 2 punts.
- Altres eines de disseny gràfic i web, fins a 7 punts.
- Administració de webs (*webmaster*), gestió de xarxes socials, fins a 3 punts.
- Gestió de projectes, presa i anàlisi de requeriments, formació i atenció a usuaris, fins a 3 punts.
- Altres experiències adquirides en el treball desenvolupat, si són rellevants per a la plaça que s'ha d'ocupar, fins a 2 punts.

b) Formació i perfeccionament

Es valora, fins a un màxim de 18 punts, l'assistència a cursos de formació i de perfeccionament sobre matèries, tècniques o procediments relacionats amb les tasques de la plaça que s'ha d'ocupar, o l'acreditació de coneixements equivalents a l'aprofitament d'aquests cursos, en funció de la utilitat que tinguin, ponderada de manera raonable amb la dificultat tècnica, la vigència tècnica o actualització i, si escau, la durada. Quan la documentació aportada faci referència a eines o entorns de desenvolupament, cal fer constar la versió de producte en què s'ha rebut la formació.

La puntuació en aquest apartat s'ha de ponderar atenent els criteris següents:

- Eines de programació sobre bases de dades Oracle (PL/SQL, SQL i tecnologia associada), fins a 2 punts.
- Eines de programació (Java, PL/SQL, PHP, Javascript, NODE, Angular, Apache Express, HTML5, CSS₃), fins a 3 punts.
- Eina de desenvolupament Oracle APEX, fins a 2 punts.
- Desenvolupament d'interfícies amb WS, REST o arquitectures SOA i Cloud, fins a 1 punt.
- Implementació sobre WordPress, Joomla, Drupal, fins a 2 punts.
- Metodologies de desenvolupament àgils i eina de gestió JIRA, fins a 1 punt.
- Eines de disseny gràfic i web, gestió de xarxes socials o similars, fins a 2 punts.
- Formació relacionada amb la gestió de projectes, l'atenció a usuaris o similars, fins a 4 punts.
- Matèries, tècniques o procediments relacionats amb el càrrec i no valorats en altres apartats, fins a 1 punt.

c) Titulacions acadèmiques

Es valoren, fins a un màxim de 2 punts, les titulacions acadèmiques oficials, si són rellevants per al servei pel qual s'efectua la contractació, en funció dels coneixements requerits, de la competència i de l'especialització del servei. Es tenen per necessàriament rellevants les titulacions en àmbits específics de la informàtica o les telecomunicacions.

En cap cas no s'avaluen les titulacions acadèmiques d'un nivell inferior que són necessàries per a assolir-ne altres de nivell superior que s'alleguen com a requisit o com a mèrit.

d) Coneixements d'anglès

Es valoren, fins a un màxim de 2 punts, els coneixements d'anglès acreditats únicament mitjançant els certificats pertinents d'acord amb els nivells del document del Marc europeu comú de referència per a les llengües (MECR), aprovat pel Consell d'Europa l'any 2001.

7.1.2 Segona fase. Prova tècnica i entrevista

7.1.2.1 Prova tècnica

La prova tècnica consta de dues parts: un test tècnic de 20 preguntes, per mitjà del qual es valoren els mèrits i les capacitats professionals de l'aspirant amb relació a les característiques específiques del lloc de treball, i un exercici pràctic que consisteix a construir una pàgina d'inici (*landing page*) sobre un tema donat i a partir dels components bàsics que es proporcionaran.

Els dos exercicis de la prova tècnica es duran a terme el mateix dia. Els aspirants no poden portar material ni documentació, i la comissió tècnica de valoració els facilitarà l'ordinador, el programari i els elements necessaris per a desenvolupar la prova.

La comissió tècnica de valoració ha de fixar el temps de durada d'aquesta prova, que no pot superar les dues hores.

La prova tècnica no és eliminatòria i es valora amb un màxim de 20 punts (el test tècnic es valora fins a un màxim de 10 punts, a raó de 0,5 punts per pregunta, i l'exercici pràctic es valora fins a un màxim de 10 punts).

7.1.2.2 Entrevista

Amb l'entrevista es comproven i es valoren la competència i la capacitació que siguin pertinents per al lloc de treball convocat, a partir dels mèrits establerts per la convocatòria i allegats pels aspirants.

Es pot demanar als aspirants que exposin llurs criteris respecte als continguts funcionals del lloc de treball convocat.

L'entrevista també pot versar sobre el contingut de la prova tècnica regulada per la base 7.1.2.1.

L'entrevista es valora amb un màxim de 15 punts.

8. Resolució del concurs

8.1 La Mesa del Parlament, a proposta de la comissió tècnica d'avaluació, resol el concurs a favor de l'aspirant que obtingui la millor valoració de tots els mèrits i les capacitats que especifica la base 7. Aquesta resolució comporta que la persona proposada sigui nomenada funcionari interí o funcionària interina per al lloc d'analista administrador o analista administradora de portals d'informació de la Direcció d'Informàtica del Parlament de Catalunya.

8.2 Si es produeix un empat en la puntuació global, s'ha de dirimir a favor de la persona que hagi obtingut la puntuació més alta tenint en compte l'ordre dels apartats de valoració dels mèrits i les capacitats que estableix la base 7.

8.3 El concurs es pot declarar desert.

9. Terminis d'incorporació i de presa de possessió

9.1 La proposta de nomenament s'ha de notificar a la persona interessada perquè, en el termini de deu dies hàbils a comptar de la data de recepció de la notificació, aporti els documents acreditatius següents:

a) Els documents acreditatius de complir les condicions que estableixen les lletres *a* i *b* de la base 1.

b) El certificat mèdic acreditatiu de complir la condició que estableix la lletra *e* de la base 1.

c) La declaració de complir la condició que estableix la lletra *f* de la base 1.

9.2 Un cop comprovada la conformitat de tots els documents presentats, la Mesa del Parlament aprova el nomenament interí de la persona proposada, per al lloc d'analista programador o analista programadora de portals d'informació de la Direcció d'Informàtica. Aquest acord es fa públic i es notifica a la persona interessada, la qual disposa d'un període de deu dies hàbils, des que se li notifica el nomenament, per a prendre possessió. Aquest període de deu dies hàbils podrà ésser prorrogat, excepcionalment, per resolució del secretari o secretària general del Parlament de Catalunya, com a màxim deu dies hàbils més, en el cas que concorrin circumstàncies degudament motivades. Si la persona proposada no pren possessió en el termini establert, o bé si es produeix cap defecte en la documentació que n'impedeix el nomenament, la Mesa del Parlament la pot substituir pel candidat o candidata aprovat que la segueixi en puntuació en la qualificació del tribunal.

10. Règim d'impugnacions i alegacions

10.1 Contra aquestes bases i l'acord de la Mesa del Parlament de resolució del concurs, que posen fi a la via administrativa, els interessats poden interposar un recurs potestatiu de reposició, davant la Mesa del Parlament, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà d'haver-se publicat o notificat, segons el que disposen els articles 123 i 124 de la Llei de l'Estat 39/2015, de l'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, o directament un recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà d'haver-se publicat o notificat.

10.2 Contra els actes de tràmit de la Direcció de Govern Interior - Departament de Recursos Humans i de la comissió tècnica d'avaluació que decideixin directament o indirectament el fons de l'assumpte, determinin la impossibilitat de continuar en el procés selectiu o produeixin indefensió o perjudici irreparable a drets o interessos legítims, els interessats poden interposar un recurs d'alçada davant la Mesa del Parlament en el termini d'un mes a comptar de l'endemà d'haver estat publicats en el tauler d'anuncis del Parlament, segons el que disposen els articles 121 i 122 de la Llei de l'Estat 39/2015, de l'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

10.3 Contra els actes de tràmit del tribunal no inclosos en la base 10.2, al llarg del procés selectiu els aspirants poden formular totes les alegacions que estimin pertinents perquè siguin considerades en el moment de fer-se pública la puntuació final del procés selectiu.

Palau del Parlament, 3 de juliol de 2018

Xavier Muro i Bas, secretari general
